

Kompletterande promemoria till
betänkandet Enhetlig och effektiv
marknadskontroll (SOU 2020:49) –
förslag till förordningsändringar del 2

Promemorians huvudsakliga innehåll

I promemorian föreslås nya bestämmelser om marknadskontrollansvar för vissa myndigheter i flera förordningar. Bestämmelserna är nödvändiga för att komplettera EU:s marknadskontrollförordning i svensk rätt. Förslagen omfattar nya förordningsbestämmelser om länsstyrelsernas och kommunernas uppgifter och ansvar vid marknadskontroll. Promemorian innehåller även förslag till ändringar i offentlighets- och sekretessförordningen för att tillgodose behovet av sekretess i ärenden om marknadskontroll och för att kraven på konfidentialitet i EU:s marknadskontrollförordning ska vara uppfyllda. Slutligen lämnas förslag för att anpassa miljötillsynsförordningen till EU:s kontrollförordning och de ändringar i miljöbalken som trädde i kraft den 1 augusti 2020.

Förordningsändringarna föreslås träda i kraft den 2 juli 2022.

Innehållsförteckning

Promemorians huvudsakliga innehåll.....	3
1 Föreläsningsförslag	11
1.1 Förslag till förordning om ändring i förordningen (1975:49) om gemensam kontrollstämpel m.m. för arbeten av guld, silver eller platina.....	11
1.2 Förslag till förordning om ändring i containerförordningen (1980:640)	13
1.3 Förslag till förordning om ändring i förordningen (1993:185) om arbetsförhållanden vid vissa internationella vägtransporter.....	14
1.4 Förslag till förordning om ändring i förordningen (1993:1066) om måttenheter, mätningar och mätdon	15
1.5 Förslag till förordning om ändring i förordningen (1993:1633) om besiktning av samlingstält	18
1.6 Förslag till förordning om ändring i förordningen (1993:1634) om besiktning av tivolianordningar	19
1.7 Förslag till förordning om ändring i förordningen (1994:1808) om behöriga myndigheter på den civila luftfartens område	20
1.8 Förslag till förordning om ändring i förordningen (1995:670) om märkning av skor.....	22
1.9 Förslag till förordning om ändring i förordningen (1996:1119) om marknadsföring av kristallglas.....	23
1.10 Förslag till förordning om ändring i förordningen (1998:940) om avgifter för provning och tillsyn enligt miljöbalken.....	24
1.11 Förslag till förordning om ändring i körkortsförordningen (1998:980)	28

1.12	Förslag till förordning om ändring i förordningen (1998:1709) om avgaskrav för vissa förbränningsmotor drivna mobila maskiner	29
1.13	Förslag till förordning om ändring i förordningen (2001:1084) om buller från viss utomhusutrustning	33
1.14	Förslag till förordning om ändring i förordningen (2003:208) om förbud mot vissa metaller i bilar.....	37
1.15	Förslag till förordning om ändring i förordningen (2004:13) om EG-gödselmedel	38
1.16	Förslag till förordning om ändring i förordningen (2004:865) om kör- och vilotider samt färdskrivare, m.m.	40
1.17	Förslag till förordning om ändring i förordningen (2006:311) om transport av farligt gods.....	41
1.18	Förslag till förordning om ändring i förordningen (2006:1592) om energideklaration för byggnader	44
1.19	Förslag till förordning om ändring i förordningen (2007:913) med instruktion för Arbetsmiljöverket.....	46
1.20	Förslag till förordning om ändring i fordonsförordningen (2009:211)	50
1.21	Förslag till förordning om ändring i offentlighets- och sekretessförordningen (2009:641)	53
1.22	Förslag till förordning om ändring i förordningen (2010:1075) om brandfarliga och explosiva varor.....	56
1.23	Förslag till förordning om ändring i miljötillsynsförordningen (2011:13)	58
1.24	Förslag till förordning om ändring i plan- och byggförordningen (2011:338)	88
1.25	Förslag till förordning om ändring i avgasreningsförordningen (2011:345)	90
1.26	Förslag till förordning om ändring i drivmedelsförordningen (2011:346)	93

1.27	Förslag till förordning om ändring i förordningen (2011:703) om leksakers säkerhet	94
1.28	Förslag till förordning om ändring i skatteförfarandeförordningen (2011:1261)	96
1.29	Förslag till förordning om ändring i taxitrafikförordningen (2012:238)	97
1.30	Förslag till förordning om ändring i förordningen (2012:861) om farliga ämnen i elektrisk och elektronisk utrustning.....	98
1.31	Förslag till förordning om ändring i förordningen (2012:970) om certifiering av vissa tjänster på energiområdet	100
1.32	Förslag till förordning om ändring i förordningen (2013:850) om EU-miljömärket.....	101
1.33	Förslag till förordning om ändring i förordningen (2014:347) om energikartläggning i stora företag	102
1.34	Förslag till förordning om ändring i förordningen (2014:520) med instruktion för Statens energimyndighet.....	103
1.35	Förslag till förordning om ändring i förordningen (2014:535) om marknads kontroll av textilprodukter	107
1.36	Förslag till förordning om ändring i förordningen (2014:864) om frivillig miljöledning och miljörevision	109
1.37	Förslag till förordning om ändring i förordningen (2014:1039) om marknads kontroll av varor och annan närliggande tillsyn.....	110
1.38	Förslag till förordning om ändring i förordningen (2016:98) om fritidsbåtar och vattenskotrar.....	114
1.39	Förslag till förordning om ändring i förordningen (2016:187) om ekodesign.....	116
1.40	Förslag till förordning om ändring i tullförordningen (2016:287)	118

1.41	Förslag till förordning om ändring i förordningen (2016:363) om elektromagnetisk kompatibilitet.....	120
1.42	Förslag till förordning om ändring i radioutrustningsförordningen (2016:394)	122
1.43	Förslag till förordning om ändring i förordningen (2016:623) om redovisningscentraler och beställningscentraler för taxitrafik.....	124
1.44	Förslag till förordning om ändring i förordningen (2016:770) om marin utrustning.....	126
1.45	Förslag till förordning om ändring i förordningen (2016:1128) om fluorerande växthusgaser	128
1.46	Förslag till förordning om ändring i elsäkerhetsförordningen (2017:218).....	130
1.47	Förslag till förordning om ändring i förordningen (2018:127) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om personlig skyddsutrustning	132
1.48	Förslag till förordning om ändring i förordningen (2018:1179) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om gasanordningar.....	134
1.49	Förslag till förordning om ändring i förordningen (2019:223) om tobak och liknande produkter	137
1.50	Förslag till förordning om ändring i förordningen (2021:631) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om medicintekniska produkter.....	138
1.51	Förslag till förordning om ändring i förordningen (2021:1012) om ändring i förordningen (1998:940) om avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken.....	140
2	Promemorians bakgrund.....	141
2.1	EU:s marknadskontrollförordning och EU:s kontrollförordning – hittillsvarande arbete för att komplettera förordningarna i svensk rätt.....	141
2.2	Förslagen i denna promemoria.....	143

3	Anpassningar till EU:s marknadskontrollförordning.....	145
3.1	Viss omfördelning av det nuvarande ansvaret för marknadskontrollen	146
3.2	Tilldelning av ansvar för marknadskontroll.....	148
3.3	Reglering av marknadskontrollmyndigheternas ansvarsområden	153
3.4	Upplysningsbestämmelser och hänvisningsteknik.....	157
3.5	Sammanställning över marknadskontrollmyndigheternas ansvar	159
4	Produktkontroll som utförs av andra än marknadskontrollmyndigheter	173
4.1	Länsstyrelsernas och kommunernas uppgifter vid produktkontroll inom miljöbalkens tillämpningsområde	173
4.2	Kommunernas uppgifter vid produktkontroll av vissa mobila maskiner.....	178
4.3	Kommunernas uppgifter vid produktkontroll på tobaksområdet	183
4.4	Vissa definitioner i förordningen om marknadskontroll av varor och annan närliggande tillsyn ska justeras.....	190
5	Sekretess vid marknadskontroll	193
6	Behandling av personuppgifter vid marknadskontroll ...	203
7	Avgifter vid marknadskontroll	208
8	Anpassningar till EU:s kontrollförordning.....	213
8.1	Reglering av offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet	213
8.2	Behöriga myndigheter enligt EU:s kontrollförordning.....	214

8.3	Samordnande myndigheter enligt EU:s kontrollförordning.....	216
9	Följändringar och övriga anpassningar	219
9.1	Ändringar till följd av att förordning (EG) nr 765/2008 ändras	219
9.2	Ändringar till följd av föreslagna anpassningar till EU:s marknadskontrollförordning	222
9.3	Socialstyrelsen ska inte längre ingå i marknadskontrollrådet	225
9.4	Övriga anpassningar i miljötillsynsförordningen till EU:s kontrollförordning och EU:s marknadskontrollförordning	226
10	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	229
11	Konsekvenser.....	231
11.1	Konsekvenser för marknadskontrollmyndigheter.....	231
11.2	Konsekvenser för länsstyrelser, kommuner och ekonomiska aktörer	234

1 Förordningsförslag

1.1 Förslag till förordning om ändring i förordningen (1975:49) om gemensam kontrollstämpel m.m. för arbeten av guld, silver eller platina

Härigenom föreskrivs att 1 a § förordningen (1975:49) om gemensam kontrollstämpel m.m. för arbeten av guld, silver eller platina ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 a §¹

Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll anmäler de organ som ska vara svenska kontrollbyråer enligt konventionen om kontroll och märkning av arbeten av ädel metall.

De organ ska anmälas som begär det och som är ackrediterade enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och *marknads-kontroll i samband med saluföring av produkter* och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 och lagen (2011:791) om ackreditering och teknisk kontroll som kontrollorgan enligt lagen (1999:779) om handel med

De organ ska anmälas som begär det och som är ackrediterade enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 och lagen (2011:791) om ackreditering och teknisk kontroll som kontrollorgan enligt lagen (1999:779) om handel med ädelmetallarbeten samt i övrigt uppfyller de krav som följer av konventionen.

¹ Senaste lydelse 2011:809.

ädelmetallarbeten samt i övrigt
uppfyller de krav som följer av
konventionen.

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2022.

1.2 Förslag till förordning om ändring i containerförordningen (1980:640)

Härigenom föreskrivs att 4 § containerförordningen (1980:640) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §¹

Ackrediterade organ enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering *och marknads-kontroll i samband med saluföring av produkter* och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 och lagen (2011:791) om ackreditering och teknisk kontroll utför provning och avgör frågor om godkännande av containrar.

Ackrediterade organ enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 och lagen (2011:791) om ackreditering och teknisk kontroll utför provning och avgör frågor om godkännande av containrar.

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2022.

¹ Senaste lydelse 2011:813.

1.3 Förslag till förordning om ändring i förordningen (1993:185) om arbetsförhållanden vid vissa internationella vägtransporter

Härigenom föreskrivs att 6 § förordningen (1993:185) om arbetsförhållanden vid vissa internationella vägtransporter ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §¹

Med behörig myndighet enligt AETR avses för Sveriges del Transportstyrelsen.

Godkännande av verkstäder enligt artikel 9.1 i bilagan ska dock ske genom ackreditering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 och lagen (2011:791) om ackreditering och teknisk kontroll. Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll ska underrätta Transportstyrelsen om de ackrediteringar och återkallelser av ackrediteringar som beslutats enligt denna bestämmelse.

Godkännande av verkstäder enligt artikel 9.1 i bilagan ska dock ske genom ackreditering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 och lagen (2011:791) om ackreditering och teknisk kontroll. Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll ska underrätta Transportstyrelsen om de ackrediteringar och återkallelser av ackrediteringar som beslutats enligt denna bestämmelse.

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2022.

¹ Senaste lydelse 2011:814.

1.4 Förslag till förordning om ändring i förordningen (1993:1066) om måttenheter, mätningar och mättdon

Härigenom föreskrivs att 7 och 7 a §§ förordningen (1993:1066) om måttenheter, mätningar och mättdon ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 §¹

Tillsyn över att lagen (1992:1514) om måttenheter, mätningar och mättdon samt föreskrifter meddelade med stöd av lagen följs utövas av

1. Livsmedelsverket och den kommunala nämnd som utövar offentlig kontroll när det gäller föreskrifter om färdigförpackade livsmedel, och

2. Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll, när det gäller föreskrifter i övrigt.

Bestämmelser om sådan tillsyn och om sanktionsavgift finns i 5–6 a §§ lagen (1992:1514) om måttenheter, mätningar och mättdon.

Bestämmelser om sådan tillsyn och om sanktionsavgift finns i 5, 6 och 6 i §§ lagen (1992:1514) om måttenheter, mätningar och mättdon.

7 a §²

Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll *ska i egenskap av* marknadskontrollmyndighet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och

Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll *är* marknadskontrollmyndighet och *utövar marknadskontroll* enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv

¹ Senaste lydelse 2016:331.

² Senaste lydelse 2021:685.

förordningarna (EG) 2004/42/EG och förordningarna nr 765/2008 och (EU) (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 *utöva marknads-kontroll över icke-automatiska vågar och mätinstrument som omfattas av*

1. Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/31/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av icke-automatiska vågar, *i den ursprungliga lydelsen, eller*

2. Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/32/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av mätinstrument, *i lydelsen enligt kommissionens direktiv (EU) 2015/13.*

2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 *över att produkter överensstämmer med kraven i*

1. Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/31/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av icke-automatiska vågar,

2. Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/32/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av mätinstrument,

3. rådets direktiv 75/107/EEG av den 19 december 1974 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om flaskor som tjänar som mätbehållare,

4. rådets direktiv 76/211/EEG av den 20 januari 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om färdigförpackning av vissa varor efter vikt eller volym,

5. rådets direktiv 80/181/EEG av den 20 december 1979 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning för

måttenheter och om upphävande av direktiv 71/354/EEG,

6. Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/45/EG av den 5 september 2007 om fastställande av bestämmelser för färdigförpackade varors nominella mängder, om upphävande av rådets direktiv 75/106/EEG och 80/232/EEG samt om ändring av rådets direktiv 76/211/EEG, och

7. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/34/EG av den 23 april 2009 om gemensamma föreskrifter för både mätdon och metrologiska kontrollmetoder.

Bestämmelser om en marknadskontrollmyndighets befogenhet att besluta om åtgärder enligt förordning (EU) 2019/1020 finns i lagen (1992:1514) om måttenheter, mätningar och mätdon.

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2022.

1.5 Förslag till förordning om ändring i förordningen (1993:1633) om besiktning av samlingstålt

Härigenom föreskrivs att 2 § förordningen (1993:1633) om besiktning av samlingstålt ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

Besiktning enligt denna förordning utförs av ett besiktningorgan som har ackrediterats enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 och lagen (2011:791) om ackreditering och teknisk kontroll eller av ett besiktningorgan i något annat land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som uppfyller motsvarande krav.

Besiktning enligt denna förordning utförs av ett besiktningorgan som har ackrediterats enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 och lagen (2011:791) om ackreditering och teknisk kontroll eller av ett besiktningorgan i något annat land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som uppfyller motsvarande krav.

Besiktningorganet ska kontrollera att tältet med tillhörande inredning och andra anordningar har utförts på ett sätt som stämmer överens med gällande föreskrifter och som i övrigt är tillfredsställande från säkerhetssynpunkt.

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2022.

¹ Senaste lydelse 2011:808.

1.6 Förslag till förordning om ändring i förordningen (1993:1634) om besiktning av tivolianordningar

Härigenom föreskrivs att 2 § förordningen (1993:1634) om besiktning av tivolianordningar ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

Besiktning enligt denna förordning utförs av ett besiktningsorgan som har ackrediterats enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering *och marknads-kontroll i samband med saluföring av produkter* och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 och lagen (2011:791) om ackreditering och teknisk kontroll eller av ett besiktningsorgan i något annat land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som uppfyller motsvarande krav.

Besiktning enligt denna förordning utförs av ett besiktningsorgan som har ackrediterats enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 och lagen (2011:791) om ackreditering och teknisk kontroll eller av ett besiktningsorgan i något annat land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet som uppfyller motsvarande krav.

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2022.

¹ Senaste lydelse 2011:807.

1.7 Förslag till förordning om ändring i förordningen (1994:1808) om behöriga myndigheter på den civila luftfartens område

Härigenom föreskriv att 6 § förordningen (1994:1808) om behöriga myndigheter på den civila luftfartens område ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Transportstyrelsen är marknadskontrollmyndighet enligt kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/945 av den 12 mars 2019 om obemannade luftfartygssystem och om tredjelandsoperatörer av obemannade luftfartygssystem i fråga om luftfartygssystem som inte anses utgöra leksaker enligt lagen (2011:579) om leksakers säkerhet.

6 §¹

Transportstyrelsen är marknadskontrollmyndighet *och utövar marknadskontroll* enligt *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 över att produkter överensstämmer med kraven i*

1. förordning (EU) nr 2018/1139, och

2. kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/945 av den 12 mars 2019 om obemannade luftfartygssystem och om tredjelandsoperatörer av obemannade luftfartygssystem, i fråga om luftfartygssystem som inte anses utgöra leksaker enligt lagen (2011:579) om leksakers säkerhet.

¹ Senaste lydelse 2020:998.

*Bestämmelser om en
marknadskontrollmyndighets
befogenhet att besluta om åtgärder
enligt förordning (EU)
2019/1020 finns i luftfarts-
lagen (2010:500).*

Bestämmelser om marknadskontroll finns i

– förordningen (2011:703) om leksakers säkerhet när det gäller leksaker, och

– radioutrustningsförordningen (2016:394) när det gäller obemannade luftfartygs radioutrustning och elektriska egenskaper utom strålning.

Bestämmelser om anmälande myndighet enligt artikel 19 i förordning (EU) 2019/945 finns i lagen (2011:791) om ackreditering och teknisk kontroll.

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2022.

1.8 Förslag till förordning om ändring i förordningen (1995:670) om märkning av skor

Härigenom föreskrivs att 6 a § förordningen (1995:670) om märkning av skor ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Konsumentverket är marknadskontrollmyndighet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 när det gäller produkter som omfattas av direktiv 94/11/EG, i lydelsen enligt rådets direktiv 2013/15/EU.

6 a §¹
Konsumentverket är marknadskontrollmyndighet och utövar marknadskontroll enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 över att produkter överensstämmer med kraven i direktiv 94/11/EG.

Bestämmelser om en marknadskontrollmyndighets befogenhet att besluta om åtgärder enligt förordning (EU) 2019/1020 finns i lagen (1995:669) om märkning av skor.

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2022.

¹ Senaste lydelse 2021:686.

1.9 Förslag till förordning om ändring i förordningen (1996:1119) om marknadsföring av kristallglas

Härigenom föreskrivs att 7 § förordningen (1996:1119) om marknadsföring av kristallglas ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 §¹

Konsumentverket är marknadskontrollmyndighet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 när det gäller produkter som omfattas av direktiv 69/493/EEG, i lydelsen enligt rådets direktiv 2006/96/EG.

Konsumentverket är marknadskontrollmyndighet och utövar marknadskontroll enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 över att produkter överensstämmer med kraven i direktiv 69/493/EEG.

Bestämmelser om en marknadskontrollmyndighets befogenhet att besluta om åtgärder enligt förordning (EU) 2019/1020 finns i lagen (1996:1118) om marknadsföring av kristallglas.

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2022.

¹ Senaste lydelse 2021:687.

1.10 Förslag till förordning om ändring i förordningen (1998:940) om avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 1 §, 6 kap. 1, 2 och 52 §§ och 7 kap. 8 f, 8 g, och 8 i §§ förordningen (1998:940) om avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §¹

Denna förordning innehåller bestämmelser om avgifter som ska betalas för sådana kostnader som mark- och miljödomstolar och statliga förvaltningsmyndigheter har i fråga om prövning och tillsyn enligt miljöbalken *eller enligt föreskrifter som har meddelats i anslutning till miljöbalken eller EU-förordningar inom miljöbalkens tillämpningsområde.*

Denna förordning innehåller bestämmelser om avgifter som ska betalas för sådana kostnader som mark- och miljödomstolar och statliga förvaltningsmyndigheter har i fråga om

1. prövning och tillsyn enligt

a) miljöbalken,

b) föreskrifter som har meddelats i anslutning till miljöbalken, eller

c) EU-förordningar inom miljöbalkens tillämpningsområde,

2. kontroll enligt *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknads kontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011.*

¹ Senaste lydelse 2017:881.

Avgift betalas inte för handläggning som föranleds av att ett beslut enligt miljöbalken eller bestämmelser meddelade med stöd av miljöbalken överklagas.

6 kap.

1 §²

Detta kapitel innehåller bestämmelser om skyldighet att betala avgifter för prövning och tillsyn i fråga om kemiska produkter, biotekniska organismer och varor enligt 14 kap. miljöbalken, föreskrifter meddelade med stöd av det kapitlet samt EU-förordningar inom det kapitlets tillämpningsområde.

Detta kapitel innehåller bestämmelser om skyldighet att betala avgifter för prövning och tillsyn *enligt miljöbalken eller kontroll enligt förordning (EU) 2019/1020* i fråga om kemiska produkter, biotekniska organismer och varor enligt 14 kap. miljöbalken, föreskrifter meddelade med stöd av det kapitlet samt EU-förordningar inom det kapitlets tillämpningsområde.

2 §³

För Kemikalieinspektionens prövning och tillsyn ska en kemikalieavgift betalas av den som

För Kemikalieinspektionens prövning, tillsyn och *kontroll* ska en kemikalieavgift betalas av den som

1. yrkesmässigt tillverkar eller till Sverige för in en produkt eller organism som enligt förordningen (2008:245) om kemiska produkter och biotekniska organismer ska vara anmäld till produktregistret, eller

2. i eget namn förpackar, packar om eller ändrar namn på en sådan produkt eller organism som avses i 1 utan att ha tillverkat eller fört in produkten eller organismen till Sverige.

Första stycket 1 gäller inte om en handelsagent ska betala avgiften enligt 3 §.

² Senaste lydelse 2011:928.

³ Senaste lydelse 2012:502.

52 §⁴

Läkemedelsverket får meddela föreskrifter om avgift för prövning *och* tillsyn enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 av den 30 november 2009 om kosmetiska produkter, förordningen (2013:413) om kosmetiska produkter och förordningen (2012:503) om tatueringss färger.

Läkemedelsverket får meddela föreskrifter om avgift för 1. prövning, tillsyn *eller kontroll när det gäller* Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 av den 30 november 2009 om kosmetiska produkter, förordningen (2013:413) om kosmetiska produkter, *och*

2. *tillsyn och kontroll när det gäller post 75 i bilaga XVII till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG och förordningen (2012:503) om tatueringss färger.*

7 kap.

8 f §⁵

En producent eller producentrepresentant som har skyldigheter enligt förordningen (2014:1075) om producent-

En producent eller producentrepresentant som har skyldigheter enligt förordningen (2014:1075) om producent-

⁴ Senaste lydelse 2013:416.

⁵ Senaste lydelse 2015:697.

ansvar för elutrustning ska för varje kalenderår betala en avgift till Naturvårdsverket med 1 000 kronor för verkets *tillsyns- verksamhet*.

ansvar för elutrustning ska för varje kalenderår betala en avgift till Naturvårdsverket med 1 000 kronor för verkets *tillsyn enligt miljöbalken eller kontroll enligt förordning (EU) 2019/1020*.

8 g §⁶

En producent som har skyldigheter enligt förordningen (2008:834) om producentansvar för batterier ska för varje kalenderår betala en avgift till Naturvårdsverket med 1 000 kronor för verkets *tillsyns- verksamhet*.

En producent som har skyldigheter enligt förordningen (2008:834) om producentansvar för batterier ska för varje kalenderår betala en avgift till Naturvårdsverket med 1 000 kronor för verkets *tillsyn enligt miljöbalken eller kontroll enligt förordning (EU) 2019/1020*.

8 i §⁷

En producent enligt förordningen (2018:1462) om producentansvar för förpackningar ska för varje kalenderår betala en avgift till Naturvårdsverket med 500 kronor för verkets *tillsyns- verksamhet*.

En producent enligt förordningen (2018:1462) om producentansvar för förpackningar som tillhandahåller en förpackning på den svenska marknaden ska för varje kalenderår betala en avgift till Naturvårdsverket med 500 kronor för verkets *tillsyn enligt miljöbalken eller kontroll enligt förordning (EU) 2019/1020*.

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2022

⁶ Senaste lydelse 2015:697.

⁷ Senaste lydelse 2018:1464.

1.11 Förslag till förordning om ändring i körkortsförordningen (1998:980)

Härigenom föreskrivs att 8 kap. 16 § körkortsförordningen (1998:980) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 kap.

16 §¹

Transportstyrelsen prövar om ett provorgan har godkänts genom ett förfarande som motsvarar ackreditering som avses i 5 kap. 26 § körkortslagen (1998:488).

Om ett provorgan har godkänts *i annan ordning* än genom ackreditering som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering *och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter* och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93, ska provorganet anses godkänt genom ett förfarande som motsvarar ackreditering som avses i 5 kap. 26 § körkortslagen endast om prövningen har ägt rum hos ett organ som i fråga om kompetens och oberoende är likvärdigt med ett nationellt ackrediteringsorgan enligt förordning (EG) nr 765/2008.

Om ett provorgan har godkänts *på annat sätt* än genom ackreditering som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93, ska provorganet anses godkänt genom ett förfarande som motsvarar ackreditering som avses i 5 kap. 26 § körkortslagen endast om prövningen har ägt rum hos ett organ som i fråga om kompetens och oberoende är likvärdigt med ett nationellt ackrediteringsorgan enligt förordning (EG) nr 765/2008.

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2022.

¹ Senaste lydelse 2012:5.

1.12 Förslag till förordning om ändring i förordningen (1998:1709) om avgaskrav för vissa förbränningsmotordrivna mobila maskiner

Härigenom föreskrivs i fråga om förordningen (1998:1709) om avgaskrav för vissa förbränningsmotordrivna mobila maskiner

dels att 1 a, 7 och 9 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas tre nya paragrafer, 8 a–8 c §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 a §¹

Denna förordning är meddelad med stöd av

– 1 § lagen (1998:1707) om åtgärder mot buller och avgaser från mobila maskiner i fråga om 5 §,

– 4 § lagen om åtgärder mot buller och avgaser från mobila maskiner i fråga om 3 och 3 a §§, 4 § tredje stycket, 5 a, 6, 7, 11 och 12 §§,

– 12 § lagen om åtgärder mot buller och avgaser från mobila maskiner i fråga om 9 §, och

– 7 § lagen om åtgärder mot buller och avgaser från mobila maskiner i fråga om 8 § första stycket andra meningen,

– 10 a § tredje stycket lagen om åtgärder mot buller och avgaser från mobila maskiner i fråga om 8 a och 8 b §§,

– 12 § lagen om åtgärder mot buller och avgaser från mobila maskiner i fråga om 9 § 1–3,

– 2 § lagen (2014:140) med bemyndigande att meddela vissa föreskrifter om marknads kontroll av varor och annan närliggande tillsyn i fråga om 9 § 4, och

– 8 kap. 7 § regeringsformen i fråga om övriga bestämmelser.

¹ Senaste lydelse 2018:100.

7 §²

Transportstyrelsen är marknadskontrollmyndighet enligt förordning (EU) 2016/1628.

Transportstyrelsen är marknadskontrollmyndighet och utövar marknadskontroll enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 över att produkter överensstämmer med kraven i förordning (EU) 2016/1628.

Bestämmelser om befogenhet för en marknadskontrollmyndighet eller en myndighet som utför kontroll enligt förordning (EU) 2019/1020 att besluta om åtgärder enligt den förordningen finns i lagen (1998:1707) om åtgärder mot buller och avgaser från mobila maskiner.

8 a §

En kommunal nämnd enligt 8 § ansvarar också för kontroll av att information om och märkning av mobila maskiner uppfyller gällande krav när dessa saluförs lokalt i kommunen.

Vid kontrollen ska den kommunala nämnden ha det ansvar som en marknadskontrollmyndighet har enligt artiklarna 11.1–11.3, 11.5–11.7

² Senaste lydelse 2018:100.

och 11.9, 16.1–16.5, 17, 18 och 19 i förordning (EU) 2019/1020.

8 b §

En kommunal nämnd ska rådgöra med Transportstyrelsen innan en åtgärd vidtas enligt artiklarna 16.5 eller 19 i förordning (EU) 2019/1020.

När den kommunala nämnden har vidtagit åtgärder enligt artikel 16 eller 19 i förordning (EU) 2019/1020 ska den snarast möjligt informera Transportstyrelsen om åtgärden.

8 c §

Om en kommunal nämnd i sin kontroll uppmärksammar en omständighet som kan leda till åtgärder enligt förordning (EU) 2019/1020, ska den kommunala nämnden anmäla denna omständighet till Transportstyrelsen.

9 §³

Transportstyrelsen får meddela föreskrifter om avgifter för

1. prövning för typgodkännande,

2. ansökan om undantag, och

3. tillsyn enligt lagen (1998:1707) om åtgärder mot buller och avgaser från mobila maskiner och enligt föreskrifter

Transportstyrelsen får meddela föreskrifter om avgifter för

1. prövning för typgodkännande,

2. ansökan om undantag,

3. tillsyn enligt lagen (1998:1707) om åtgärder mot buller och avgaser från mobila maskiner och enligt föreskrifter

³ Senaste lydelse 2015:930.

som har meddelats med stöd av lagen.

som har meddelats med stöd av lagen, och
4. marknadskontroll enligt förordning (EU) 2019/1020.

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2022.

1.13 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2001:1084) om buller från viss utomhusutrustning

Härigenom föreskrivs i fråga om förordningen (2001:1084) om buller från viss utomhusutrustning

dels att 8 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas fyra nya paragrafer, 9 a–9 d §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 §¹

Utrustning som släpps ut på marknaden eller tas i bruk och som stämmer överens med kraven i denna förordning ska vara försedd med CE-märkning om överensstämmelse. Beträffande CE-märkning och hur den ska utformas gäller Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering *och marknads-kontroll i samband med saluföring av produkter* och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 och lagen (2011:791) om ackreditering och teknisk kontroll. Märkningen ska åtföljas av en uppgift om den garanterade ljudeffektnivån på det sätt som framgår av bilaga IV till bullerdirektivet. Uppgiften om den garanterade ljud-

Utrustning som släpps ut på marknaden eller tas i bruk och som stämmer överens med kraven i denna förordning ska vara försedd med CE-märkning om överensstämmelse. Beträffande CE-märkning och hur den ska utformas gäller Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 och lagen (2011:791) om ackreditering och teknisk kontroll. Märkningen ska åtföljas av en uppgift om den garanterade ljudeffektnivån på det sätt som framgår av bilaga IV till bullerdirektivet. Uppgiften om den garanterade ljud-effektnivån ska anbringas på ett

¹ Senaste lydelse 2011:822.

effektnivån ska anbringas på ett synligt, lättläst och outplånligt sätt på varje enhet. synligt, lättläst och outplånligt sätt på varje enhet.

Om utrustning som avses i 3 och 4 §§ omfattas av andra direktiv i fråga om andra faktorer som också rör CE-märkning, ska det av märkningen framgå att utrustningen också överensstämmer med kraven i de andra direktiven. Om ett eller flera av de andra direktiven tillåter tillverkaren att under en övergångsperiod välja vilka bestämmelser han ska följa, ska CE-märkningen ange att utrustningen endast uppfyller kraven i de direktiv tillverkaren har följt. I så fall ska hänvisningen till dessa rättsakter lämnas i de dokument, meddelanden eller anvisningar som medföljer utrustningen.

9 a §

Transportstyrelsen är marknadskontrollmyndighet och utövar marknadskontroll enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 över att produkter överensstämmer med kraven i bullerdirektivet.

Bestämmelser om befogenhet för en marknadskontrollmyndighet eller en myndighet som utför kontroll enligt förordning (EU) 2019/1020 att besluta om åtgärder enligt den förordningen finns i lagen (1998:1707) om åtgärder mot buller och avgaser från mobila maskiner.

9 b §

En kommunal nämnd enligt 9 § ansvarar också för kontroll av att information om och märkning av mobila maskiner uppfyller gällande krav när dessa saluförs lokalt i kommunen.

Vid kontrollen ska den kommunala nämnden ha det ansvar som en marknadskontrollmyndighet har enligt artiklarna 11.1–11.3, 11.5–11.7, 11.9, 16.1–16.5, 17, 18 och 19 i förordning (EU) 2019/1020.

9 c §

En kommunal nämnd ska rådgöra med Transportstyrelsen innan en åtgärd vidtas enligt artiklarna 16.5 eller 19 i förordning (EU) 2019/1020.

När den kommunala nämnden har vidtagit åtgärder enligt artikel 16 eller 19 i förordning (EU) 2019/1020 ska den snarast möjligt informera Transportstyrelsen om åtgärden.

9 d §§

Om en kommunal nämnd i sin kontroll uppmärksammar en omständighet som kan leda till åtgärder enligt förordning (EU) 2019/1020, ska den kommunala nämnden anmäla denna omständighet till Transportstyrelsen.

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2022.

1.14 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2003:208) om förbud mot vissa metaller i bilar

Härigenom föreskrivs att det i förordningen (2003:208) om förbud mot vissa metaller i bilar ska införas en ny paragraf, 4 §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §¹

Kemikalieinspektionen är marknadskontrollmyndighet och utövar marknadskontroll enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 över att produkter överensstämmer med kraven i direktiv 2000/53/EG.

Bestämmelser om en marknadskontrollmyndighets befogenhet att besluta om åtgärder enligt förordning (EU) 2019/1020 finns i fordonslagen (2002:574).

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2022.

¹ Tidigare 4 § upphävd genom 2009:235.

1.15 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2004:13) om EG-gödselmedel

Härigenom föreskrivs i fråga om förordningen (2004:13) om EG-gödselmedel

dels att 2 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas två nya paragrafer, 3 och 4 §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

Statens jordbruksverk får

1. meddela de ytterligare föreskrifter som behövs som komplettering av förordning (EG) nr 2003/2003,

2. meddela föreskrifter om anmälningsskyldighet för den som marknadsför gödselmedel, *och*

3. meddela föreskrifter om avgifter för kontroll som utövas enligt förordning (EG) nr 2003/2003, enligt lagen (1992:1684) om EG-gödselmedel eller enligt föreskrifter som meddelats med stöd av lagen.

1. meddela de ytterligare föreskrifter som behövs som komplettering av förordning (EG) nr 2003/2003, *och*

2. meddela föreskrifter om anmälningsskyldighet för den som marknadsför gödselmedel.

3 §

Kemikalieinspektionen får meddela föreskrifter om avgifter för marknadskontroll enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för

¹ Ändringen innebär att tredje punkten tas bort.

produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011.

4 §

Kemikalieinspektionen är marknadskontrollmyndighet och utövar marknadskontroll enligt förordning (EU) 2019/1020 över att produkter överensstämmer med kraven i förordning (EG) nr 2003/2003.

Bestämmelser om en marknadskontrollmyndighets befogenhet att besluta om åtgärder enligt förordning (EU) 2019/1020 finns i lagen (1992:1684) om EG-gödselmedel.

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2022.

1.16 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2004:865) om kör- och vilotider samt färdskrivare, m.m.

Härigenom föreskrivs att 4 kap. 3 § förordningen (2004:865) om kör- och vilotider samt färdskrivare, m.m. ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 kap.

3 §¹

Godkännande av montörer, verkstäder och fordons-tillverkare enligt artikel 24.1 och 24.2 i förordning (EU) nr 165/2014 ska ske genom ackreditering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering *och marknads-kontroll i samband med saluföring av produkter* och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 och lagen (2011:791) om ackreditering och teknisk kontroll. Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll ska underrätta Transportstyrelsen om de ackrediteringar och återkallelser av ackrediteringar som beslutats enligt denna bestämmelse.

Godkännande av montörer, verkstäder och fordons-tillverkare enligt artikel 24.1 och 24.2 i förordning (EU) nr 165/2014 ska ske genom ackreditering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 och lagen (2011:791) om ackreditering och teknisk kontroll. Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll ska underrätta Transportstyrelsen om de ackrediteringar och återkallelser av ackrediteringar som beslutats enligt denna bestämmelse.

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2022.

¹ Senaste lydelse 2016:1106.

1.17 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2006:311) om transport av farligt gods

Härigenom föreskrivs i fråga om förordningen (2006:311) om transport av farligt gods

dels att 9 § ska följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 10 a §, med följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 §¹

Behöriga organ för teknisk kontroll enligt bilagorna till ADR samt enligt RID, IMDG-koden och ICAO-TI är

1. för fordon för transport på väg eller i terräng: de besiktningsorgan enligt 4 kap. 2 och 2 a §§ fordonslagen (2002:574) som särskilt ackrediterats för uppgiften enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknads kontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 för att utföra sådan teknisk kontroll som avses i bilagorna till ADR,

1. för fordon för transport på väg eller i terräng: de besiktningsorgan enligt 4 kap. 2 och 2 a §§ fordonslagen (2002:574) som särskilt ackrediterats för uppgiften enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 för att utföra sådan teknisk kontroll som avses i bilagorna till ADR,

2. för sådan utrustning som omfattas av Europaparlaments och rådets direktiv 2010/35/EU av den 16 juni 2010 om transportabla tryckbärande anordningar och om upphävande av rådets direktiv 76/767/EEG, 84/525/EEG, 84/526/EEG, 84/527/EEG och 1999/36/EG: de organ som av något land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) anmälts till Europeiska

¹ Senaste lydelse 2011:1013.

unionen (EU) för uppgifter i samband med bedömning av överensstämmelse och övriga kontroller under direktivet, och

3. för övriga områden: ett organ som ackrediterats för uppgiften enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008.

Bestämmelser om ackreditering enligt första stycket 1 och 3 som utförs av Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll (Swedac) finns i lagen (2011:791) om ackreditering och teknisk kontroll.

10 a §

*Myndigheten för samhälls-
skydd och beredskap är marknads-
kontrollmyndighet och utövar
marknadskontroll enligt Europa-
parlamentets och rådets
förordning (EU) 2019/1020 av
den 20 juni 2019 om marknads-
kontroll och överensstämmelse för
produkter och om ändring av
direktiv 2004/42/EG och
förordningarna (EG)
nr 765/2008 och (EU)
nr 305/2011 över att produkter
överensstämmer med kraven i
Europaparlamentets och rådets
direktiv 2010/35/EU av den
16 juni 2010 om transportabla
tryckbärande anordningar och om
upphävande av rådets direktiv
76/767/EEG, 84/525/EEG,
84/526/EEG, 84/527/EEG och
1999/36/EG.*

*Bestämmelser om en
marknadskontrollmyndighets
befogenhet att besluta om åtgärder
enligt förordning (EU)
2019/1020 finns i lagen
(2006:263) om transport av farligt
gods.*

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2022.

1.18 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2006:1592) om energideklaration för byggnader

Härigenom föreskrivs att 10 § förordningen (2006:1592) om energideklaration för byggnader ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

10 §¹

Den oberoende expert som ska upprätta en energideklaration eller ett inspektionsprotokoll ska ha särskild sakkunskap om energi-användning och inomhusmiljö i byggnader och ha certifierats för uppgiften för viss tid av ett certifieringsorgan som är ackrediterat enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknads-kontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 och 5 § lagen (2011:791) om ackreditering och teknisk kontroll.

Den oberoende expert som ska upprätta en energideklaration eller ett inspektionsprotokoll ska ha särskild sakkunskap om energi-användning och inomhusmiljö i byggnader och ha certifierats för uppgiften för viss tid av ett certifieringsorgan som är ackrediterat enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 och 5 § lagen (2011:791) om ackreditering och teknisk kontroll.

Energideklarationen eller inspektionsprotokollet ska upprättas på ett oberoende sätt, vilket innebär att den oberoende experten

1. inte får vara närstående till den som har anlitat honom eller henne, och

2. ska lämna sådana objektiva rekommendationer om kostnadseffektiva åtgärder för att förbättra byggnadens

¹ Senaste lydelse 2020:283.

energiprestanda som är anpassade efter byggnadens behov och inte för att tillgodose egna eller närståendes kommersiella intressen.

En oberoende expert som är anställd hos den som har en skyldighet att se till att det finns en energideklaration eller ett inspektionsprotokoll får anlitas för att upprätta deklARATIONEN eller protokollet. Det ska i så fall framgå av deklARATIONEN eller protokollet att det finns ett sådant anställningsförhållande.

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2022.

1.19 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2007:913) med instruktion för Arbetsmiljöverket

Härigenom föreskrivs att 2 § förordningen (2007:913) med instruktion för Arbetsmiljöverket ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

Myndigheten har särskilt till uppgift att

1. ha tillsyn över att arbetsmiljö- och arbetstidslagstiftningen följs och planera tillsynen främst med utgångspunkt i analyser av arbetsmiljörisk och risk för att aktörer medvetet bryter mot regelverket,

2. vara förbindelsekontor för utstationering, ha tillsyn över att bestämmelserna om anmälningsskyldighet vid utstationering följs och ha hand om ett register för företag som utstationerar arbetstagare i Sverige,

3. *ansvara* för marknads-
kontroll

3. *vara marknadskontroll-
myndighet och utöva marknads-
kontroll enligt Europa-
parlamentets och rådets förord-
ning (EU) 2019/1020 av den
20 juni 2019 om marknads-
kontroll och överensstämmelse för
produkter och om ändring av
direktiv 2004/42/EG och förord-
ningarna (EG) nr 765/2008 och
(EU) nr 305/2011 över att
produkter överensstämmer med
kraven i*

a) *av produkter som omfattas
av Europaparlamentets och
rådets direktiv 2006/42/EG av
den 17 maj 2006 om maskiner*

a) Europaparlamentets och
rådets direktiv 2006/42/EG av
den 17 maj 2006 om maskiner

¹ Senaste lydelse 2021:566. Ändringen innebär bl.a. att första stycket 3 e tas bort.

och om ändring av direktiv 95/16/EG, i lydelsen enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 167/2013,

b) av produkter som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/68/EU av den 15 maj 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av tryckbärande anordningar, i den ursprungliga lydelsen,

c) av produkter som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/29/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av enkla tryckkärl, i den ursprungliga lydelsen,

d) av produkter som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/34/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om utrustning och säkerhetssystem som är avsedda för användning i explosionsfarliga omgivningar, i den ursprungliga lydelsen,

e) av produkter som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2016/425 av den 9 mars 2016 om personlig skyddsutrustning och om upphävande av rådets direktiv

och om ändring av direktiv 95/16/EG,

b) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/68/EU av den 15 maj 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av tryckbärande anordningar,

c) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/29/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av enkla tryckkärl, och

d) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/34/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om utrustning och skyddssystem som är avsedda för användning i potentiellt explosiva atmosfärer, utom när det gäller elektrisk utrustning,

89/686/EEG, i den ursprungliga lydelsen, och

f) i övrigt av sådana produkter enligt 3 kap. 8–10 §§ arbetsmiljölagen (1977:1160) som kan användas yrkesmässigt,

4. meddela föreskrifter och allmänna råd enligt arbetsmiljö- och arbetstidslagstiftningen,

5. ta fram och tillhandahålla behovsanpassad, lättillgänglig och kvalificerad information inom sitt ansvarsområde, där små och medelstora företags behov särskilt ska beaktas,

6. ansvara för ett informationssystem om arbetsskador, där skillnader mellan kvinnor och män särskilt ska belysas,

7. ansvara för officiell statistik enligt förordningen (2001:100) om den officiella statistiken,

8. vara yrkesinspektionsorgan som deltar i Europeiska kommissionens yrkesinspektörskommitté enligt kommissionens beslut 95/319/EG av den 12 juli 1995 om inrättande av en yrkesinspektörskommitté,

9. ansvara för övergripande samordning av frågor som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1149 och som är av betydelse för flera myndigheter eller arbetsmarknadens parter, och

10. representera Sverige i Europeiskt forum för att förbättra samarbetet när det gäller att bekämpa odeklarerat arbete som har inrättats enligt artikel 16.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1149, inbegripet att på nationell nivå samordna arbetet med berörda myndigheter och med arbetsmarknadens parter.

9. ansvara för övergripande samordning av frågor som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1149 och som är av betydelse för flera myndigheter eller arbetsmarknadens parter,

10. representera Sverige i Europeiskt forum för att förbättra samarbetet när det gäller att bekämpa odeklarerat arbete som har inrättats enligt artikel 16.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1149, inbegripet att på nationell nivå samordna arbetet med berörda myndigheter och med arbetsmarknadens parter, och

*11. ansvara för marknads-
kontroll i övrigt av sådana
produkter enligt 3 kap. 8–10 §§
arbetsmiljölagen (1977:1160)
som kan användas yrkesmässigt.*

*Bestämmelser om en
marknadskontrollmyndighets
befogenhet att besluta om åtgärder
enligt förordning (EU)
2019/1020 finns i arbetsmiljö-
lagen (1977:1160).*

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2022.

1.20 Förslag till förordning om ändring i fordonsförordningen (2009:211)

Härigenom föreskrivs i fråga om fordonsförordningen (2009:211)¹
dels att 1 kap. 9 § ska upphöra att gälla,
dels att 1 kap. 10 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Transportstyrelsen är marknadskontrollmyndighet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 *när det gäller fordon som inte är lekfordon.*

1 kap.

10 §²

Transportstyrelsen är marknadskontrollmyndighet och *utövar marknadskontroll* enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 *över att produkter överensstämmer med kraven i*

1. rådets direktiv 70/157/EEG av den 6 februari 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om tillåten ljudnivå och avgas-systemet för motorfordon,

2. Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/64/EG av den 26 oktober 2005 om typgodkännande av motorfordon med avseende på återanvändning,

¹ Senaste lydelse av 1 kap. 9 § 2020:739.

² Senaste lydelse 2021:688.

3. Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/40/EG av den 17 maj 2006 om utsläpp från luftkonditioneringssystem i motorfordon och om ändring av rådets direktiv 70/156/EEG,

4. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 78/2009 av den 14 januari 2009 om typgodkännande av motorfordon med avseende på skydd av fotgängare och andra oskyddade trafikanter, om ändring av direktiv 2007/46/EG och om upphävande av direktiven 2003/102/EG och 2005/66/EG,

5. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 79/2009 av den 14 januari 2009 om typgodkännande av vätagdrivna motorfordon och om ändring av direktiv 2007/46/EG,

6. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 661/2009 av den 13 juli 2009 om krav för typgodkännande av allmän säkerhet hos motorfordon och deras släpvagnar samt av de system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för dem,

7. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 167/2013,

8. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 168/2013,

9. Europaparlamentets och rådets förordning (EU)

nr 540/2014 av den 16 april 2014 om motorfordons ljudnivå och om utbytesljuddämpningssystem och om ändring av direktiv 2007/46/EG och om upphävande av direktiv 70/157/EEG, och

10. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/858.

Bestämmelser om en marknadskontrollmyndighets befogenhet att besluta om åtgärder enligt förordning (EU) 2019/1020 finns i fordonslagen (2002:574).

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2022.

1.21 Förslag till förordning om ändring i offentlighets- och sekretessförordningen (2009:641)

Härigenom föreskrivs att bilagan till offentlighets- och sekretessförordningen (2009:641) ska ha följande lydelse.

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2022.

Verksamheten består i	Särskilda begränsningar i sekretessen
-----------------------	---------------------------------------

150. utredning och tillsyn hos Patent- och registreringsverket enligt lagen (2016:977) om kollektiv förvaltning av upphovsrätt

|
153. tillsyn enligt lagen (2018:1174) om informations-säkerhet för samhällsviktiga och digitala tjänster

Verksamheten består i	Särskilda begränsningar i sekretessen
-----------------------	---------------------------------------

169. marknadskontroll enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011	sekretessen gäller inte beslut i ärenden sekretessen enligt 9 § första stycket 1 gäller inte om intresset av allmän kännedom om förhållande som rör människors hälsa och säkerhet, miljön eller redligheten i handeln eller ett liknande allmänintresse har sådan vikt att uppgiften bör lämnas ut
--	---

Sakregister till bilagan

Siffrorna avser punkter i bilagan

Marinvetenskaplig forskning	35
Marknadskontroll	120, 148, 169
Materielleveranser	95

¹ Senaste lydelse 2021:1183. Ändringen innebär bl.a. att punkterna 151 och 152 tas bort.

1.22 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2010:1075) om brandfarliga och explosiva varor

Härigenom föreskrivs i fråga om förordningen (2010:1075) om brandfarliga och explosiva varor

dels att 23 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 24 c §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

23 §¹

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap är, *i fråga om brandfarliga och explosiva varor samt sådana produkter som används för att hantera brandfarliga och explosiva varor som myndigheten har utfärdat föreskrifter för*, marknadskontrollmyndighet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011.

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap är marknadskontrollmyndighet och *utövar marknadskontroll* enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 *över att produkter överensstämmer med kraven i*

1. rådets direktiv 75/324/EEG av den 20 maj 1975 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar beträffande aerosolbehållare när det gäller aerosolbehållare med brandfarligt innehåll,

2. Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/29/EU av

¹ Senaste lydelse 2021:690.

den 12 juni 2013 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av pyrotekniska artiklar, och

4. Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/28/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden och övervakning av explosiva varor för civilt bruk.

Bestämmelser om en marknadskontrollmyndighets befogenhet att besluta om åtgärder enligt förordning (EU) 2019/1020 finns i lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor.

24 c §

För sådan tillsyn som utgör marknadskontroll enligt lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor får avgifter för tillsynen och för provtagning och undersökning av prov av varan tas ut endast om det vid undersökningen visar sig att varan inte uppfyller ställda krav.

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2022.

1.23 Förslag till förordning om ändring i miljötillsynsförordningen (2011:13)

Härigenom föreskrivs i fråga om miljötillsynsförordningen (2011:13)¹

dels att 1 kap. 5 § och 2 kap. 35 § ska upphöra att gälla,

dels att rubriken närmast före 2 kap. 35 § ska utgå,

dels att 1 kap. 1, 2–4, 12, 14, 16 och 17 §§, 2 kap. 1, 2, 4, 5, 11, 13, 14, 18, 19, 21–24, 27, 30, 31, 32, 33 och 34 §§ och 3 kap. 1 § ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas 14 nya paragrafer, 1 kap. 1 a och 12 a §§ och 2 kap. 27 a, 30 a, 32 a–32 d och 35–40 §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §²

Denna förordning avser tillsyn enligt miljöbalken och innehåller bestämmelser om tillsynsmyndigheternas uppgifter enligt 26 kap. 3 § miljöbalken. *Förordningen är meddelad*

1. med stöd av 26 kap. 3 § fjärde stycket miljöbalken i fråga om 1 kap. 18 och 19 §§ samt 2 kap. 8 § andra stycket, 26 § andra och tredje styckena och 29 § andra stycket,

2. med stöd av 26 kap. 5 § miljöbalken i fråga om 1 kap. 4 §,

Denna förordning avser tillsyn enligt miljöbalken och innehåller bestämmelser om tillsynsmyndigheternas uppgifter enligt 26 kap. 3 § miljöbalken.

¹ Senaste lydelse av

1 kap. 5 § 2012:864

2 kap. 35 § 2020:647.

² Senaste lydelse 2013:647.

3. med stöd av 26 kap. 22 a § miljöbalken i fråga om 1 kap. 25–27 §§, och

4. i övrigt med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen.

Förordningen innehåller även bestämmelser som, inom miljöbalkens tillämpningsområde, kompletterar

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 av den 15 mars 2017 om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftningen och av bestämmelser om djurs hälsa och djurskydd, växtskydd och växtskyddsmedel samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 999/2001, (EG) nr 396/2005, (EG) nr 1069/2009, (EG) nr 1107/2009, (EU) nr 1151/2012, (EU) nr 652/2014, (EU) 2016/429 och (EU) 2016/2031, rådets förordningar (EG) nr 1/2005 och (EG) nr 1099/2009 och rådets direktiv 98/58/EG, 1999/74/EG, 2007/43/EG, 2008/119/EG och 2008/120/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004, rådets direktiv 89/608/EEG, 89/662/EEG, 90/425/EEG, 91/496/EEG, 96/23/EG,

96/93/EG och 97/78/EG samt rådets beslut 92/438/EEG (förordningen om offentlig kontroll), och

2. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011.

1 a §

Denna förordning är meddelad

1. med stöd av 26 kap. 3 § fjärde stycket miljöbalken i fråga om 1 kap. 18 och 19 §§ samt 2 kap. 8 § andra stycket, 26 § andra och tredje styckena och 29 § andra stycket,

2. med stöd av 26 kap. 5 § miljöbalken i fråga om 1 kap. 4 § första stycket,

3. med stöd av 26 kap. 22 a § miljöbalken i fråga om 1 kap. 25–27 §§,

4. med stöd av 26 kap. 32 a § i fråga om 1 kap. 12 a § andra stycket, och

5. i övrigt med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen.

2 §³

Av 2 kap. framgår hur tillsynen fördelas mellan statliga tillsynen enligt miljöbalken och

³ Senaste lydelse 2020:647.

myndigheter och de kommunala nämnderna.

Av 3 kap. framgår vilka statliga myndigheter som ska ge tillsynsvägledning till tillsynsmyndigheterna.

kontrollen enligt förordning (EU) 2017/625 eller förordning (EU) 2019/1020 fördelas mellan statliga myndigheter och de kommunala nämnderna.

Av 3 kap. framgår vilka statliga myndigheter som ska ge tillsynsvägledning till de myndigheter som utövar tillsyn enligt miljöbalken eller kontroll enligt förordning (EU) 2017/625 eller förordning (EU) 2019/1020.

3 §⁴

I denna förordning avses med

tillsynsobjekt: en verksamhet, en åtgärd, ett område, ett naturföremål eller en djur- eller växtart som är eller ska vara föremål för tillsyn,

kommunal nämnd: den eller de nämnder som kommunfullmäktige utser att ha ansvar för tillsyn enligt miljöbalken,

kommunal nämnd: den eller de nämnder som kommunfullmäktige utser att ha ansvar för tillsyn enligt miljöbalken eller att utföra kontroll enligt förordning (EU) 2017/625 eller förordning (EU) 2019/1020.

tillverkare: den som tillverkar en kemisk produkt, bioteknisk organism eller vara eller som i eget namn förpackar, packar om eller ändrar namn på en kemisk produkt eller en bioteknisk organism,

primärleverantör: en tillverkare som släpper ut en kemisk produkt, bio-teknisk organism eller vara på marknaden, den som yrkesmässigt för in en kemisk produkt, bioteknisk organism eller vara till Sverige i syfte att släppa ut den på marknaden och den som yrkesmässigt för ut en kemisk produkt, bioteknisk organism eller vara från Sverige,

släppa ut på marknaden: att tillhandahålla eller göra en kemisk produkt, en bioteknisk organism eller en vara tillgänglig för någon annan, och

⁴ Senaste lydelse 2020:647.

läkemedel: substans eller kombination av substanser som är ett läkemedel enligt 2 kap. 1 § läkemedelslagen (2015:315).

I övrigt har ord och uttryck i denna förordning samma betydelse som i 14 kap. 2 §, 15 kap. 1, 2, 5–7 §§ och 26 kap. 1 och 1 a §§ miljöbalken *samt* 1 kap. 4 § avfallsförordningen (2020:614).

I övrigt har ord och uttryck i denna förordning samma betydelse som i 14 kap. 2 §, 15 kap. 1, 2, 5–7 §§ och 26 kap. 1 och 1 a §§ miljöbalken, 1 kap. 4 § avfallsförordningen (2020:614), *förordning (EU) 2017/625 och förordning (EU) 2019/1020.*

4 §⁵

Bestämmelserna i 26 kap. miljöbalken ska tillämpas vid tillsyn över att de EU-förordningar som anges i 2 kap. denna förordning följs.

Bestämmelserna i 26 kap. miljöbalken ska tillämpas vid tillsyn *enligt miljöbalken* över att de EU-förordningar som anges i 2 kap. denna förordning följs.

I 26 kap. 31, 32 och 33–37 §§ miljöbalken finns bestämmelser som tillämpas vid kontroll enligt förordning (EU) 2017/625.

I 26 kap. 30 a–33 §§ miljöbalken finns bestämmelser som tillämpas vid kontroll enligt förordning (EU) 2019/1020.

12 §⁶

En *tillsynsmyndighet* ska årligen följa upp och utvärdera *sin tillsynsverksamhet*.

En *myndighet som ska utöva tillsyn enligt miljöbalken eller utföra kontroll enligt förordning (EU) 2017/625 eller förordning (EU) 2019/1020* ska årligen följa upp och utvärdera *verksamheten*.

12 a §

En länsstyrelse som ska utföra kontroll enligt förordning (EU)

⁵ Senaste lydelse 2011:702.

⁶ Senaste lydelse 2020:647.

2019/1020 ska senast den 31 januari varje år till den ansvariga marknadskontrollmyndigheten redovisa den utvärdering av marknadskontrollverksamheten som har gjorts enligt 12 §.

En kommunal nämnd som ska utföra kontroll enligt förordning (EU) 2019/1020 ska senast den 31 januari varje år till den ansvariga marknadskontrollmyndigheten redovisa den utvärdering av marknadskontrollverksamheten som har gjorts enligt 12 §.

14 §⁷

En tillsynsmyndighet ska på begäran lämna den information som en tillsynsvägledande myndighet behöver för sin tillsynsvägledning.

En myndighet som ska utöva tillsyn enligt miljöbalken eller utföra kontroll enligt förordning (EU) 2017/625 eller förordning (EU) 2019/1020 ska på begäran lämna den information som en tillsynsvägledande myndighet behöver för sin tillsynsvägledning.

16 §⁸

Om en tillsynsmyndighet uppmärksammar en omständighet som kan föranleda tillsynsåtgärder med stöd av miljöbalken men som omfattas av en annan myndighets ansvarsområde, ska tillsynsmyndigheten anmäla

Om en myndighet som ska utöva tillsyn enligt miljöbalken eller utföra kontroll enligt förordning (EU) 2017/625 eller förordning (EU) 2019/1020 uppmärksammar en omständighet som kan leda till tillsynsåtgärder med stöd av miljöbalken

⁷ Senaste lydelse 2020:647.

⁸ Senaste lydelse 2020:647.

denna omständighet till den ansvariga myndigheten.

eller åtgärder med stöd av förordning (EU) 2017/625 eller förordning (EU) 2019/1020 men som omfattas av en annan myndighets ansvarsområde, ska myndigheten anmäla denna omständighet till den ansvariga myndigheten.

17 §⁹

Tillsynsmyndigheterna ska samordna tillsynen om det är ändamålsenligt och möjligt.

Myndigheter som ska utöva tillsyn enligt miljöbalken eller utföra kontroll enligt förordning (EU) 2017/625 eller förordning (EU) 2019/1020 ska samordna tillsynen och kontrollen inom miljöbalkens tillämpningsområde, om det är ändamålsenligt och möjligt.

För att förebygga brott mot miljöbalken och för att effektivt hantera sådana brott, ska länsstyrelsen arbeta för samverkan mellan Polismyndigheten, Åklagarmyndigheten och de myndigheter som svarar för tillsyn enligt miljöbalken på lokal och regional nivå. Den lokala och regionala samverkan ska samordnas med myndigheternas samverkan på nationell nivå.

För att förebygga brott mot miljöbalken och EU-förordningar inom miljöbalkens tillämpningsområde, och för att effektivt hantera sådana brott, ska länsstyrelsen arbeta för samverkan mellan Polismyndigheten, Åklagarmyndigheten och de myndigheter som svarar för tillsyn enligt miljöbalken eller kontroll enligt förordning (EU) 2017/625 eller förordning (EU) 2019/1020 på lokal och regional nivå. Den lokala och regionala samverkan ska samordnas med myndigheternas samverkan på nationell nivå.

⁹ Senaste lydelse 2020:647.

2 kap.

1 §¹⁰

I detta kapitel fördelas statliga myndigheters och kommunala nämnders ansvar för tillsyn över att miljöbalken och bestämmelser meddelade med stöd av balken samt EU-förordningar följs. *Den fördelningen* gäller i den mån regeringen i det enskilda fallet inte har beslutat något annat.

I detta kapitel fördelas statliga myndigheters och kommunala nämnders ansvar för

1. tillsyn över att miljöbalken och bestämmelser meddelade med stöd av balken samt EU-förordningar följs,

2. kontroll enligt förordning (EU) 2017/625 av att vissa EU-förordningar och vissa bestämmelser som genomför EU-direktiv inom balkens tillämpningsområde följs, och

3. kontroll enligt förordning (EU) 2019/1020 av att vissa EU-förordningar och vissa bestämmelser som genomför EU-direktiv inom balkens tillämpningsområde följs.

Fördelningen av ansvar enligt detta kapitel gäller i den mån regeringen i det enskilda fallet inte har beslutat något annat.

När det hänvisas till ett eller flera kapitel i miljöbalken avses även bestämmelser som har meddelats med stöd av de kapitlen, om inte något annat anges i hänvisningarna.

2 §¹¹

Om två eller flera myndigheter har tillsynsansvaret för ett tillsynsobjekt, får myndigheterna komma överens om hur ansvaret ska fördelas.

Om två eller flera myndigheter har tillsynsansvaret för ett tillsynsobjekt *eller ansvaret för kontroll av en aktör enligt förordning (EU) 2017/625*, får myndigheterna komma

¹⁰ Senaste lydelse 2020:647.

¹¹ Senaste lydelse 2020:647.

överens om hur ansvaret ska fördelas.

4 §¹²

Försvarsinspektören för hälsa och miljö har ansvar för tillsynen i fråga om samtliga verksamheter och åtgärder inom Försvarsmakten, Fortifikationsverket, Försvarets materielverk och Försvarets radioanstalt, utom den tillsyn som omfattas av Kemikalieinspektionens ansvar enligt 21 § första stycket 1.

Försvarsinspektören för hälsa och miljö har ansvar för tillsynen *enligt miljöbalken och kontrollen enligt förordning (EU) 2017/625* i fråga om samtliga verksamheter och åtgärder inom Försvarsmakten, Fortifikationsverket, Försvarets materielverk och Försvarets radioanstalt, utom den tillsyn *eller kontroll* som omfattas av Kemikalieinspektionens ansvar enligt 21 § första stycket 1 och 3.

5 §¹³

Bestämmelserna i 6–32 §§ gäller inte den tillsyn som omfattas av försvarsinspektören för hälsa och miljöns ansvar enligt 4 §.

Bestämmelserna i 6–32 §§ gäller inte den tillsyn *och kontroll* som omfattas av försvarsinspektören för hälsa och miljöns ansvar enligt 4 §.

11 §

I 12–18 §§ fördelas ansvaret för tillsynen i fråga om

I 12–18 §§ fördelas ansvaret för tillsynen *enligt miljöbalken och kontrollen enligt förordning (EU) 2017/625* i fråga om

1. genteknik enligt 13 kap. miljöbalken, och
2. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1946/2003 av den 15 juli 2003 om gränsöverskridande förflyttning av genetiskt modifierade organismer.

¹² Senaste lydelse 2020:647.

¹³ Senaste lydelse 2017:801.

13 §¹⁴

Havs- och vattenmyndigheten har ansvar för tillsynen i fråga om

1. innesluten användning av genetiskt modifierade vattenlevande organismer,

2. avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade vattenlevande organismer, och

3. utsläppande på marknaden av produkter som innehåller eller består av genetiskt modifierade vattenlevande organismer.

Havs- och vattenmyndigheten

1. har ansvar för tillsynen enligt miljöbalken i fråga om

a) innesluten användning av genetiskt modifierade vattenlevande organismer,

b) avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade vattenlevande organismer, och

c) utsläppande på marknaden av produkter som innehåller eller består av genetiskt modifierade vattenlevande organismer, och

2. är behörig myndighet att utföra kontroll enligt artikel 4 i förordning (EU) 2017/625 i fråga om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade vattenlevande organismer i miljön för livsmedels- eller foderproduktion.

14 §

Kemikalieinspektionen har ansvar för tillsynen i fråga om

1. avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade mikroorganismer, nematoder, spindeldjur och insekter, och

2. utsläppande på marknaden av produkter som innehåller eller består av genetiskt modifierade mikroorganismer, nematoder, spindeldjur eller insekter.

Kemikalieinspektionen

1. har ansvar för tillsynen enligt miljöbalken i fråga om

a) avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade mikroorganismer, nematoder, spindeldjur och insekter, och

b) utsläppande på marknaden av produkter som innehåller eller består av genetiskt modifierade mikroorganismer, nematoder, spindeldjur eller insekter, och

2. är behörig myndighet att utföra kontroll enligt artikel 4 i

¹⁴ Senaste lydelse 2011:642.

förordning (EU) 2017/625 i fråga om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade mikroorganismer i miljön för livsmedels- eller foderproduktion.

18 §¹⁵

Statens jordbruksverk har ansvar för tillsynen i fråga om

1. innesluten användning av genetiskt modifierade organismer *utom den tillsyn som omfattas av Arbetsmiljöverkets ansvar enligt 12 § eller av Havs- och vattenmyndighetens ansvar enligt 13 §,*

2. avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer *utom den tillsyn som omfattas av Havs- och vattenmyndighetens ansvar enligt 13 §, Kemikalieinspektionens ansvar enligt 14 §, Läkemedelsverkets ansvar enligt 16 § eller Skogsstyrelsens ansvar enligt 17 §,*

3. utsläppande på marknaden av sådant foder som innehåller eller består av genetiskt modifierade organismer och omfattas av lagen (2006:805) om foder och animaliska biprodukter, och

4. utsläppande på marknaden av produkter som innehåller eller består av genetiskt modifierade organismer, *utom den tillsyn som*

Statens jordbruksverk

1. har ansvar för tillsynen enligt miljöbalken i fråga om

a) innesluten användning av genetiskt modifierade organismer,

b) avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer,

c) utsläppande på marknaden av sådant foder som innehåller eller består av genetiskt modifierade organismer och omfattas av lagen (2006:805) om foder och animaliska biprodukter, och

d) utsläppande på marknaden av produkter som innehåller eller består av genetiskt modifierade organismer,

¹⁵ Senaste lydelse 2011:642.

omfattas av Havs- och vattenmyndighetens ansvar enligt 13 §, Kemikalieinspektionens ansvar enligt 14 §, Livsmedelsverkets ansvar enligt 15 §, Läke- medelsverkets ansvar enligt 16 § eller Skogsstyrelsens ansvar enligt 17 §.

2. är behörig myndighet att utföra kontroll enligt artikel 4 i förordning (EU) 2017/625 i fråga om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön för livsmedels- eller foder- produktion.

Statens jordbruksverk ska dock inte ha ansvar för sådan tillsyn eller utföra sådan kontroll som omfattas av Arbetsmiljöverkets ansvar enligt 12 §, Havs- och vattenmyndighetens ansvar enligt 13 §, Kemikalieinspektionens ansvar enligt 14 §, Livsmedels- verkets ansvar enligt 15 §, Läke- medelsverkets ansvar enligt 16 § eller Skogsstyrelsens ansvar enligt 17 §.

19 §¹⁶

I 20–35 §§ fördelas ansvaret för tillsynen i fråga om

I 20–35 §§ fördelas ansvaret för tillsynen enligt miljöbalken, kontrollen enligt förordning (EU) 2017/625 och kontrollen enligt förordning (EU) 2019/1020 i fråga om

1. miljöfarliga verksamheter enligt 9 kap. miljöbalken,
2. föroreningsskador och miljöskador enligt 10 kap. miljöbalken,
3. vattenverksamheter enligt 11 kap. miljöbalken,

¹⁶ Senaste lydelse 2020:647.

4. jordbruk och andra verksamheter enligt 12 kap. 10 § miljöbalken,

5. kemiska produkter, biotekniska organismer och varor enligt 14 kap. miljöbalken samt utrustning avsedd för hantering av växtskyddsmedel,

6. avfall och avfallsförebyggande åtgärder enligt 15 kap. miljöbalken,

7. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 648/2004 av den 31 mars 2004 om tvätt- och rengöringsmedel,

8. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1021 av den 20 juni 2019 om långlivade organiska föroreningar,

9. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 517/2014 av den 16 april 2014 om fluorerade växthusgaser och om upphävande av förordning (EG) nr 842/2006,

10. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1013/2006 av den 14 juni 2006 om transport av avfall,

11. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG,

12. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006,

13. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1005/2009 av den 16 september 2009 om ämnen som bryter ned ozonskiktet,

14. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG,

15. förordning (EG) nr 1223/2009,

16. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012 av den 22 maj 2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter,

17. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 649/2012 av den 4 juli 2012 om export och import av farliga kemikalier,

18. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1257/2013 av den 20 november 2013 om återvinning av fartyg och om ändring av förordning (EG) nr 1013/2006 och direktiv 2009/16/EG, och

19. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/852 av den 17 maj 2017 om kvicksilver och om upphävande av förordning (EG) nr 1102/2008.

21 §¹⁷

Kemikalieinspektionen har ansvar för tillsynen

1. när det gäller 14 kap. miljöbalken och de EU-förordningar som anges i 19 § 7–9, 11–14, 16, 17 och 19, i fråga om

a) primärleverantörers utsläppande på marknaden av kemiska produkter och biotekniska organismer samt primärleverantörers skyldighet att anmäla kemiska produkter, biotekniska organismer och varor till produktregistret,

b) utsläppande av varor på marknaden, och

c) att sådana representanter som avses i artikel 8 i förordning (EG) nr 1907/2006 fullgör sina skyldigheter enligt den förordningen, och

2. i fråga om att primärleverantörer följer sådana föreskrifter om förbud mot att släppa ut kemiska produkter på marknaden som har meddelats med stöd av 15 kap. 40 § miljöbalken.

Kemikalieinspektionen

1. har ansvar för tillsynen

enligt miljöbalken när det gäller 14 kap. miljöbalken och de EU-förordningar som anges i 19 § 7–9, 11–13, 16, 17 och 19, i fråga om

c) att sådana representanter som avses i artikel 8 i förordning (EG) nr 1907/2006 fullgör sina skyldigheter enligt den förordningen,

2. har ansvar för tillsynen enligt miljöbalken av att primärleverantörer följer sådana föreskrifter om förbud mot att släppa ut kemiska produkter på marknaden som har meddelats

¹⁷ Senaste lydelse 2018:1804.

med stöd av 15 kap. 40 § miljöbalken,

3. är behörig myndighet att utföra kontroll enligt artikel 4 i förordning (EU) 2017/625 i fråga om primärleverantörers utsläppande på marknaden av växtskyddsmedel enligt förordning (EG) nr 1107/2009, och

4. är marknadskontrollmyndighet och utövar kontroll enligt förordning (EU) 2019/1020 över att produkter överensstämmer med kraven i

a) de EU-förordningar som anges i 19 § 7–9, 11–13, 16 och 19,

b) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/65/EU av den 8 juni 2011 om begränsning av användning av vissa farliga ämnen i elektrisk och elektronisk utrustning, och

c) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/42/EG av den 21 april 2004 om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska föreningar förorsakade av användning av organiska lösningsmedel i vissa färger och lacker samt produkter för fordonsreparationslackering och om ändring av direktiv 1999/13/EG.

Kemikalieinspektionens tillsynsansvar enligt första stycket omfattar inte den tillsyn som Livsmedelsverket har ansvar för enligt 22 § eller som

Kemikalieinspektionens ansvar för tillsyn eller kontroll enligt första stycket omfattar inte

Läkemedelsverket har ansvar för enligt 23 §.

1. *sådan* tillsyn som Livsmedelsverket har ansvar för enligt 22 §, eller

2. *sådan tillsyn eller kontroll* som Läkemedelsverket har ansvar för enligt 23 § *eller som Transportstyrelsen har ansvar för enligt 27 §.*

22 §

Livsmedelsverket har, när det gäller 14 kap. miljöbalken *och förordning (EG) nr 1907/2006*, ansvar för tillsynen i fråga om material och produkter som är avsedda att komma i kontakt med livsmedel.

Livsmedelsverket har, när det gäller 14 kap. miljöbalken, ansvar för tillsynen i fråga om material och produkter som är avsedda att komma i kontakt med livsmedel.

23 §¹⁸

Läkemedelsverket har ansvar för tillsynen i fråga om

1. kosmetiska produkter enligt förordning (EG) nr 1223/2009 och förordningen (2013:413) om kosmetiska produkter samt sådana varor som avses i 7 § förordningen om kosmetiska produkter, med undantag för frågor som rör produkternas brandfarliga, oxiderande eller explosiva egenskaper,

2. producenters skyldighet enligt 3–5 och 8 §§ förordningen (2009:1031) om producentansvar för läkemedel ta emot avfall som utgörs av läkemedel

Läkemedelsverket

1. har ansvar för tillsynen enligt miljöbalken i fråga om

a) kosmetiska produkter enligt förordning (EG) nr 1223/2009 och förordningen (2013:413) om kosmetiska produkter samt sådana varor som avses i 7 § förordningen om kosmetiska produkter, med undantag för frågor som rör produkternas brandfarliga, oxiderande eller explosiva egenskaper,

b) producenters skyldighet enligt 3–5 och 8 §§ förordningen (2009:1031) om producentansvar för läkemedel ta emot avfall som utgörs av läkemedel

¹⁸ Senaste lydelse 2021:1232.

och informera om möjligheten att lämna avfall som utgörs av läkemedel, och

3. primärleverantörers

a) utsläppande på marknaden av blandningar som är avsedda att användas vid tatuering enligt post 75 i bilaga XVII till förordning (EG) nr 1907/2006 och förordningen (2012:503) om tatueringarfärger, och

b) skyldighet att anmäla sådana produkter till produktregistret enligt 5 § förordningen om tatueringarfärger.

och informera om möjligheten att lämna avfall som utgörs av läkemedel,

c) primärleverantörers

utsläppande på marknaden av blandningar som är avsedda att användas vid tatuering enligt förordningen (2012:503) om tatueringarfärger, och

d) primärleverantörers

skyldighet att anmäla produkter till produktregistret enligt 5 § förordningen om tatueringarfärger, och

2. är marknadskontrollmyndighet och utövar kontroll enligt förordning (EU) 2019/1020 över att produkter överensstämmer med kraven i

a) förordning (EG) nr 1223/2009, och

b) post 75 i bilaga XVII till förordning (EG) nr 1907/2006.

24 §¹⁹

Naturvårdsverket har ansvar för tillsynen i fråga om

1. producentansvaret enligt förordningen (2008:834) om producentansvar för batterier, med undantag för frågor om hur insamlingen av batterier lokalt uppfyller kraven i 19 och 20 §§ samma förordning,

Naturvårdsverket

1. har ansvar för tillsynen enligt miljöbalken i fråga om

a) producentansvaret enligt förordningen (2008:834) om producentansvar för batterier, med undantag för frågor om hur insamlingen av batterier lokalt uppfyller kraven i 19 och 20 §§ samma förordning,

¹⁹ Senaste lydelse 2021:1011.

2. förordningen (2014:1075) om producentansvar för elutrustning, med undantag för frågor om hur hanteringen av sådant avfall som omfattas av förordningen lokalt uppfyller kraven i förordningen,

3. förordningen (2018:1462) om producentansvar för förpackningar, med undantag för frågor om hur hanteringen av sådant avfall som omfattas av förordningen lokalt uppfyller kraven i förordningen,

4. förordningen (2021:996) om engångsprodukter, med undantag för frågor om hur 17–22 och 28 §§ samma förordning uppfylls lokalt,

5. förordningen (2021:998) om producentansvar för vissa tobaksvaror och filter, med undantag för frågor om hur hanteringen av sådant avfall som omfattas av förordningen lokalt uppfyller kraven i förordningen,

6. förordningen (2021:999) om producentansvar för ballonger,

7. förordningen (2021:1000) om producentansvar för våtservetter,

8. förordningen (2021:1001) om producentansvar för fiske-redskap, med undantag för frågor om hur hanteringen av sådant avfall som omfattas av förordningen lokalt uppfyller kraven i förordningen,

b) förordningen (2014:1075) om producentansvar för elutrustning, med undantag för frågor om hur hanteringen av sådant avfall som omfattas av förordningen lokalt uppfyller kraven i förordningen,

c) förordningen (2018:1462) om producentansvar för förpackningar, med undantag för frågor om hur hanteringen av sådant avfall som omfattas av förordningen lokalt uppfyller kraven i förordningen,

d) förordningen (2021:996) om engångsprodukter, med undantag för frågor om hur 17–22 och 28 §§ samma förordning uppfylls lokalt,

e) förordningen (2021:998) om producentansvar för vissa tobaksvaror och filter, med undantag för frågor om hur hanteringen av sådant avfall som omfattas av förordningen lokalt uppfyller kraven i förordningen,

f) förordningen (2021:999) om producentansvar för ballonger,

g) förordningen (2021:1000) om producentansvar för våtservetter,

h) förordningen (2021:1001) om producentansvar för fiske-redskap, med undantag för frågor om hur hanteringen av sådant avfall som omfattas av förordningen lokalt uppfyller kraven i förordningen,

9. förordningen (2021:1002) om nedskräpningsavgifter,

10. förbud mot att släppa ut varor på marknaden som har meddelats med stöd av 15 kap. 40 § 2 miljöbalken,

11. förordning (EG) nr 1013/2006 när det gäller frågor som verket är behörig myndighet för, *och*

12. förordning (EU) nr 1257/2013 när det gäller frågor som verket är behörig myndighet för.

i) förordningen (2021:1002) om nedskräpningsavgifter,

j) förbud mot att släppa ut varor på marknaden som har meddelats med stöd av 15 kap. 40 § 2 miljöbalken,

k) förordning (EG) nr 1013/2006 när det gäller frågor som verket är behörig myndighet för,

l) förordning (EU) nr 1257/2013 när det gäller frågor som verket är behörig myndighet för, *och*

2. är marknadskontrollmyndighet och utövar kontroll enligt förordning (EU) 2019/1020 över att produkter överensstämmer med kraven i

a) Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall,

b) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/66/EG av den 6 september 2006 om batterier och ackumulatorer och förbrukade batterier och ackumulatorer och om upphävande av direktiv 91/157/EEG, och

c) Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/19/EU av den 4 juli 2012 om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning (WEEE).

27 §²⁰

Transportstyrelsen har ansvar för tillsynen i fråga om

1. användningen av marina bränslen i fartyg enligt svavelförordningen (2014:509),

2. utrustning i fartyg som innehåller kontrollerade ämnen enligt förordning (EU) nr 517/2014 eller förordning (EG) nr 1005/2009,

3. de skyldigheter i fråga om fartyg som följer av artiklarna 4–12 i förordning (EU) nr 1257/2013, och

4. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/757 av den 29 april 2015 om övervakning, rapportering och verifiering av koldioxidutsläpp från sjötransporter och om ändring av direktiv 2009/16/EG.

Transportstyrelsen

1. har ansvar för tillsynen enligt miljöbalken i fråga om

a) användningen av marina bränslen i fartyg enligt svavelförordningen (2014:509),

b) utrustning i fartyg som innehåller kontrollerade ämnen enligt förordning (EU) nr 517/2014 eller förordning (EG) nr 1005/2009,

c) de skyldigheter i fråga om fartyg som följer av artiklarna 4–12 i förordning (EU) nr 1257/2013, och

d) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/757 av den 29 april 2015 om övervakning, rapportering och verifiering av koldioxidutsläpp från sjötransporter och om ändring av direktiv 2009/16/EG, och

2. är marknadskontrollmyndighet och utövar kontroll enligt förordning (EU) 2019/1020 över att produkter överensstämmer med kraven i förordning (EU) nr 517/2014 eller förordning (EG) nr 1005/2009 i fråga om utrustning i fartyg som innehåller kontrollerade ämnen.

27 a §

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap är marknads-

²⁰ Senaste lydelse 2017:882.

kontrollmyndighet och utövar kontroll enligt förordning (EU) 2019/1020 över att produkter överensstämmer med kraven i rådets direktiv 75/324/EEG av den 20 maj 1975 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar beträffande aerosolbehållare, i fråga om aerosolbehållare med innehåll som inte är brandfarligt.

30 §²¹

Om länsstyrelsen har ansvar för en viss verksamhet enligt 29 § första stycket 1 eller 2, ska länsstyrelsen också ansvara för tillsynen över verksamheten när det gäller

1. bestämmelserna i 14 kap. miljöbalken och de EU-förordningar som anges i 19 § 7–9, 11–14, 16, 17 och 19 i fråga om

a) primärleverantörers hantering av kemiska produkter, biotekniska organismer och varor som inte innebär utsläppande på marknaden,

b) andras än primärleverantörers hantering av kemiska produkter eller biotekniska organismer, och

c) andras än primärleverantörers hantering av varor som inte innebär utsläppande på marknaden,

2. att föreskrifter meddelade med stöd av 12 kap. 10 § miljöbalken följs, och

3. avfall, farligt avfall och producentansvar.

Länsstyrelsens tillsynsansvar enligt första stycket omfattar inte *den* tillsyn som Arbetsmiljöverket har ansvar för enligt 20 §, Livsmedelsverket har

Om länsstyrelsen har ansvar för en viss verksamhet enligt 29 § första stycket 1 eller 2, ska länsstyrelsen också ansvara för tillsynen *enligt miljöbalken* över verksamheten när det gäller

1. bestämmelserna i 14 kap. miljöbalken och de EU-förordningar som anges i 19 § 7–9, 11–13, 16, 17 och 19 i fråga om

1. *sådan* tillsyn som Arbetsmiljöverket har ansvar för

²¹ Senaste lydelse 2017:1239.

ansvar för enligt 22 § eller Transportstyrelsen har ansvar för enligt 27 §.

enligt 20 §, Livsmedelsverket har ansvar för enligt 22 §, eller

2. sådan tillsyn eller kontroll som Transportstyrelsen har ansvar för enligt 27 §.

30 a §

Om länsstyrelsen har ansvar för en viss verksamhet enligt 29 § första stycket 1 eller 2

1. är länsstyrelsen även behörig myndighet att utföra kontroll enligt artikel 4 i förordning (EU) 2017/625 när det gäller bestämmelserna i 14 kap. miljöbalken och förordning (EG) nr 1197/2009 i fråga om

a) primärleverantörers hantering av växtskyddsmedel som inte innebär utsläppande på marknaden, och

b) andras än primärleverantörers hantering av växtskyddsmedel, och

2. ska länsstyrelsen utföra kontroll enligt förordning (EU) 2019/1020 av andras än primärleverantörers utsläppande på marknaden av kemiska produkter när det gäller bestämmelserna i

a) de EU-förordningar som anges i 19 § 7–9, 11–13, 16, 17 och 19,

b) direktiv 2004/42/EG, och

c) direktiv 2006/66/EG.

Länsstyrelsens kontroll enligt första stycket omfattar inte sådan

*kontroll som Transportstyrelsen
har ansvar för enligt 27 §.*

31 §²²

Den kommunala nämnden har, utöver det som följer av 26 kap. 3 § tredje stycket miljöbalken, ansvar för tillsynen i fråga om

1. tillståndspliktiga miljöfarliga verksamheter enligt 9 kap. miljöbalken, som inte särskilt anges i miljöprövningsförordningen (2013:251) eller bilagan till förordningen (1998:899) om miljöfarlig verksamhet och hälsoskydd,

2. vattentäkter som omfattas av tillståndsplikt som kommunen har föreskrivit enligt 9 kap. 10 § miljöbalken,

3. föroreningsskador som inte omfattas av länsstyrelsens ansvar enligt 29 § första stycket 3,

4. andra miljöskador enligt 10 kap. 1 § miljöbalken, om skadorna har orsakats av en verksamhet eller åtgärd som den kommunala nämnden har tillsynsansvaret för,

5. hantering av kemiska produkter, biotekniska organismer och varor i andra verksamheter än miljöfarliga verksamheter enligt 9 kap. miljöbalken, utom den tillsyn som Kemikalieinspektionen utövar över primärleverantörers utsläppande på marknaden enligt 21 § första stycket,

5. hantering av kemiska produkter, biotekniska organismer och varor i andra verksamheter än miljöfarliga verksamheter enligt 9 kap. miljöbalken, utom den tillsyn över primärleverantörers utsläppande på marknaden som Kemikalieinspektionen utövar enligt 21 § första stycket *1 a eller som Läke-medelsverket utövar enligt 23 § första stycket 1 c,*

6. utrustning i motorfordon, flyg och tåg som innehåller kontrollerade ämnen enligt förordning (EU) nr 517/2014 eller förordning (EG) nr 1005/2009, och

7. hur 17–22 och 28 §§ förordningen (2021:996) om engångsprodukter uppfylls lokalt.

²² Senaste lydelse 2021:1011.

32 §²³

Om en kommunal nämnd har ansvar för tillsynen över en viss verksamhet enligt 26 kap. 3 § tredje stycket miljöbalken eller enligt 1 kap. 19 och 20 §§ denna förordning, ska nämnden också ansvara för tillsynen över verksamheten när det gäller

1. att föreskrifter meddelade med stöd av 12 kap. 10 § miljöbalken följs,

2. bestämmelserna i 14 kap. miljöbalken samt de EU-förordningar som anges i 19 § 7–9, 11–14, 16, 17 och 19 i fråga om miljöbalken samt de EU-förordningar som anges i 19 § 7–9, 11–13, 16, 17 och 19 i fråga om

a) primärleverantörers hantering av kemiska produkter, biotekniska organismer och varor som inte innebär utsläppande på marknaden, och

b) andras än primärleverantörers hantering av kemiska produkter, biotekniska organismer och varor, och

3. att andra än primärleverantörer följer sådana föreskrifter om förbud mot att släppa ut kemiska produkter på marknaden som har meddelats med stöd av 15 kap. 40 § miljöbalken.

Nämndens tillsynsansvar enligt första stycket omfattar inte den tillsyn som Arbetsmiljöverket har ansvar för enligt 20 §, Livsmedelsverket har ansvar för enligt 22 § eller Transportstyrelsen har ansvar för enligt 27 §.

32 a §

Om en kommunal nämnd har ansvar för tillsynen över en viss verksamhet enligt 31 eller 32 §, är nämnden även behörig myndighet att utföra kontroll enligt artikel 4 i förordning (EU) 2017/625 över verksamheten när det gäller bestämmelserna i 14 kap. miljöbalken och förordning (EG) nr 1107/2009 i fråga om

1. primärleverantörers hantering av växtskyddsmedel

²³ Senaste lydelse 2018:1804.

som inte innebär utsläppande på marknaden, och

2. andras än primärleverantörers hantering av växtskyddsmedel.

32 b §

Om en kommunal nämnd har ansvar för tillsynen över en viss verksamhet enligt 31 eller 32 § ska nämnden också utföra kontroll enligt förordning (EU) 2019/1020 av att kemiska produkter, varor och förpackningar uppfyller krav i fråga om information vid tillhandahållande på marknaden, innehållsförteckning, märkning och utformning av förpackningar i

1. de EU-förordningar som anges i 19 § 7–9, 11–13, 15–17 och 19,

2. direktiv 94/62/EG,

3. direktiv 2004/42/EG,

4. direktiv 2006/66/EG,

5. direktiv 2011/65/EU, och

6. direktiv 2012/19/EU.

32 c §

Vid sådan kontroll som avses i 30 a och 32 b §§ ska länsstyrelsen och den kommunala nämnden ha det ansvar som en marknadskontrollmyndighet har enligt artiklarna 11.1–11.3, 11.5–11.7, 11.9, 16.1–16.5, 17, 18, 19 och 20.1 i förordning (EU) 2019/1020.

32 d §

En länsstyrelse och en kommunal nämnd ska rådgöra med den myndighet som är marknadskontrollmyndighet enligt denna förordning innan en åtgärd vidtas enligt artikel 16.5 eller 19 i förordning (EU) 2019/1020.

När länsstyrelsen eller den kommunala nämnden har vidtagit åtgärder enligt artikel 16 eller 19 i förordning (EU) 2019/1020 ska den utan snarast möjligt informera den ansvariga marknadskontrollmyndigheten om åtgärden.

33 §²⁴

En tillsynsmyndighet som har ansvar för tillsynen i fråga om utsläppande på marknaden av kemiska produkter, biotekniska organismer eller varor, har också ansvar för tillsynen i fråga om införseln till Sverige och utförseln från Sverige av sådana produkter, organismer och varor.

Tillsynsmyndigheten ska i tillsynen samverka med Tullverket.

En tillsynsmyndighet som har ansvar för tillsynen *eller kontrollen* i fråga om utsläppande på marknaden av kemiska produkter, biotekniska organismer eller varor, har också ansvar för tillsynen *eller kontrollen* i fråga om införseln till Sverige och utförseln från Sverige av sådana produkter, organismer och varor.

Tillsynsmyndigheten ska i tillsynen *eller kontrollen* samverka med Tullverket.

34 §²⁵

Vid tillsyn av kosmetiska produkter enligt denna

Försvarsinspektören för hälsa och miljö ska vid tillsyn enligt

²⁴ Senaste lydelse 2020:647.

²⁵ Senaste lydelse 2017:801.

förordning ska försvarsinspektören för hälsa och miljö eller en kommunal nämnd även utföra de uppgifter som enligt artiklarna 24, 25.1, 25.5 första stycket, 26, 27.1 och 27.5 i förordning (EG) nr 1223/2009 ska skötas av behörig myndighet.

Inspektören och den kommunala nämnden ska rådgöra med Läkemedelsverket innan åtgärder vidtas enligt artikel 27.1 i *förordningen*.

miljöbalken av kosmetiska produkter även utföra de uppgifter som enligt artiklarna 24, 25.1, 25.5 första stycket, 26, 27.1 och 27.5 i förordning (EG) nr 1223/2009 ska skötas av en behörig myndighet.

En kommunal nämnd ska vid tillsyn enligt miljöbalken eller kontroll enligt förordning (EU) 2019/1020 av kosmetiska produkter även utföra de uppgifter som enligt artiklarna 24, 25.1, 25.5 första stycket, 26, 27.1 och 27.5 i förordning (EG) nr 1223/2009 ska skötas av en behörig myndighet.

Inspektören och den kommunala nämnden ska rådgöra med Läkemedelsverket innan åtgärder vidtas enligt artikel 27.1 i *förordning (EG) nr 1223/2009*.

35 §

En myndighet som enligt detta kapitel är behörig myndighet att utföra kontroll enligt artikel 4 i förordning (EU) 2017/625 ska inom sitt ansvarsområde också utföra annan offentlig verksamhet i enlighet med den förordningen.

36 §

Ett organ eller en fysisk person som utför delegerade uppgifter i enlighet med artikel 38 eller 31 i förordning (EU) 2017/625 ska

till den delegerande myndigheten
löpande

1. redovisa vilka kontroller
som utförs och resultatet av dessa,
och

2. översända de handlingar
som den tar emot vid utförandet
av uppgiften.

37 §

Kemikalieinspektionen ska
samordna samarbetet och
kontakterna med Europeiska
kommissionen och övriga med-
lemsstater i Europeiska unionen i
enlighet med artikel 4.2 b i
förordning (EU) 2017/625 i
frågor som rör utsläppande på
marknaden av växtskyddsmedel.

38 §

Statens jordbruksverk ska
samordna samarbetet och kon-
takterna med Europeiska
kommissionen och övriga med-
lemsstater i Europeiska unionen i
enlighet med artikel 4.2 b i
förordning (EU) 2017/625 i
frågor som rör hållbar användning
av växtskyddsmedel enligt i
förordningen (2014:425) om
växtskyddsmedel.

39 §

Naturvårdsverket ska
samordna samarbetet och kon-
takterna med Europeiska kom-
missionen och övriga
medlemsstater i Europeiska

unionen enlighet med artikel 4.2 b i förordning (EU) 2017/625 i frågor som rör avsiktlig utsättning av genmodifierade organismer i miljön enligt förordningen (2002:1086) om utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön och förordning (EG) nr 1829/2003.

40 §

Kemikalieinspektionen, Statens jordbruksverk och Naturvårdsverket ska inom sina ansvarsområden enligt 36–38 §§ utföra de uppgifter som en medlemsstat har enligt artikel 100 i förordning (EU) 2017/625.

3 kap.

1 §²⁶

En tillsynsvägladande myndighet som avses i någon av 2, 3, 4, 4 a, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14 eller 16 §, ska inom sitt vägledningsområde ge tillsynsvägledning i fråga om tillämpningen av miljöbalken, föreskrifter meddelade med stöd av miljöbalken och EU-förordningar.

En tillsynsvägladande myndighet som avses i någon av 2, 3, 4, 4 a, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14 eller 16 §, ska inom sitt vägledningsområde ge tillsynsvägledning i fråga om

1. tillämpningen av miljöbalken, föreskrifter meddelade med stöd av miljöbalken och EU-förordningar inom miljöbalkens tillämpningsområde, och

2. kontroll enligt förordning (EU) 2017/625 eller förordning (EU) 2019/1020 av EU-förordningar och bestämmelser som genomför EU-direktiv inom

²⁶ Senaste lydelse 2013:910.

*miljöbalkens tillämpnings-
område.*

Tillsynsvägledande myndigheter ska aktivt verka för samordning och samverkan i frågor om tillsynsvägledning.

Tillsynsvägledande myndigheter på statlig central nivå ska inom sitt vägledningsområde särskilt ge stöd till länsstyrelsernas tillsynsvägledning till kommunerna.

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2022.

1.24 Förslag till förordning om ändring i plan- och byggförordningen (2011:338)

Härigenom föreskrivs att 8 kap. 3 § plan- och byggförordningen (2011:338) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 kap.

3 §¹

Boverket *ska i egenskap av* marknads-
marknadskontrollmyndighet
enligt Europaparlamentets och
rådets förordning (EU)
2019/1020 av den 20 juni 2019
om marknadskontroll och
överensstämmelse för produkter
och om ändring av direktiv
2004/42/EG och förordningarna
(EG) nr 765/2008 och (EU)
nr 305/2011, *utöva marknads-*
kontroll över byggprodukter som
omfattas av

Boverket *är* marknads-
kontrollmyndighet *och utövar*
marknadskontroll enligt Europa-
parlamentets och rådets
förordning (EU) 2019/1020 av
den 20 juni 2019 om marknads-
kontroll och överensstämmelse
för produkter och om ändring av
direktiv 2004/42/EG och
förordningarna (EG) nr
765/2008 och (EU) nr 305/2011
över *att produkter överens-*
stämmer med kraven i

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 av den 9 mars 2011 om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter och om upphävande av rådets direktiv 89/106/EG,

2. Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/33/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om hissar och säkerhetskomponenter till hissar, *i den ursprungliga lydelsen*, och

2. Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/33/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om hissar och säkerhetskomponenter till hissar, och

¹ Senaste lydelse 2021:691.

3. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2016/424 av den 9 mars 2016 om linbaneanläggningar och om upphävande av direktiv 2000/9/EG.

*Bestämmelser om en
marknadskontrollmyndighets
befogenhet att besluta om åtgärder
enligt förordning (EU)
2019/1020 finns i plan- och
bygglagen (2010:900).*

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2022.

1.25 Förslag till förordning om ändring i avgasreningsförordningen (2011:345)

Härigenom föreskrivs i fråga om avgasreningsförordningen (2011:345)

dels att 1 och 16 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 15 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Denna förordning är meddelad med stöd av 34 § avgasreningslagen (2011:318) i fråga om 3–14 och 16 §§ och i övrigt med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen.

1 §
Denna förordning är meddelad med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen, utom vad gäller 3–14 §§ och 16 § 1–3 som meddelats med stöd av 34 § avgasreningslagen (2011:318), och
– 16 § 4 som meddelats med stöd av 2 § lagen (2014:140) med bemyndigande att meddela vissa föreskrifter om marknadskontroll av varor och annan närliggande tillsyn.

15 a §

Transportstyrelsen är marknadskontrollmyndighet och utövar marknadskontroll enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU)

nr 305/2011 över att produkter överensstämmer med kraven i

1. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007 av den 20 juni 2007 om typgodkännande av motorfordon med avseende på utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 5 och Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon, och

2. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 595/2009 av den 18 juni 2009 om typgodkännande av motorfordon och motorer vad gäller utsläpp från tunga fordon (Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon samt om ändring av förordning (EG) nr 715/2007 och direktiv 2007/46/EG och om upphävande av direktiven 80/1269/EEG, 2005/55/EG och 2005/78/EG.

Bestämmelser om en marknadskontrollmyndighets befogenhet att besluta om åtgärder enligt förordning (EU) 2019/1020 finns i avgasreningslagen (2011:318).

16 §

Transportstyrelsen får meddela föreskrifter om

1. skyldighet för tillverkaren av motorfordon att

a) betala avgift för prövning i samband med indelning i utsläppsklasser enligt avgasreningslagen (2011:318), och

b) för varje nyregistrerad personbil, lastbil och buss betala avgift för kontroll av att motorfordon som används i trafik inte väsentligt avviker från krav på utsläpp av avgaser och andra föroreningar eller från villkor som gäller för den utsläppsklass som fordonet är indelat i,

2. skyldighet för den som ansöker om typgodkännande enligt avgasreningslagen att betala avgift för typgodkännandeprovningen, och

3. skyldighet för den som ansöker om dispens enligt 13 § att betala avgift för dispensprovningen.

2. skyldighet för den som ansöker om typgodkännande enligt avgasreningslagen att betala avgift för typgodkännandeprovningen,

3. skyldighet för den som ansöker om dispens enligt 13 § att betala avgift för dispensprovningen, och

4. avgifter för marknadskontroll enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011.

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2022.

1.26 Förslag till förordning om ändring i drivmedelsförordningen (2011:346)

Härigenom föreskrivs att det i drivmedelsförordningen (2011:346) ska införas en ny paragraf, 14 a §, med följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

14 a §

Transportstyrelsen är marknadskontrollmyndighet och utövar marknadskontroll enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 över att produkter överensstämmer med kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG av den 13 oktober 1998 om kvaliteten på bensin och dieselbränslen och om ändring av rådets direktiv 93/12/EEG.

Bestämmelser om en marknadskontrollmyndighets befogenhet att besluta om åtgärder enligt förordning (EU) 2019/1020 finns i drivmedelslagen (2011:319).

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2022.

1.27 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2011:703) om leksakers säkerhet

Härigenom föreskrivs i fråga om förordningen (2011:703) om leksakers säkerhet

dels att 13–15 §§ ska upphöra att gälla,

dels att 17 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

	17 § ¹	
Konsumentverket är marknadskontrollmyndighet i fråga om leksaker enligt förordning (EU) 2019/1020, i den utsträckning något annat inte följer av andra eller tredje stycket.	är	Konsumentverket är marknadskontrollmyndighet och utövar, i den utsträckning något annat inte följer av andra eller tredje stycket, marknadskontroll enligt förordning (EU) 2019/1020 över att produkter överensstämmer med kraven i 1. Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/48/EG av den 18 juni 2009 om leksakers säkerhet, och 2. kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/945 av den 12 mars 2019 om obemannade luftfartygssystem och om tredjelandsoperatörer av obemannade luftfartygssystem, när det gäller obemannade luftfartygssystem som utgör leksaker enligt lagen (2011:579) om leksakers säkerhet.
Kemikalieinspektionen är marknadskontrollmyndighet enligt förordning (EU)	är	Kemikalieinspektionen är marknadskontrollmyndighet och utövar marknadskontroll enligt

¹ Senaste lydelse 2021:692.

2019/1020 när det gäller
leksaker brännbarhet och
kemiska egenskaper.

Elsäkerhetsverket är
marknadskontrollmyndighet
enligt förordning (EU)
2019/1020 när det gäller
leksaker elektriska egenskaper
utom strålning.

förordning (EU) 2019/1020 *över
att produkter överensstämmer
med kraven i direktiv
2009/48/EG* när det gäller
produkternas brännbarhet och
kemiska egenskaper.

Elsäkerhetsverket är mark-
nadskontrollmyndighet *och
utövar marknadskontroll* enligt
förordning (EU) 2019/1020 *över
att produkter överensstämmer
med kraven i direktiv
2009/48/EG* när det gäller
produkternas elektriska egen-
skaper utom strålning.

*Bestämmelser om en
marknadskontrollmyndighets
befogenhet att besluta om åtgärder
enligt förordning (EU)
2019/1020 finns i lagen
(2011:579) om leksakers säkerhet.*

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2022.

1.28 Förslag till förordning om ändring i skatteförfarandeförordningen (2011:1261)

Härigenom föreskrivs att 9 kap. 2 § skatteförfarandeförordningen (2011:1261) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

9 kap.

2 §

Ett kassaregister som enligt 39 kap. 8 § andra stycket skatteförfarandelagen (2011:1244) ska vara certifierat, ska certifieras av ett organ som är ackrediterat för uppgiften enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 och lagen (2011:791) om ackreditering och teknisk kontroll.

Ett kassaregister som enligt 39 kap. 8 § andra stycket skatteförfarandelagen (2011:1244) ska vara certifierat, ska certifieras av ett organ som är ackrediterat för uppgiften enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 och lagen (2011:791) om ackreditering och teknisk kontroll.

Certifiering får även utföras av ett organ från ett annat land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) eller från ett land utanför EES som Europeiska unionen har träffat avtal med om ömsesidigt erkännande.

Skatteverket får meddela ytterligare föreskrifter om certifiering.

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2022.

1.29 Förslag till förordning om ändring i taxitrafikförordningen (2012:238)

Härigenom föreskrivs att 5 kap. 3 § taxitrafikförordningen (2012:238) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 kap.

3 §

Taxameterutrustning ska besiktas senast ett år från installationen eller den senaste besiktningen av ett godkänt besiktningorgan. Vid besiktningen ska en kontrollrapport upprättas.

Godkännande av besiktningorgan ska ske genom ackreditering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/931 och lagen (2011:791) om ackreditering och teknisk kontroll.

Godkännande av besiktningorgan ska ske genom ackreditering enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och upphävande av förordning (EEG) nr 339/931 och lagen (2011:791) om ackreditering och teknisk kontroll.

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2022.

1.30 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2012:861) om farliga ämnen i elektrisk och elektronisk utrustning

Härigenom föreskrivs att 17 och 34 §§ förordningen (2012:861) om farliga ämnen i elektrisk och elektronisk utrustning ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

17 §

Om bedömningen av överensstämmelse enligt 13 § visar att utrustningen uppfyller kraven, ska tillverkaren förse den färdiga utrustningen med CE-märkning innan den släpps ut på marknaden.

Bestämmelser om CE-märkning finns i lagen (2011:791) om ackreditering och teknisk kontroll samt i artikel 30 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknads-kontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93.

Bestämmelser om CE-märkning finns i lagen (2011:791) om ackreditering och teknisk kontroll samt i artikel 30 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93.

34 §¹

Bestämmelser om tillsyn finns i 26 kap. miljöbalken, miljötillsynsförordningen (2011:13) och artiklarna 15–29 i förordning (EG) nr 765/2008.

Bestämmelser om tillsyn finns i 26 kap. miljöbalken, miljötillsynsförordningen (2011:13) och *Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011.*

Bestämmelser om det tillsynsansvar som hör samman med denna förordning finns i 2 kap. 4, 21, 22 och 31–34 §§ miljötillsynsförordningen.

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2022.

¹ Senaste lydelse 2020:648.

1.31 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2012:970) om certifiering av vissa tjänster på energiområdet

Härigenom föreskrivs att 2 § förordningen (2012:970) om certifiering av vissa tjänster på energiområdet ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

En certifiering enligt denna förordning ska göras av någon som är ackrediterad för uppgiften enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering *och marknads-kontroll i samband med saluföring av produkter* och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93, i den ursprungliga lydelsen, samt enligt lagen (2011:791) om ackreditering och teknisk kontroll. Ackrediteringen ska omfatta alla de system som anges i 1 §.

En certifiering enligt denna förordning ska göras av någon som är ackrediterad för uppgiften enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93, i den ursprungliga lydelsen, samt enligt lagen (2011:791) om ackreditering och teknisk kontroll. Ackrediteringen ska omfatta alla de system som anges i 1 §.

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2022.

¹ Senaste lydelse 2015:529.

1.32 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2013:850) om EU-miljömärket

Häri genom föreskrivs att 2 § förordningen (2013:850) om EU-miljömärket ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §¹

Miljömärkning Sverige Aktieföretag är det behöriga organ som prövar ansökningar om tilldelning av EU-miljömärket och villkoren för att använda detta (artikel 9) samt utför marknadsövervakning och kontroll av användningen av EU-miljömärket (artikel 10).

Konsumentverket är marknadskontrollmyndighet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 för produkter som omfattas av förordning (EG) nr 66/2010.

Konsumentverket är marknadskontrollmyndighet och utövar marknadskontroll enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 över att produkter överensstämmer med kraven i förordning (EG) nr 66/2010.

Bestämmelser om en marknadskontrollmyndighets befogenhet att besluta om åtgärder enligt förordning (EU) 2019/1020 finns i lagen (2013:849) om EU-miljömärket.

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2022.

¹ Senaste lydelse 2021:693.

1.33 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2014:347) om energikartläggning i stora företag

Härigenom föreskrivs att 4 § förordningen (2014:347) om energikartläggning i stora företag ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

4 §

De miljöledningssystem och energiledningssystem som avses i 4 § lagen (2014:266) om energikartläggning i stora företag och den person som avses i 5 § samma lag ska ha certifierats av någon som är ackrediterad för uppgiften i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 samt lagen (2011:791) om ackreditering och teknisk kontroll.

De miljöledningssystem och energiledningssystem som avses i 4 § lagen (2014:266) om energikartläggning i stora företag och den person som avses i 5 § samma lag ska ha certifierats av någon som är ackrediterad för uppgiften i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 samt lagen (2011:791) om ackreditering och teknisk kontroll.

En certifiering enligt första stycket ska vara tidsbegränsad.

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2022.

1.34 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2014:520) med instruktion för Statens energimyndighet

Härigenom föreskrivs att 3 § förordningen (2014:520) med instruktion för Statens energimyndighet ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §¹

Statens energimyndighet ska

1. ha ett samlat ansvar för information och för att ta fram underlag i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/2001 av den 11 december 2018 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och göra de beräkningar som medlemsstaterna är skyldiga att göra enligt artiklarna 7 och 23–27 och enligt bilagorna till samma direktiv,

2. vara behörig myndighet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1938 av den 25 oktober 2017 om åtgärder för att säkerställa försörjningstryggheten för gas och om upphävande av förordning (EU) nr 994/2010,

3. till Myndigheten för samhällsskydd och beredskap vartannat år redovisa ett identifieringsarbete av potentiella europeiska kritiska infrastrukturer inom undersektorerna olja och gas enligt rådets direktiv 2008/114/EG av den 8 december 2008 om identifiering av, och klassificering som, europeisk kritisk infrastruktur och bedömning av behovet att stärka skyddet av denna,

4. vidta åtgärder för att förstärka, utveckla och följa upp insatserna inom ramen för Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1369 av den 4 juli 2017 om fastställande av en ram för energimärkning och om upphävande av direktiv 2010/30/EU och inom ramen för genomförandet av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter,

¹ Senaste lydelse 2021:740.

5. fullgöra Sveriges uppgiftsskyldighet enligt kapitel V i avtalet om ett internationellt energiprogram (IEP) som undertecknades i Paris den 18 november 1974 (SÖ 1975:50) och de uppgifter för krisåtgärder som följer av avtalet,

6. fullgöra de uppgifter som följer av rådets direktiv 2009/119/EG av den 14 september 2009 om skyldighet för medlemsstaterna att inneha minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter,

7. bevaka att Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 106/2008 av den 15 januari 2008 om ett gemenskapsprogram för energieffektivitetsmärkning av kontorsutrustning följs,

8. ansvara för genomförandeåtgärder enligt artikel 4.4 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/32/EG av den 5 april 2006 om effektiv slutanvändning av energi och om energitjänster och om upphävande av rådets direktiv 93/76/EEG,

9. främja och bevaka utvecklingen på marknaderna för energitjänster och energieffektiva produkter samt uppmärksamma behov av åtgärder för att undanröja hinder som hämmar utvecklingen på dessa marknader i enlighet med vad som anges i artikel 18 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG,

10. ansvara för årlig uppföljning av kumulativ energibesparing i enlighet med riktlinjer i regeringens plan för genomförande av artikel 7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU,

11. se till att informationen om tillgängliga energieffektivitetsmekanismer och de finansiella och rättsliga ramarna tydligt redovisas och sprids till alla berörda marknadsaktörer i enlighet med vad som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU,

12. uppmuntra tillhandahållandet av information till banker och andra finansinstitut om möjligheter att delta i finansieringen av åtgärder för att förbättra energieffektiviteten i enlighet med vad som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU,

13. i enlighet med vad som anges i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU, tillsammans med berörda aktörer, däribland lokala och regionala myndigheter, främja initiativ för att informera, medvetandegöra och utbilda medborgarna om fördelarna med och

de praktiska detaljerna kring åtgärder för att förbättra energieffektiviteten,

14. som tillsynsmyndighet för ursprungsgarantier för el vara medlem i Association of Issuing Bodies (AIB) för Sveriges räkning,

15. vara marknadskontrollmyndighet enligt lagen (2018:550) med kompletterande bestämmelser till EU:s energimärkningsförordning och lagen (2018:551) med kompletterande bestämmelser till EU:s däckmärkningsförordning,

15. vara marknadskontrollmyndighet och utöva marknadskontroll enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 över att produkter överensstämmer med kraven i

a) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1369 av den 4 juli 2017 om fastställande av en ram för energimärkning och om upphävande av direktiv 2010/30/EU,

b) direktiv 92/42/EEG av den 21 maj 1992 om effektivitetskrav för nya värmepannor som eldas med flytande eller gasformigt bränsle, och

c) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/740 av den 25 maj 2020 om märkning av däck med avseende på drivmedelseffektivitet och andra parametrar, om ändring av förordning (EU) 2017/1369 samt om upphävande av förordning (EG) nr 1222/2009,

16. vara behörig myndighet enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/941 av den 5 juni 2019 om riskberedskap inom elsektorn och om upphävande av direktiv 2005/89/EG,

17. vid tillämpningen av förordning (EU) 2019/941

a) särskilt samverka med Affärsverket svenska kraftnät i syfte att säkerställa att riskberedskapsplaner utarbetas effektivt och genomförs korrekt samt att underlätta förebyggande och utvärdering av elkriser och informationsutbyte om sådana, och

b) beakta de underlag som Affärsverket svenska kraftnät tar fram enligt förordningen,

b) beakta de underlag som Affärsverket svenska kraftnät tar fram enligt förordningen, och

18. vara marknadskontrollmyndighet enligt rådets direktiv 92/42/EEG av den 21 maj 1992 om effektivitetskrav för nya värmepannor som eldas med flytande eller gasformigt bränsle, och

19. vara nationellt centrum för frågor om infångning och lagring av koldioxid.

18. vara nationellt centrum för frågor om infångning och lagring av koldioxid.

Bestämmelser om en marknadskontrollmyndighets befogenhet att besluta om åtgärder enligt förordning (EU) 2019/1020 finns i lagen (2018:550) med kompletterande bestämmelser till EU:s energimärkningsförordning, plan- och bygglagen (2010:900) respektive lagen (2018:551) med kompletterande bestämmelser till EU:s däckmärkningsförordning.

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2022.

1.35 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2014:535) om marknadskontroll av textilprodukter

Härigenom föreskrivs att 1 § förordningen (2014:535) om marknadskontroll av textilprodukter ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 §

Konsumentverket utövar marknadskontroll enligt förordning (EU) nr 1007/2011 av den 27 september 2011 om benämningar på textilfibrer och därtill hörande etikettering och märkning av fibersammansättningen i textilprodukter och om upphävande av rådets direktiv 73/44/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 96/73/EG och 2008/121/EG och enligt lagen (2014:534) med kompletterande bestämmelser till EU:s textilmärkningsförordning.

Konsumentverket är marknadskontrollmyndighet och utövar marknadskontroll enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 över att produkter överensstämmer med kraven i förordning (EU) nr 1007/2011 av den 27 september 2011 om benämningar på textilfibrer och därtill hörande etikettering och märkning av fibersammansättningen i textilprodukter och om upphävande av rådets direktiv 73/44/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 96/73/EG och 2008/121/EG.

Bestämmelser om en marknadskontrollmyndighets befogenhet att besluta om åtgärder

*enligt förordning (EU)
2019/1020 finns i lagen
(2014:534) med kompletterande
bestämmelser till EU:s textil-
märkningsförordning.*

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2022.

1.36 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2014:864) om frivillig miljöledning och miljörevision

Härigenom föreskrivs att 2 § förordningen (2014:864) om frivillig miljöledning och miljörevision ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

Miljökontrollanter ska i enlighet med artikel 28 i förordning (EG) nr 1221/2009, i den ursprungliga lydelsen, vara ackrediterade för uppgiften av Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknads-kontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93, i den ursprungliga lydelsen, och lagen (2011:791) om ackreditering och teknisk kontroll.

Miljökontrollanter ska i enlighet med artikel 28 i förordning (EG) nr 1221/2009, i den ursprungliga lydelsen, vara ackrediterade för uppgiften av Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93, i den ursprungliga lydelsen, och lagen (2011:791) om ackreditering och teknisk kontroll.

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2022.

1.37 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2014:1039) om marknadskontroll av varor och annan närliggande tillsyn

Härigenom föreskrivs i fråga om förordningen (2014:1039) om marknadskontroll av varor och annan närliggande tillsyn

dels att 2 och 3 §§ och bilagan ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 13 a §, och närmast före paragrafen en ny rubrik av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

I denna förordning betyder
marknadskontroll: den verksamhet som en statlig myndighet eller en kommun bedriver och de åtgärder som den vidtar för att se till att en vara som tillhandahålls på marknaden uppfyller gällande krav,

marknadskontrollmyndighet: en statlig myndighet eller en kommun som ansvarar för att utföra marknadskontroll, och

samordnande myndighet: en statlig myndighet som enligt andra författningar har det centrala ansvaret för vägledning eller samordning inom ett visst sakområde.

marknadskontroll: den verksamhet som en statlig myndighet bedriver och de åtgärder som den vidtar för att se till att en vara som tillhandahålls på marknaden uppfyller gällande krav,

marknadskontrollmyndighet: en statlig myndighet som ansvarar för att utföra marknadskontroll, och

3 §

Statliga marknadskontrollmyndigheter ska årligen utarbeta och genomföra program för marknadskontroll och följa upp tidigare års program. Myndigheterna ska ge in dessa

Marknadskontrollmyndigheter ska årligen utarbeta och genomföra program för marknadskontroll och följa upp tidigare års program. Myndigheterna ska ge in dessa

till Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll.

Kommunala marknads-kontrollmyndigheter ska bistå samordnande myndigheter med underlag för program enligt första stycket.

till Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll.

Kommuner som bedriver verksamhet för att kontrollera varor ska bistå samordnande myndigheter med underlag för program enligt första stycket.

Uppgiftsskyldighet

13 a §

Marknadskontrollmyndigheter ska lämna de uppgifter till varandra som behövs för att de ska kunna utföra sin marknads-kontroll enligt förordning (EU) 2019/1020.

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2022.

**Förteckning över statliga myndigheter som ingår i marknads-
kontrollrådet**

Arbetsmiljöverket
Boverket
Elsäkerhetsverket
Folkhälsomyndigheten
Inspektionen för vård och omsorg
Kemikalieinspektionen
Kommerskollegium
Konsumentverket
Läkemedelsverket
Myndigheten för samhällsskydd och beredskap
Naturvårdsverket
Post- och telestyrelsen
Socialstyrelsen
Statens energimyndighet
Strålsäkerhetsmyndigheten
Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll
Transportstyrelsen
Tullverket

**Förteckning över statliga myndigheter som ingår i marknads-
kontrollrådet**

Arbetsmiljöverket
Boverket
Elsäkerhetsverket
Folkhälsomyndigheten
Inspektionen för vård och omsorg
Kemikalieinspektionen
Kommerskollegium
Konsumentverket
Läkemedelsverket
Myndigheten för samhällsskydd och beredskap
Naturvårdsverket
Post- och telestyrelsen
Statens energimyndighet
Strålsäkerhetsmyndigheten
Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll
Transportstyrelsen
Tullverket

¹ Senaste lydelse 2021:694.

1.38 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2016:98) om fritidsbåtar och vattenskotrar

Härigenom föreskrivs att 12 och 15 §§ förordningen (2016:98) om fritidsbåtar och vattenskotrar ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

12 §¹

Transportstyrelsen utövar marknadskontroll enligt lagen (2016:96) om fritidsbåtar och vattenskotrar och ska vara marknadskontrollmyndighet enligt förordning (EU) 2019/1020 för produkter som omfattas av lagen om fritidsbåtar och vattenskotrar.

Transportstyrelsen är marknadskontrollmyndighet och utövar marknadskontroll enligt förordning (EU) 2019/1020 över att produkter överensstämmer med kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/53/EU av den 20 november 2013 om fritidsbåtar och vattenskotrar och om upphävande av direktiv 94/25/EG.

Bestämmelser om information och samarbete mellan myndigheter om marknadskontroll finns i förordningen (2014:1039) om marknadskontroll av varor och annan närliggande tillsyn.

Bestämmelser om en marknadskontrollmyndighets befogenhet att besluta om åtgärder enligt förordning (EU) 2019/1020 finns i lagen (2016:96) om fritidsbåtar och vattenskotrar.

15 §

Transportstyrelsen får meddela föreskrifter om avgifter

Transportstyrelsen får meddela föreskrifter om avgifter

¹ Senaste lydelse 2021:695.

enligt 29 § lagen (2016:96) om fritidsbåtar och vattenskotrar och föreskrifter om avgifter för utfärdande av tillverkarkod och identifikationskod för anmälda organ enligt 14 §. Sådana avgifter får tas ut av de aktörer som ansvarar för att produkten uppfyller föreskrivna krav när produkten tillhandahålls eller släpps ut på marknaden eller när den tas i bruk. Avgifterna får bestämmas upp till full kostnadstäckning.

enligt 29 § lagen (2016:96) om fritidsbåtar och vattenskotrar och *för marknads kontroll enligt förordning (EU) 2019/1020 samt* föreskrifter om avgifter för utfärdande av tillverkarkod och identifikationskod för anmälda organ enligt 14 §. Sådana avgifter får tas ut av de aktörer som ansvarar för att produkten uppfyller föreskrivna krav när produkten tillhandahålls eller släpps ut på marknaden eller när den tas i bruk. Avgifterna får bestämmas upp till full kostnadstäckning.

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2022.

1.39 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2016:187) om ekodesign

Härigenom föreskrivs i fråga om förordningen (2016:187) om ekodesign

dels att rubriken närmast före 3 § ska lyda ”Tillsyns- och marknadskontrollmyndighet”,

dels att det ska införas en ny paragraf, 3 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 a §

Statens energimyndighet är marknadskontrollmyndighet och utövar marknadskontroll enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 över att produkter överensstämmer med kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter.

Bestämmelser om en marknadskontrollmyndighets befogenhet att besluta om åtgärder enligt förordning (EU) 2019/1020 finns i lagen (2008:112) om ekodesign.

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2022.

1.40 Förslag till förordning om ändring i tullförordningen (2016:287)

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 1 § tullförordningen (2016:287) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

1 §¹

I denna förordning finns bestämmelser som kompletterar

– Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen och de förordningar som meddelas med stöd av den förordningen,

– Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 608/2013 av den 12 juni 2013 om tullens säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter och upphävande av rådets förordning (EG) nr 1383/2003,

– Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1672 av den 23 oktober 2018 om kontroller av kontanta medel som förs in i eller ut ur unionen och om upphävande av förordning (EG) nr 1889/2005,

– Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93, och

– Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011, och

– tullagen (2016:253).

Uttryck som används i denna förordning har samma betydelse som i förordning (EU) nr 952/2013, förordning (EU)

Uttryck som används i denna förordning har samma betydelse som i förordning (EU) nr 952/2013, förordning (EU) nr

¹ Senaste lydelse 2021:754.

nr 608/2013, förordning (EU) 608/2013, förordning (EU)
2018/1672, *förordning (EG) 2018/1672* och tullagen.
nr 765/2008 och tullagen.

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2022.

1.41 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2016:363) om elektromagnetisk kompatibilitet

Härigenom föreskrivs att 13 § förordningen (2016:363) om elektromagnetisk kompatibilitet ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Elsäkerhetsverket är marknadskontrollmyndighet när det gäller apparater enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011.

13 §¹

Elsäkerhetsverket är marknadskontrollmyndighet och utövar marknadskontroll enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 över att produkter överensstämmer med kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/30/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om elektromagnetisk kompatibilitet.

Bestämmelser om en marknadskontrollmyndighets befogenhet att besluta om åtgärder enligt förordning (EU) 2019/1020 finns i lagen (1992:1512) om elektromagnetisk kompatibilitet.

¹ Senaste lydelse 2021:697.

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2022.

1.42 Förslag till förordning om ändring i radioutrustningsförordningen (2016:394)

Härigenom föreskrivs att 9 § radioutrustningsförordningen (2016:394) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Post- och telestyrelsen utövar marknads kontroll enligt radioutrustningslagen (2016:392) och är marknads kontrollmyndighet enligt förordning (EU) 2019/1020 i fråga om radioutrustning som omfattas av radioutrustningslagen, med undantag för radioutrustnings egenskaper när det gäller elsäkerhet.

Elsäkerhetsverket är marknads kontrollmyndighet enligt radioutrustningslagen och utövar marknads kontroll enligt förordning (EU) 2019/1020 i fråga om radioutrustnings egenskaper när det gäller elsäkerhet.

9 §¹

Post- och telestyrelsen är marknads kontrollmyndighet och utövar marknads kontroll enligt förordning (EU) 2019/1020 över att produkter överensstämmer med kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/53/EU av den 16 april 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av radioutrustning och om upphävande av direktiv 1999/5/EG, med undantag för produkternas egenskaper när det gäller elsäkerhet.

Elsäkerhetsverket är marknads kontrollmyndighet och utövar marknads kontroll enligt förordning (EU) 2019/1020 över att produkter överensstämmer med kraven i direktiv 2014/53/EU i fråga om produkternas egenskaper när det gäller elsäkerhet.

Bestämmelser om en marknads kontrollmyndighets

¹ Senaste lydelse 2021:698.

*befogenhet att besluta om åtgärder
enligt förordning (EU)
2019/1020 finns i radio-
utrustningslagen (2016:392).*

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2022.

1.43 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2016:623) om redovisningscentraler och beställningscentraler för taxitrafik

Härigenom föreskrivs att 6 § förordningen (2016:623) om redovisningscentraler och beställningscentraler för taxitrafik ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §¹

Den tekniska utrustning som används i redovisningscentralens eller beställningscentralens verksamhet ska vara certifierad av ett organ som är ackrediterat för uppgiften enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93, i den ursprungliga lydelsen, och lagen (2011:791) om ackreditering och teknisk kontroll, eller av ett certifieringsorgan som ackrediterats i motsvarande ordning i något annat land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Den tekniska utrustning som används i redovisningscentralens eller beställningscentralens verksamhet ska vara certifierad av ett organ som är ackrediterat för uppgiften enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93, i den ursprungliga lydelsen, och lagen (2011:791) om ackreditering och teknisk kontroll, eller av ett certifieringsorgan som ackrediterats i motsvarande ordning i något annat land inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Vid certifiering av sådan teknisk utrustning tillämpas de föreskrifter om teknisk utrustning som har meddelats av Transportstyrelsen med stöd av denna förordning.

¹ Senaste lydelse 2019:197.

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2022.

1.44 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2016:770) om marin utrustning

Härigenom föreskrivs att 3 och 17 §§ förordningen (2016:770) om marin utrustning ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Transportstyrelsen utövar *marknadskontroll och övrig* tillsyn enligt lagen (2016:768) om marin utrustning och är marknadskontrollmyndighet enligt förordning (EU) 2019/1020 i fråga om marin utrustning.

3 §¹

Transportstyrelsen
1. utövar tillsyn enligt lagen (2016:768) om marin utrustning, och
2. är marknadskontrollmyndighet och utövar marknadskontroll enligt förordning (EU) 2019/1020 över att produkter överensstämmer med kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/90/EU av den 23 juli 2014 om marin utrustning och om upphävande av rådets direktiv 96/98/EG.

Bestämmelser om en marknadskontrollmyndighets befogenhet att besluta om åtgärder enligt förordning (EU) 2019/1020 finns i lagen om marin utrustning.

Transportstyrelsen får meddela föreskrifter om avgifter enligt 22 § lagen (2016:768) om marin utrustning. Avgifterna får

17 §

Transportstyrelsen får meddela föreskrifter om avgifter enligt 22 § lagen (2016:768) om marin utrustning och för marknadskontroll enligt förordning

¹ Senaste lydelse 2021:699.

bestämmas upp till full (EU) 2019/1020. Avgifterna får
kostnadstäckning. bestämmas upp till full
kostnadstäckning.

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2022.

1.45 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2016:1128) om fluorerande växthusgaser

Härigenom föreskrivs att 3 § förordningen (2016:1128) om fluorerande växthusgaser ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

3 §

I denna förordning avses med ackrediterat certifieringsorgan en fysisk eller juridisk person som genom att uppfylla kraven i Internationella standardiseringsorganisationens och Internationella elektrotekniska kommissionens standard för bedömning av överensstämmelse med allmänna krav på organ som certifierar personer (SS-EN ISO/IEC 17024:2003)

1. är ackrediterad enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 och lagen (2011:791) om ackreditering och teknisk kontroll, eller

1. är ackrediterad enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93 och lagen (2011:791) om ackreditering och teknisk kontroll, eller

2. i ett annat land i Europeiska unionen eller Europeiska ekonomiska samarbetsområdet eller i Turkiet är ett certifieringsorgan som

a) har ackrediterats av ett ackrediteringsorgan som uppfyller kraven i Internationella standardiseringsorganisationens och Internationella elektrotekniska kommissionens standard för bedömning av överensstämmelse med allmänna krav på ackrediteringsorgan som ackrediterar organ för bedömning av överensstämmelse (ISO/IEC 17011:2004), eller

b) på annat sätt visar att motsvarande kvalitetskrav är uppfyllda i fråga om oberoende och teknisk och yrkesmässig kompetens, om de

uppgifter som personen ska fullgöra avser sådant som krävs för att första gången släppa ut en produkt på marknaden.

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2022.

1.46 Förslag till förordning om ändring i elsäkerhetsförordningen (2017:218)

Härigenom föreskrivs att 40 § elsäkerhetsförordningen (2017:218) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

Elsäkerhetsverket
är marknadskontrollmyndighet
enligt Europaparlamentets och
rådets förordning (EU)
2019/1020 av den 20 juni 2019
om marknadskontroll och
överensstämmelse för produkter
och om ändring av direktiv
2004/42/EG och förordningarna
(EG) nr 765/2008 och (EU)
nr 305/2011 när det gäller
elektrisk utrustning som omfattas
av

1. Europaparlamentets och
rådets direktiv 2014/34/EU av
den 26 februari 2014 om
harmonisering av medlems-
staternas lagstiftning om
utrustning och *säkerhetssystem*
som är avsedda för användning i
explosionsfarliga omgivningar, i
den ursprungliga lydelsen, och

2. Europaparlamentets och
rådets direktiv 2014/35/EU av
den 26 februari 2014 om
harmonisering av medlems-

40 §¹

Elsäkerhetsverket är
marknadskontrollmyndighet *och*
utövar marknadskontroll enligt
Europaparlamentets och rådets
förordning (EU) 2019/1020 av
den 20 juni 2019 om
marknadskontroll och
överensstämmelse för produkter
och om ändring av direktiv
2004/42/EG och förordningarna
(EG) nr 765/2008 och (EU) nr
305/2011 *över att* elektrisk
utrustning *överensstämmer med*
kraven i

1. Europaparlamentets och
rådets direktiv 2014/34/EU av
den 26 februari 2014 om
harmonisering av medlems-
staternas lagstiftning om
utrustning och *skyddssystem* som
är avsedda för användning i
potentiellt explosiva atmosfärer,
och

2. Europaparlamentets och
rådets direktiv 2014/35/EU av
den 26 februari 2014 om
harmonisering av medlems-

¹ Senaste lydelse 2021:700.

staternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av elektrisk utrustning, *i den ursprungliga lydelsen.*

staternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av elektrisk utrustning.

Bestämmelser om en marknadskontrollmyndighets befogenhet att besluta om åtgärder enligt förordning (EU) 2019/1020 finns i elsäkerhetslagen (2016:732).

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2022.

1.47 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2018:127) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om personlig skyddsutrustning

Härigenom föreskrivs i fråga om förordningen (2018:127) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om personlig skyddsutrustning

dels att 2 och 3 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 3 a §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

Konsumentverket utövar marknads kontroll enligt lagen (2018:125) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om personlig skyddsutrustning när det gäller personlig skyddsutrustning som är avsedd för privat bruk, eller som kan antas komma att användas för privat bruk i inte obetydlig omfattning.

Konsumentverket är marknads kontrollmyndighet och utövar marknads kontroll enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknads kontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 över att produkter överensstämmer med kraven i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2016/425 av den 9 mars 2016 om personlig skyddsutrustning och om upphävande av rådets direktiv 89/686/EEG när det gäller produkter som är avsedda för privat bruk, eller som kan antas

komma att användas för privat bruk i inte obetydlig omfattning.

3 §

Arbetsmiljöverket utövar marknadskontroll enligt lagen (2018:125) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om personlig skyddsutrustning när det gäller personlig skyddsutrustning som är avsedd för yrkesmässig användning, eller som kan antas komma att användas yrkesmässigt.

Arbetsmiljöverket är marknadskontrollmyndighet och utövar marknadskontroll enligt förordning (EU) 2019/1020 över att produkter överensstämmer med kraven i förordning (EU) nr 2016/425 när det gäller produkter som är avsedda för yrkesmässig användning, eller som kan antas komma att användas yrkesmässigt.

3 a §

Bestämmelser om en marknadskontrollmyndighets befogenhet att besluta om åtgärder enligt förordning (EU) 2019/1020 finns i lagen (2018:125) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om personlig skyddsutrustning.

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2022.

1.48 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2018:1179) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om gasanordningar

Härigenom föreskrivs i fråga om förordningen (2018:1179) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om gasanordningar

dels att 4 § ska upphöra att gälla,

dels att 2, 3 och 8 §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas en ny paragraf, 4 §, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

2 §

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap ska utöva marknadskontroll enligt *EU:s förordning om gasanordningar och lagen (2018:1178) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om gasanordningar* i den utsträckning *inte* något annat följer av 3 eller 4 §.

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap

1. ska utöva marknadskontroll enligt lagen (2018:1178) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om gasanordningar, *och*

2. är *marknadskontrollmyndighet och utövar marknadskontroll enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 över att produkter överensstämmer med kraven i*

EU:s förordning om gasanordningar.

Första stycket gäller i den utsträckning något annat inte följer av 3 §.

3 §

Elsäkerhetsverket ska utöva marknadskontroll enligt *EU:s förordning om gasanordningar och lagen (2018:1178)* med kompletterande bestämmelser till *EU:s förordning om gasanordningar när det gäller gasrelaterade risker som orsakas av faror av elektriskt eller elektromagnetiskt ursprung.*

Elsäkerhetsverket

1. ska utöva marknadskontroll enligt *lagen (2018:1178)* med kompletterande bestämmelser till *EU:s förordning om gasanordningar, och*

2. är *marknadskontrollmyndighet och utövar marknadskontroll enligt förordning (EU) 2019/1020 över att produkter överensstämmer med kraven i EU:s förordning om gasanordningar.*

Ansvaret för marknadskontroll omfattar gasrelaterade risker som orsakas av faror av elektriskt eller elektromagnetiskt ursprung.

4 §

Bestämmelser om en marknadskontrollmyndighets befogenhet att besluta om åtgärder enligt förordning (EU) 2019/1020 finns i lagen (2018:1178) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om gasanordningar.

8 §

Marknadskontrollmyndigheterna ska lämna de uppgifter till varandra som behövs för att de ska kunna utföra sin marknadskontroll enligt EU:s förordning om gasanordningar, lagen (2018:1178) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om gasanordningar och denna förordning.

Elsäkerhetsverket *och* Elsäkerhetsverket ska lämna *Livsmedelsverket* ska lämna de uppgifter till Myndigheten för de uppgifter till Myndigheten för samhällsskydd och beredskap samhällsskydd och beredskap som denna myndighet behöver för att utföra sin samordnande funktion. funktion.

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2022.

1.49 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2019:223) om tobak och liknande produkter

Härigenom föreskrivs att det i förordningen (2019:223) om tobak och liknande produkter ska införas två nya paragrafer, 6 kap. 2 och 3 §§, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 kap.

2 §

När en kommun utövar tillsyn enligt 7 kap. 3 § 1 och 2 lagen om tobak och liknande produkter ska den ha det ansvar som en marknadskontrollmyndighet har enligt artiklarna 11.1–11.3, 11.5–11.7 och 11.9, 16.1–16.5, 17, 18 och 19 i förordning (EU) 2019/1020.

3 §

En kommun ska rådgöra med Folkhälsomyndigheten innan en åtgärd vidtas enligt artiklarna 16.5 eller 19 i förordning (EU) 2019/1020.

När kommunen har vidtagit åtgärder enligt artikel 16 eller 19 i förordning (EU) 2019/1020 ska den snarast möjligt informera Transportstyrelsen om åtgärden.

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2022.

1.50 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2021:631) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om medicintekniska produkter

Härigenom föreskrivs i fråga om förordningen (2021:631) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om medicintekniska produkter

dels att det ska införas en ny paragraf, 5 kap. 6 §, av följande lydelse,

dels att det i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna ska införas en ny punkt, 13, av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

5 kap.

6 §

Läkemedelsverket är marknadskontrollmyndighet och utövar marknadskontroll enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1020 av den 20 juni 2019 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 över att produkter överensstämmer med kraven i

1. förordning (EU) 2017/745, och

2. förordning (EU) 2017/746.

Bestämmelser om en marknadskontrollmyndighets befogenhet att besluta om åtgärder enligt förordning (EU)

*2019/1020 finns i lagen
(2021:600) med kompletterande
bestämmelser till EU:s
förordningar om medicintekniska
produkter.*

13. Den nya bestämmelsen i 5 kap. 6 § tillämpas även vid marknadskontroll av medicintekniska produkter för in vitro-diagnostik som omfattas av punkt 3, 4 b, 4 d och 6.

Denna förordning träder i kraft den 2 juli 2022.

1.51 Förslag till förordning om ändring i förordningen (2021:1012) om ändring i förordningen (1998:940) om avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken

Härigenom föreskrivs att 7 kap. 8 i § förordningen (1998:940) om avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken i stället för lydelsen enligt förordningen (2021:1012) om ändring i den förordningen ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 kap.

8 i §¹

En producent enligt förordningen (2018:1462) om producentansvar för förpackningar som tillhandahåller en förpackning på den svenska marknaden ska för varje kalenderår betala en avgift till Naturvårdsverket med 1 000 kronor för verkets *tillsyns-verksamhet*.

En producent enligt förordningen (2018:1462) om producentansvar för förpackningar som tillhandahåller en förpackning på den svenska marknaden ska för varje kalenderår betala en avgift till Naturvårdsverket med 1 000 kronor för verkets *tillsyn enligt miljöbalken eller kontroll enligt förordning (EU) 2019/1020*.

¹ Senaste lydelse 2018:1464.

2 Promemorians bakgrund

2.1 EU:s marknadskontrollförordning och EU:s kontrollförordning – hittillsvarande arbete för att komplettera förordningarna i svensk rätt

Den 20 juni 2019 beslutade Europaparlamentet och rådet förordning (EU) 2019/1020 om marknadskontroll och överensstämmelse för produkter och om ändring av direktiv 2004/42/EG och förordningarna (EG) nr 765/2008 och (EU) nr 305/2011 (EU:s marknadskontrollförordning). Förordningen trädde i kraft den 15 juli 2019 och tillämpas i sin helhet från och med den 16 juli 2021.

Regeringen beslutade den 13 juni 2019 att ge en särskild utredare i uppdrag att utreda och lämna förslag på kompletterande bestämmelser till EU:s marknadskontrollförordning. Utredningen, som tog namnet 2019 års marknadskontrollutredning (UD 2019:01), överlämnade den 31 augusti 2020 betänkandet *Enhetlig och effektiv marknadskontroll* (SOU 2020:49). Betänkandet har remissbehandlats. Remissvaren finns tillgängliga i Utrikesdepartementet (UD2020/11744) och är publicerade på regeringens webbplats.

Vissa av förslagen från 2019 års marknadskontrollutredning har därefter behandlats vidare och lett till lagstiftning, se propositionen *Anpassningar till EU:s marknadskontrollförordning* (prop. 2020/21:189). Den nya lagstiftningen innebär att det i nio produktlagar har införts bestämmelser som innebär att en marknadskontrollmyndighet har befogenhet att besluta om åtgärder enligt artikel 14.4 a, b, e och j i EU:s marknadskontrollförordning.

Vissa av betänkandets förordningsförslag har kompletterats genom Utrikesdepartementets promemoria *Kompletterande promemoria till betänkandet Enhetlig och effektiv marknadskontroll* (SOU 2020:49) – förslag till förordningsändringar

(UD2021/04158), härfter benämnd Den första kompletterande promemorian.

Utrikesdepartementet har remitterat ett utkast till en lagrådsremiss, Anpassningar till EU:s marknadskontrollförordning – del 2 (UD2021/17423), som behandlar resterande delar av lagförslagen i betänkandet, härfter benämnt utkastet till lagrådsremiss. I utkastet till lagrådsremiss föreslås nya bestämmelser om marknadskontroll i flera lagar som genomför och kompletterar bestämmelser i EU:s produktlagstiftning. Det föreslås även ändringar av befintliga bestämmelser om marknadskontroll i flera lagar. Bestämmelserna är nödvändiga för att komplettera EU:s marknadskontrollförordning i svensk rätt. Bestämmelserna innebär framför allt att marknadskontrollmyndigheterna får utökade befogenheter att kontrollera att produkter som tillhandahålls på EU:s inre marknad uppfyller gällande krav, till exempel säkerhetskrav eller krav för att skydda människors hälsa eller miljön. Lagändringarna föreslås träda i kraft den 2 juli 2022 och sista dag att besvara remissen är den 1 mars 2022.

Den 1 augusti 2020 trädde nya och ändrade bestämmelser i miljöbalken i kraft, se propositionen Förbättrad tillsyn på miljöområdet (prop. 2019/20:137). De nya och ändrade bestämmelserna i balken innebär bland annat att miljöbalken anpassas till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/625 av den 15 mars 2017 om offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet för att säkerställa tillämpningen av livsmedels- och foderlagstiftningen och av bestämmelser om djurs hälsa och djurskydd, växtskydd och växtskyddsmedel samt om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 999/2001, (EG) nr 396/2005, (EG) nr 1069/2009, (EG) nr 1107/2009, (EU) nr 1151/2012, (EU) nr 652/2014, (EU) 2016/429 och (EU) 2016/2031, rådets förordningar (EG) nr 1/2005 och (EG) nr 1099/2009 och rådets direktiv 98/58/EG, 1999/74/EG, 2007/43/EG, 2008/119/EG och 2008/120/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 854/2004 och (EG) nr 882/2004, rådets direktiv 89/608/EEG, 89/662/EEG, 90/425/EEG, 91/496/EEG, 96/23/EG, 96/93/EG och 97/78/EG samt rådets beslut 92/438/EEG (förordningen om offentlig kontroll), härfter benämnd EU:s kontrollförordning.

2.2 Förslagen i denna promemoria

Denna promemoria kompletterar förordningsförslagen i såväl betänkandet som Den första kompletterande promemorian i fråga om marknadskontrollansvar för vissa myndigheter. I denna promemoria föreslås även vissa följdändringar på förordningsnivå med anledning av lagförslagen i utkastet till lagrådsremiss, såsom bestämmelser om länsstyrelsernas och kommunernas uppgifter och ansvar vid marknadskontroll och bestämmelser om sekretess på området för marknadskontroll. Dessutom föreslås vissa förordningsändringar för att ta om hand synpunkter som inkommit under remissbehandlingen av betänkandet.

På miljöområdet finns det efter anpassningarna till EU:s marknadskontrollförordning och EU:s kontrollförordning numera tre slag av tillsyn – tillsyn som grundas direkt på miljöbalkens bestämmelser, tillsyn i form av kontroll enligt EU:s marknadskontrollförordning och tillsyn i form av kontroll enligt EU:s kontrollförordning. Flera av de myndigheter som har ansvar för tillsyn på miljöområdet, såsom Kemikalieinspektionen, Naturvårdsverket och kommunerna, utför tillsyn av alla tre slag. I denna promemoria föreslås att nya bestämmelser om kontroll enligt EU:s marknadskontrollförordning tas in i miljötillsynsförordningen (2011:13). För tillämpningens skull är det nödvändigt att i det sammanhanget också anpassa miljötillsynsförordningen till EU:s kontrollförordning och de ändringar i miljöbalken som trädde i kraft den 1 augusti 2020. Promemorian innehåller därför även sådana förslag.

3 Anpassningar till EU:s marknadskontrollförordning

Sedan år 2010 har marknadskontroll reglerats på en sektorsövergripande nivå genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 765/2008 av den 9 juli 2008 om krav för ackreditering och marknadskontroll i samband med saluföring av produkter och upphävande av förordning (EEG) nr 339/93. De artiklar, 15–29, som reglerat marknadskontrollen har upphävts genom EU:s marknadskontrollförordning, som tillämpas fullt ut från och med den 16 juli 2021. Förordning (EG) nr 765/2008 innehåller även bestämmelser om ackreditering och CE-märkning. Dessa bestämmelser gäller även fortsättningsvis.

Syftet med de gemensamma reglerna om marknadskontroll i EU:s marknadskontrollförordning är att se till att kontrollen bedrivs på ett likvärdigt sätt i samtliga medlemsstater och för samtliga reglerade produktområden. Genom att stärka marknadskontrollen av de produkter som omfattas av reglerna förbättras funktionssättet hos EU:s inre marknad. Förordningen innehåller bestämmelser om bland annat marknadskontrollmyndigheternas befogenheter, sanktioner, samarbete mellan marknadskontrollmyndigheter i olika medlemsstater och kontroll av produkter som förs in på unionsmarknaden.

Enligt artikel 2.1 omfattar tillämpningsområdet för EU:s marknadskontrollförordning den harmoniserade unionslagstiftning som utgörs av de 70 EU-rättsakter som förtecknas i bilaga I till förordningen. Av artikel 10.2 följer att varje medlemsstat ska utse en eller flera marknadskontrollmyndigheter i sina territorier. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och övriga medlemsstater om sina marknadskontrollmyndigheter och behörighetsområdena för var och en av dessa myndigheter. Det

åligger sålunda Sverige att utse marknadskontrollmyndigheter för dessa 70 EU-rättsakter.

3.1 Viss omfördelning av det nuvarande ansvaret för marknadskontrollen

Promemorians förslag: De myndigheter som i dag ansvarar för marknadskontroll inom sina respektive sektorer ska, med vissa undantag, fortsätta att ha det ansvaret och utses till marknadskontrollmyndigheter enligt artikel 10.2 i EU:s marknadskontrollförordning.

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap ska överta Livsmedelsverkets ansvar för marknadskontrollen av produkter som omfattas av förordning (EU) 2016/426 om anordningar för förbränning av gasformiga bränslen.

Kemikalieinspektionen ska överta Statens jordbruksverks ansvar för marknadskontrollen av produkter som omfattas av förordning (EG) nr 2003/2003 om gödselmedel.

Kemikalieinspektionen ska överta Livsmedelsverkets ansvar för marknadskontrollen av produkter som omfattas av förordning (EG) nr 1907/2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach) och direktiv 2011/65/EU om begränsning av användning av vissa farliga ämnen i elektrisk och elektronisk utrustning.

Utredningens förslag överensstämmer med promemorians.

Remissinstanserna: *Myndigheten för samhällsskydd och beredskap* och *Livsmedelsverket* tillstyrker eller har inget att invända mot utredningens förslag att ge Myndigheten för samhällsskydd och beredskap ansvar för den marknadskontroll som Livsmedelsverket i dag har för produkter som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/426 av den 9 mars 2016 om anordningar för förbränning av gasformiga bränslen och om upphävande av direktiv 2009/142/EG.

Jordbruksverket och *Kemikalieinspektionen* tillstyrker förslaget att marknadskontrollansvaret för produkter som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2003/2003 av den 13 oktober 2003 om gödselmedel flyttas från Jordbruksverket

till Kemikalieinspektionen. *Svensk Torv* anser att Jordbruksverket fortsatt ska vara marknadskontrollmyndighet för förordning (EG) nr 2003/2003 då verket har en naturlig koppling till de gröna näringarna som torvbruket är en del av och därmed en djupare kunskap om produktkategorierna.

Kemikalieinspektionen och Livsmedelsverket tillstyrker eller har inget att invända mot förslaget att ge Kemikalieinspektionen ansvar för den marknadskontroll som Livsmedelsverket i dag har för produkter som omfattas av förordning (EG) nr 1907/2006 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/65/EU av den 8 juni 2011 om begränsning av användning av vissa farliga ämnen i elektrisk och elektronisk utrustning.

Skälen för promemorians förslag: I enlighet med utredningens förslag ska utgångspunkten vara att den myndighet som i dag ansvarar för marknadskontrollen också ska utses till marknadskontrollmyndighet enligt artikel 10.2 i EU:s marknadskontrollförordning. I vissa fall finns det dock skäl att förändra fördelningen av marknadskontrollansvaret.

Livsmedelsverket har i dag ansvar för marknadskontrollen av produkter som omfattas av förordning (EU) 2016/426 när det gäller material och delar som används vid tillverkningen av en anordning och som kan komma i kontakt med livsmedel eller dricksvatten (se 4 § förordningen [2018:1179] med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om gasanordningar). Ansvaret för marknadskontrollen av produkter som omfattas av förordning (EU) 2016/426 delas i dag mellan Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, Elsäkerhetsverket och Livsmedelsverket. I syfte att effektivisera marknadskontrollen bör, som utredningen föreslår, Myndigheten för samhällsskydd och beredskap överta Livsmedelsverkets ansvar i denna del.

Jordbruksverket är i dag tillsynsmyndighet när det gäller produkter som omfattas av förordning (EG) nr 2003/2003 (se 4 § lagen [1992:1684] om EG-gödselmedel). Jordbruksverket har inte ansvar för marknadskontrollen avseende någon av de övriga unionsrättsakter som listas i bilaga I till EU:s marknadskontrollförordning. I enlighet med utredningens förslag ska Kemikalieinspektionen utses till marknadskontrollmyndighet för produkter som omfattas av förordning (EG) nr 2003/2003. *Svensk Torv* anser visserligen att ansvaret fortsatt ska ligga på Jordbruksverket men

förslaget tillstyrks av såväl Jordbruksverket som Kemikalieinspektionen. Det saknas därmed skäl att frångå utredningens förslag då ändringen bedöms leda till effektiviseringar samtidigt som antalet myndigheter med ett marknadskontrollansvar kan minskas.

Livsmedelsverket har i dag ansvar för marknadskontrollen av produkter som omfattas av förordning (EG) nr 1907/2006 och direktiv 2011/65/EU i fråga om material och produkter som är avsedda att komma i kontakt med livsmedel (2 kap. 22 § miljötillsynsförordningen [2011:13]). I syfte att effektivisera marknadskontrollen bör, i enlighet med utredningens förslag, Kemikalieinspektionen överta Livsmedelsverkets ansvar.

3.2 Tilldelning av ansvar för marknadskontroll

Promemorians förslag: Myndigheten för samhällsskydd och beredskap ska tilldelas ansvaret för marknadskontrollen av produkter som omfattas av direktiv 75/324/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar beträffande aerosolbehållare även i de delar som gäller aerosolbehållare vars innehåll inte är brandfarligt.

Kemikalieinspektionen ska tilldelas ansvaret för marknadskontrollen av produkter som omfattas av direktiv 2000/53/EG om uttjänata fordon.

Konsumentverket ska tilldelas ansvaret för marknadskontrollen av produkter som omfattas av förordning (EU) 2019/945 om obemannade luftfartygssystem och om tredjelandsoperatörer av obemannade luftfartygssystem, när det gäller luftfartygssystem som utgör leksaker enligt lagen om leksakers säkerhet.

Läkemedelsverket ska tilldelas ansvaret för marknadskontrollen av produkter som omfattas av post 75 i bilaga XVII till förordning (EG) nr 1907/2006.

Promemorians bedömning: Det saknas skäl att tilldela Naturvårdsverket ansvaret för marknadskontrollen av produkter som omfattas av förordning (EU) nr 517/2014 om fluorerade växthusgaser och förordning (EG) nr 1005/2009 om ämnen som bryter ned ozonskiktet när det gäller produkternas påverkan på yttre miljö.

Utredningens förslag överensstämmer delvis med promemorians förslag och bedömning.

Utredningen föreslår att Naturvårdsverket tilldelas ansvaret för marknadskontrollen av produkter som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG av den 18 september 2000 om uttjänta fordon.

Utredningen föreslår inte att Konsumentverket ska ansvara för marknadskontroll avseende produkter som omfattas av kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/945 av den 12 mars 2019 om obemannade luftfartygssystem och om tredjelandsoperatörer av obemannade luftfartygssystem, när det gäller luftfartygssystem som utgör leksaker enligt lagen (2011:579) om leksakers säkerhet.

Utredningen föreslår inte att Läkemedelsverket tilldelas ansvaret för marknadskontrollen av produkter som omfattas av post 75 i bilaga XVII till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG.

Remissinstanserna: *Myndigheten för samhällsskydd och beredskap* har inga synpunkter på förslaget att myndighetens ansvar för marknadskontroll avseende produkter som omfattas av rådets direktiv 75/324/EEG av den 20 maj 1975 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar beträffande aerosolbehållare utökas.

Naturvårdsverket avstyrker förslaget om att enbart Naturvårdsverket ska vara marknadskontrollmyndighet för produkter som omfattas av direktiv 2000/53/EG. Naturvårdsverket anser att ansvaret för marknadskontrollen avseende detta direktiv bör delas mellan verket och Transportstyrelsen.

Naturvårdsverket avstyrker förslaget om att enbart Kemikalieinspektionen och Transportstyrelsen ska vara marknadskontrollmyndigheter för produkter som omfattas av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 517/2014 av den 16 april 2014 om

fluorerade växthusgaser och om upphävande av förordning (EG) nr 842/2006 samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1005/2009 av den 16 september 2009 om ämnen som bryter ned ozonskiktet. Naturvårdsverket anser att även verket bör vara marknadskontrollmyndighet för produkter som omfattas av dessa förordningar när det gäller produkternas påverkan på yttre miljö.

Skälen för promemorians förslag och bedömning: Av den översyn som utredningen genomfört framgår att det saknas en utpekad marknadskontrollmyndighet för några av unionsrättsakterna i bilaga I till EU:s marknadskontrollförordning. Så är fallet för direktiv 75/324/EEG i de delar som gäller aerosolbehållare vars innehåll inte är brandfarligt samt direktiv 2000/53/EG. För dessa rättsakter ska ansvaret för marknadskontrollen sålunda tilldelas en myndighet.

Utredningens förslag att Myndigheten för samhällsskydd och beredskap ska ansvara för marknadskontrollen av produkter som omfattas av direktiv 75/324/EEG också i de delar som gäller aerosolbehållare vars innehåll inte är brandfarligt bör genomföras. Att Myndigheten för samhällsskydd och beredskap utövar marknadskontroll över brandfarliga och explosiva varors egenskaper, utsläppande och tillhandahållande på marknaden följer i dag av 22 § 1 lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor. Enligt förslag i utkastet till lagrådsremiss ska denna bestämmelse tas bort och ansvaret för marknadskontrollen regleras på förordningsnivå. Myndigheten för samhällsskydd och beredskaps ansvar för marknadskontrollen avseende brandfarliga och explosiva varor kommer därför, i enlighet med förslag i denna promemoria, att regleras i förordningen (2010:1075) om brandfarliga och explosiva varor. Av 1 § i denna förordning framgår att tillämpningsområdet är begränsat till brandfarliga och explosiva varor enligt lagen om brandfarliga och explosiva varor. Det är därmed inte möjligt att i denna förordning reglera ansvaret för marknadskontrollen avseende produkter som omfattas av direktiv 75/324/EEG i de delar som gäller aerosolbehållare vars innehåll inte är brandfarligt. Denna del av Myndigheten för samhällsskydd och beredskaps ansvar för marknadskontrollen av produkter som omfattas av direktiv 75/324/EEG ska i stället framgå av miljötillsynsförordningen.

När det gäller ansvaret för marknadskontrollen av produkter som omfattas av direktiv 2000/53/EG anser Naturvårdsverket att ett

flertal bestämmelser i detta direktiv innehåller krav på produkter och information om produkter i tillverknings-, marknadsförings- och försäljningsskedet som delvis överlappar bestämmelser i framför allt direktiv 2005/64/EG av den 26 oktober 2005 om typgodkännande av motorfordon med avseende på återanvändning, materialåtervinning och återvinning. Till skillnad mot utredningen anser Naturvårdsverket därför att det framstår som mer lämpligt att marknadskontrollansvaret för direktiv 2000/53/EG delas mellan Naturvårdsverket och Transportstyrelsen och att Transportstyrelsen ansvarar för kontrollen av dessa överlappande delar.

Det följer visserligen av artikel 6.2 i direktiv 2005/64/EG att en medlemsstat som ett led i den preliminära bedömningen av en fordonstillverkare ska se till att alla material som används vid tillverkningen av ett fordon uppfyller kraven i artikel 4.2 a i direktiv 2000/53/EG. Denna preliminära bedömning utförs dock av ett behörigt organ och inte av Transportstyrelsen. Den kontroll som ska utföras enligt artikel 6.2 i direktiv 2005/64/EG utgör inte heller marknadskontroll enligt definitionen i artikel 3.3 i EU:s marknadskontrollförordning då kontrollen avser tillverkaren och inte om produkter överensstämmer med de krav som fastställs i relevant harmoniserad unionslagstiftning. Ansvar för att utöva marknadskontroll över produkter som omfattas av direktiv 2000/53/EG bör därför inte tilldelas Transportstyrelsen. Till skillnad från utredningen anser emellertid promemorian att ansvaret för denna marknadskontroll inte heller ska tilldelas Naturvårdsverket. Ansvar för kontrollen av att fordon som släpps ut på marknaden inte innehåller bly, kvicksilver, kadmium eller sexvärt krom (se artikel 4 2 a i direktiv 2000/53/EG) ska, i linje med nuvarande uppgiftsfördelning, i stället tilldelas Kemikalieinspektionen.

Under beredningen av detta ärende har det framkommit att ansvaret för marknadskontrollen av produkter som omfattas av kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/945 inte fördelats när det gäller luftfartygssystem som utgör leksaker enligt lagen (2011:579) om leksakers säkerhet. Den delegerade förordningen ingår visserligen inte i bilaga I till EU:s marknadskontrollförordning men de delegerade befogenheter som kommissionen använt vid antagandet av rättsakten återfinns i en unionsrättsakt som listas i bilaga I (se artiklarna 58 och 61 i Europaparlamentets och rådets förordning [EU] 2018/1139 av den 4 juli 2018 om fastställande av

gemensamma bestämmelser på det civila luftfartsområdet och inrättande av Europeiska unionens byrå för luftfartssäkerhet, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar [EG] nr 2111/2005, [EG] nr 1008/2008, [EU] nr 996/2010, (EU) nr 376/2014 och direktiv 2014/30/EU och 2014/53/EU, samt om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar [EG] nr 552/2004 och [EG] nr 216/2008 och rådets förordning [EEG] nr 3922/91). Det är oklart om detta innebär att medlemsstaterna, i enlighet med artikel 10.2 i EU:s marknadskontrollförordning, är skyldiga att utse marknadskontrollmyndigheter även avseende kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/945 samt att underrätta kommissionen och övriga medlemsstater. Oavsett hur det förhåller sig med skyldigheten enligt artikel 10.2 i EU:s marknadskontrollförordning är medlemsstaterna emellertid skyldiga att organisera och genomföra marknadskontroll av de produkter som släpps ut på unionsmarknaden (se artikel 35.1 i kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/945).

Enligt 6 § förordningen (1994:1808) om behöriga myndigheter på den civila luftfartens område är Transportstyrelsen marknadskontrollmyndighet endast i fråga om luftfartygssystem som inte anses utgöra leksaker enligt lagen om leksakers säkerhet. Ansvaret för marknadskontrollen av luftfartygssystem som utgör leksaker enligt lagen om leksakers säkerhet ska därför fördelas. Konsumentverket har det huvudsakliga ansvaret för marknadskontrollen av leksaker (se 17 § förordningen [2011:703] om leksakers säkerhet) och verket ska därför även tilldelas ansvaret för att kontrollera att leksaker uppfyller kraven i kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/945.

Blandningar som är avsedda att användas vid tatuering (tatueringsfärger) omfattas sedan den 5 januari 2022 av begränsningar enligt post 75 i bilaga XVII till förordning (EG) nr 1907/2006. Nationella produktkrav gällande sådana blandningar har tidigare funnits i förordningen (2012:503) om tatueringsfärger. Läkemedelsverket är den myndighet som har haft tillsynsansvar för primärleverantörers utsläppande på marknaden av tatueringsfärger. För att Läkemedelsverket skulle behålla tillsynsansvaret för tatueringsfärger då bestämmelser om sådana blandningar infördes i bilaga XVII till förordning (EG) nr 1907/2006 ändrades 2 kap. 23 § miljötillsynsförordningen. Ändringarna, som trädde i kraft den

5 januari 2022, innebär att Läkemedelsverket är tillsynsmyndighet för primärleverantörers utsläppande på marknaden av blandningar som är avsedda att användas vid tatuering enligt post 75 i bilaga XVII till förordning (EG) nr 1907/2006 och förordningen om tatueringsfärger. Eftersom Läkemedelsverket är den myndighet som i dag ansvarar för marknadskontrollen för blandningar som är avsedda att användas vid tatuering ska verket utses till marknadskontrollmyndighet för produkter som omfattas av post 75 i bilaga XVII till förordning (EG) nr 1907/2006.

Naturvårdsverket anser att verket bör tilldelas ansvaret för marknadskontrollen av produkter som omfattas av förordning (EU) nr 517/2014 och förordning (EG) nr 1005/2009 när det gäller produkternas påverkan på yttre miljö, bland annat certifiering och läckagekontroller. Av remissvaret framgår dock att Naturvårdsverket anser att Kemikalieinspektionen ska ansvara för den marknadskontroll som sker när f-gaser och ozonnedbrytande ämnen sätts på marknaden. Promemorian kan konstatera att det är vid produkternas tillhandahållande på marknaden som marknadskontrollen sker (se artikel 1.1 i EU:s marknadskontrollförordning). Den tillsyn som sker efter detta, exempelvis kontroll av läckor hos slutanvändare, utgör inte marknadskontroll. Det saknas därmed skäl att tilldela Naturvårdsverket ansvar för marknadskontrollen av produkter som omfattas av förordning (EU) nr 517/2014 och förordning (EG) nr 1005/2009 när det gäller produkternas påverkan på yttre miljö.

3.3 Reglering av marknadskontrollmyndigheternas ansvarsområden

Promemorians förslag: Bestämmelser som anger vilken myndighet som är marknadskontrollmyndighet, samt över vilka av de produkter som omfattas av den harmoniserade unionslagstiftningen i bilaga I till EU:s marknadskontrollförordning marknadskontrollen ska utövas, ska införas eller kompletteras i

- förordningen om måttenheter, mätningar och mätton
- förordningen om behöriga myndigheter på den civila luftfartens område

- förordningen om märkning av skor
- förordningen om marknadsföring av kristallglas
- förordningen om avgaskrav för vissa förbränningsmotordrivna mobila maskiner
- förordningen om buller från viss utomhusutrustning
- förordningen om förbud mot vissa metaller i bilar
- förordningen om EG-gödselmedel
- förordningen om transport av farligt gods
- förordningen med instruktion för Arbetsmiljöverket
- fordonsförordningen
- förordningen om brandfarliga och explosiva varor
- miljötillsynsförordningen
- plan- och byggförordningen
- avgasreningsförordningen
- drivmedelsförordningen
- förordningen om leksakers säkerhet
- förordningen om EU-miljömärket
- förordningen med instruktion för Statens energimyndighet
- förordningen om marknadskontroll av textilprodukter
- förordningen om fritidsbåtar och vattenskotrar
- förordningen om ekodesign
- förordningen om elektromagnetisk kompatibilitet
- radioutrustningsförordningen
- förordningen om marin utrustning
- elsäkerhetsförordningen
- förordningen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om personlig skyddsutrustning

- förordningen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om gasanordningar
- förordningen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om medicintekniska produkter.

Utredningens förslag överensstämmer inte med promemorians.

Utredningen föreslår att myndigheternas marknadskontrollansvar ska framgå i en sektorsövergripande förordning i stället för i de sektors specifika förordningarna.

Remissinstanserna: Majoriteten av remissinstanserna är positiva till att marknadskontrollansvaret för statliga myndigheter framgår i en sektorsövergripande förordning.

Skälen för promemorians förslag: Enligt artikel 10.2 i EU:s marknadskontrollförordning ska varje medlemsstat utse en eller flera marknadskontrollmyndigheter i sina territorier. Varje medlemsstat ska underrätta Europeiska kommissionen och övriga medlemsstater om sina marknadskontrollmyndigheter och behörighetsområdena för var och en av dessa myndigheter. Utredningen har föreslagit att alla Sveriges marknadskontrollmyndigheter och deras respektive ansvarsområden ska framgå i en sektorsövergripande förordning, vilket en majoritet av remissinstanserna är positiva till.

I utkastet till lagrådsremiss lämnas förslag som innebär att den av utredningen föreslagna sektorsövergripande regleringen inte genomförs (se s. 129–134 i utkastet till lagrådsremiss). I utkastet föreslås vidare att marknadskontrollmyndigheterna och deras respektive marknadskontrollansvar avseende produkter som omfattas av den harmoniserade unionslagstiftningen i bilaga I till EU:s marknadskontrollförordning ska framgå av bestämmelser på förordningsnivå (se s. 161 i utkastet till lagrådsremiss). Ett undantag görs dock när det gäller produkter som omfattas Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/40/EU av den 3 april 2014 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillverkning, presentation och försäljning av tobaksvaror och relaterade produkter och om upphävande av direktiv 2001/37/EG. För detta direktiv ska det framgå av lagen (2018:2088) om tobak och liknande produkter att Folkhälsomyndigheten är marknadskontrollmyndighet enligt EU:s marknadskontrollförordning.

Bestämmelser om marknadskontrollmyndigheterna och deras respektive marknadskontrollansvar avseende produkter som omfattas av den harmoniserade unionslagstiftningen i bilaga I till EU:s marknadskontrollförordning bör införas i de förordningar som i dag reglerar ansvaret för marknadskontroll och övrig tillsyn. Med hänsyn tagen till de förändringar av ansvaret som diskuteras i föregående avsnitt ska bestämmelser om vilken myndighet som är marknadskontrollmyndighet, samt över vilka av produktkraven i den harmoniserade unionslagstiftningen i bilaga I till EU:s marknadskontrollförordning marknadskontrollen ska utövas, införas i följande förordningar:

- förordningen (1994:1808) om behöriga myndigheter på den civila luftfartens område
- förordningen (1998:1709) om avgaskrav för vissa förbränningsmotordrivna mobila maskiner
- förordningen (2001:1084) om buller från viss utomhusutrustning
- förordningen (2003:208) om förbud mot vissa metaller i bilar
- förordningen (2004:13) om EG-gödselmedel
- förordningen (2006:311) om transport av farligt gods
- förordningen (2007:913) med instruktion för Arbetsmiljöverket
- miljötillsynsförordningen (2011:13)
- avgasreningsförordningen (2011:345)
- drivmedelsförordningen (2011:346)
- förordningen (2014:520) med instruktion för Statens energimyndighet
- förordningen (2014:535) om marknadskontroll av textilprodukter
- förordningen (2016:187) om ekodesign
- förordningen (2018:127) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om personlig skyddsutrustning
- förordningen (2021:631) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om medicintekniska produkter.

Efter förslag i Den första kompletterande promemorian genomfördes ändringar i vissa förordningar. De aktuella ändringarna syftade främst till att sådana bestämmelser som angav att marknadskontrollen skulle utövas enligt förordning (EG) nr 765/2008 i stället skulle hänvisa till EU:s marknadskontrollförordning. För att även dessa förordningar ska överensstämma med den ordning som fastställs i utkastet till lagrådsremiss krävs det att kompletterande bestämmelser införs. Det rör sig om följande förordningar:

- förordningen (1993:1066) om måttenheter, mätningar och mätdon
- förordningen (1995:670) om märkning av skor
- förordningen (1996:1119) om marknadsföring av kristallglas
- fordonsförordningen (2009:211)
- förordningen (2010:1075) om brandfarliga och explosiva varor
- plan- och byggförordningen (2011:338)
- förordningen om leksakers säkerhet (2011:703)
- förordningen (2013:850) om EU-miljömärket
- förordningen (2016:98) om fritidsbåtar och vattenskotrar
- förordningen (2016:363) om elektromagnetisk kompatibilitet
- radioutrustningsförordningen (2016:394)
- förordningen (2016:770) om marin utrustning
- elsäkerhetsförordningen (2017:218)
- förordningen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om gasanordningar (2018:1179).

3.4 Upplivningsbestämmelser och hänvisningsteknik

<p>Promemorians förslag: I samtliga förordningar där ansvaret som marknadskontrollmyndighet regleras ska det införas en</p>
--

upplysningsbestämmelse som anger att det följer av berörd lag att en marknadskontrollmyndighet har befogenhet att besluta om vissa åtgärder enligt EU:s marknadskontrollförordning.

I de bestämmelser som anger att en marknadskontrollmyndighet ska utöva marknadskontroll över att produkter överensstämmer med kraven i en unionsrättsakt ska hänvisningarna till rättsakterna vara dynamiska

Utredningens förslag överensstämmer delvis med promemorians.

Utredningen föreslår att myndigheternas marknadskontrollansvar ska framgå i en sektorsövergripande förordning i stället för i de sektorsspecifika förordningarna.

Remissinstanserna: Majoriteten av remissinstanserna är positiva till att marknadskontrollansvaret för statliga myndigheter framgår i en sektorsövergripande förordning.

Skälen för utredningens förslag: I utkastet till lagrådsremiss lämnas förslag som innebär att den myndighet som utses till marknadskontrollmyndighet har befogenhet att besluta om vissa åtgärder enligt EU:s marknadskontrollförordning. För att underlätta vid tillämpningen bör det framgå av de olika förordningarna att en marknadskontrollmyndighet har dessa befogenheter. I samtliga förordningar där ansvaret som marknadskontrollmyndighet regleras ska det därför införas en upplysningsbestämmelse som anger att bestämmelser om dessa befogenheter finns i berörd produktlag.

Hänvisningar till unionsrättsakter kan göras antingen statiska eller dynamiska. En statisk hänvisning innebär att hänvisningen avser unionsrättsakten i en viss angiven lydelse. En dynamisk hänvisning innebär att hänvisningen avser unionsrättsakten i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen. När det gäller hänvisningar till unionsrättsakter i svenska förordningar görs vanligtvis en åtskillnad mellan hänvisningar till EU-direktiv och hänvisningar till EU-förordningar (se departementspromemorian Riktlinjer för författningsskrivning [Ds 2014:1] samt Statsrådsberedningens kompletterande promemoria Hänvisningar i författningstext till EU-rättsakter [2016-11-09]).

I fråga om hänvisningar till EU-förordningar bör enligt riktlinjerna en dynamisk hänvisningsmetod användas om en

bestämmelse i en nationell förordning grundar sig på regeringens restkompetens. I de bestämmelser som anger att en marknadskontrollmyndighet ska utöva marknadskontroll över produkter som omfattas av en EU-förordning ska hänvisningarna därför vara dynamiska.

Enligt riktlinjerna ska i stället en statisk hänvisningsmetod användas vid hänvisningar till EU-direktiv. Promemorian bedömer dock att denna ordning bör frångås i detta specifika fall. Skälet till detta är att de hänvisningar till EU-direktiv som finns i bilaga I till EU:s marknadskontrollförordning har materiell betydelse för EU-förordningens tillämpningsområde. De svenska bestämmelser som anger att en marknadskontrollmyndighet ska utöva marknadskontroll över att produkter överensstämmer med kraven i dessa direktiv ska därmed inte ses som ett genomförande av direktiv i svensk rätt, utan i stället som en anpassning av svensk rätt till en EU-förordning. I samtliga dessa bestämmelser ska hänvisningarna därför vara dynamiska.

3.5 Sammanställning över marknadskontrollmyndigheternas ansvar

Ansvar för att utöva marknadskontroll över att produkter överensstämmer med kraven i de unionsrättsakter som listas i bilaga I till EU:s marknadskontrollförordning kommer i enlighet med vad som föreslås i föregående avsnitt därmed att vara fördelat enligt följande. Inom parentes anges SFS-numret för den författning där ansvaret regleras.

Arbetsmiljöverket

Arbetsmiljöverket utövar marknadskontroll enligt EU:s marknadskontrollförordning över att produkter överensstämmer med kraven i

- Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/42/EG av den 17 maj 2006 om maskiner och om ändring av direktiv 95/16/EG (2007:913)

- Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/29/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av enkla tryckkärl (2007:913)
- Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/34/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om utrustning och skyddssystem som är avsedda för användning i potentiellt explosiva atmosfärer, utom när det gäller elektrisk utrustning (2007:913)
- Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/68/EU av den 15 maj 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av tryckbärande anordningar (2007:913)
- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/425 av den 9 mars 2016 om personlig skyddsutrustning och om upphävande av rådets direktiv 89/686/EEG, när det gäller produkter som är avsedda för yrkesmässig användning, eller som kan antas komma att användas yrkesmässigt (2018:127).

Boverket

Boverket utövar marknadskontroll enligt EU:s marknadskontrollförordning över att produkter överensstämmer med kraven i

- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 305/2011 av den 9 mars 2011 om fastställande av harmoniserade villkor för saluföring av byggprodukter och om upphävande av rådets direktiv 89/106/EEG (2011:338)
- Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/33/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om hissar och säkerhetskomponenter till hissar (2011:338)
- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/424 av den 9 mars 2016 om linbaneanläggningar och om upphävande av direktiv 2000/9/EG (2011:338).

Elsäkerhetsverket

Elsäkerhetsverket utövar marknadskontroll enligt EU:s marknadskontrollförordning över att produkter överensstämmer med kraven i

- Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/48/EG av den 18 juni 2009 om leksakers säkerhet, när det gäller produkternas elektriska egenskaper utom strålning (2011:703)
- Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/30/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om elektromagnetisk kompatibilitet (2016:363)
- Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/34/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om utrustning och skyddssystem som är avsedda för användning i potentiellt explosiva atmosfärer, när det gäller produkter som utgör elektrisk utrustning (2017:218)
- Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/35/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av elektrisk utrustning avsedd för användning inom vissa spänningsgränser (2017:218)
- Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/53/EU av den 16 april 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av radioutrustning och om upphävande av direktiv 1999/5/EG i fråga om produkternas egenskaper, när det gäller elsäkerhet (2016:394)
- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/426 av den 9 mars 2016 om anordningar för förbränning av gasformiga bränslen och om upphävande av direktiv 2009/142/EG, när det gäller gasrelaterade risker som orsakas av faror av elektriskt eller elektromagnetiskt ursprung (2018:1179).

Folkhälsomyndigheten

Folkhälsomyndigheten utövar marknadskontroll enligt EU:s marknadskontrollförordning över att produkter överensstämmer med kraven i

- Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/40/EU av den 3 april 2014 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillverkning, presentation och försäljning av tobaksvaror och relaterade produkter och om upphävande av direktiv 2001/37/EG (2018:2088).

Kemikalieinspektionen

Kemikalieinspektionen utövar marknadskontroll enligt EU:s marknadskontrollförordning över att produkter överensstämmer med kraven i

- Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG av den 18 september 2000 om uttjänta fordon (2003:208)
- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2003/2003 av den 13 oktober 2003 om gödselmedel (2004:13)
- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 648/2004 av den 31 mars 2004 om tvätt- och rengöringsmedel (2011:13)
- Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/42/EG av den 21 april 2004 om begränsning av utsläpp av flyktiga organiska föreningar förorsakade av användning av organiska lösningsmedel i vissa färger och lacker samt produkter för fordonsreparationslackering och om ändring av direktiv 1999/13/EG (2011:13)
- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG, med

undantag för produkter som omfattas av post 75 i bilaga XVII till förordning (EG) nr 1907/2006 (2011:13)

- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1272/2008 av den 16 december 2008 om klassificering, märkning och förpackning av ämnen och blandningar, ändring och upphävande av direktiven 67/548/EEG och 1999/45/EG samt ändring av förordning (EG) nr 1907/2006 (2011:13)
- Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/48/EG av den 18 juni 2009 om leksakers säkerhet, när det gäller produkternas brännbarhet och kemiska egenskaper (2011:703)
- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1005/2009 av den 16 september 2009 om ämnen som bryter ned ozonskiktet, med undantag för den kontroll som Transportstyrelsen ansvarar för när det gäller utrustning i fartyg som innehåller kontrollerade ämnen (2011:13)
- Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/65/EU av den 8 juni 2011 om begränsning av användning av vissa farliga ämnen i elektrisk och elektronisk utrustning (2011:13)
- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012 av den 22 maj 2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter (2011:13)
- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 517/2014 av den 16 april 2014 om fluorerade växthusgaser och om upphävande av förordning (EG) nr 842/2006, med undantag för den kontroll som Transportstyrelsen ansvarar för när det gäller utrustning i fartyg som innehåller kontrollerade ämnen (2011:13)
- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/852 av den 17 maj 2017 om kvicksilver och om upphävande av förordning (EG) nr 1102/2008 (2011:13)
- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1021 av den 20 juni 2019 om långlivade organiska föroreningar (2011:13).

Konsumentverket

Konsumentverket utövar marknads kontroll enligt EU:s marknads kontrollförordning över att produkter överensstämmer med kraven i

- rådets direktiv 69/493/EEG av den 15 december 1969 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kristallglas (1996:1119)
- Europaparlamentets och rådets direktiv 94/11/EG av den 23 mars 1994 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar beträffande märkning av material som används i huvudbeståndsdelarna av skodon som saluförs i detaljistledet (1995:670)
- Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/48/EG av den 18 juni 2009 om leksakers säkerhet, i den utsträckning någon annan myndighet inte utpekas som ansvarig (2011:703)
- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 66/2010 av den 25 november 2009 om ett EU-miljömärke (2013:850)
- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1007/2011 av den 27 september 2011 om benämningar på textilfibrer och därtill hörande etikettering och märkning av fibersammansättningen i textilprodukter och om upphävande av rådets direktiv 73/44/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 96/73/EG och 2008/121/EG (2014:535)
- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2016/425 av den 9 mars 2016 om personlig skyddsutrustning och om upphävande av rådets direktiv 89/686/EEG, när det gäller produkter som är avsedda för privat bruk, eller som kan antas komma att användas för privat bruk i inte obetydlig omfattning (2018:127)
- kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/945 av den 12 mars 2019 om obemannade luftfartygssystem och om tredjelandsoperatörer av obemannade luftfartygssystem, när det gäller luftfartygssystem som utgör leksaker enligt lagen (2011:579) om leksakers säkerhet (2011:703).

Läkemedelsverket

Läkemedelsverket utövar marknadskontroll enligt EU:s marknadskontrollförordning över att produkter överensstämmer med kraven i

- Europaparlamentets och rådets direktiv 98/79/EG av den 27 oktober 1998 om medicintekniska produkter för in vitro-diagnostik (2021:631)
- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 av den 18 december 2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (Reach), inrättande av en europeisk kemikaliemyndighet, ändring av direktiv 1999/45/EG och upphävande av rådets förordning (EEG) nr 793/93 och kommissionens förordning (EG) nr 1488/94 samt rådets direktiv 76/769/EEG och kommissionens direktiv 91/155/EEG, 93/67/EEG, 93/105/EG och 2000/21/EG, när det gäller produkter som omfattas av post 75 i bilaga XVII till förordning (EG) nr 1907/2006 (2011:13)
- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 av den 30 november 2009 om kosmetiska produkter (2011:13)
- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/745 av den 5 april 2017 om medicintekniska produkter, om ändring av direktiv 2001/83/EG, förordning (EG) nr 178/2002 och förordning (EG) nr 1223/2009 och om upphävande av rådets direktiv 90/385/EEG och 93/42/EEG (2021:631)
- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/746 av den 5 april 2017 om medicintekniska produkter för in vitro-diagnostik och om upphävande av direktiv 98/79/EG och kommissionens beslut 2010/227/EU (2021:631).

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap utövar marknadskontroll enligt EU:s marknadskontrollförordning över att produkter överensstämmer med kraven i

- rådets direktiv 75/324/EEG av den 20 maj 1975 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar beträffande aerosolbehållare (2010:1075 samt 2011:13)
- Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/35/EU av den 16 juni 2010 om transportabla tryckbärande anordningar och om upphävande av rådets direktiv 76/767/EEG, 84/525/EEG, 84/526/EEG, 84/527/EEG och 1999/36/EG (2006:311)
- Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/29/EU av den 12 juni 2013 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av pyrotekniska artiklar (2010:1075)
- Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/28/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden och övervakning av explosiva varor för civilt bruk (2010:1075)
- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/426 av den 9 mars 2016 om anordningar för förbränning av gasformiga bränslen och om upphävande av direktiv 2009/142/EG, i den utsträckning någon annan myndighet inte utpekats som ansvarig (2018:1179).

Naturvårdsverket

Naturvårdsverket utövar marknadskontroll enligt EU:s marknadskontrollförordning över att produkter överensstämmer med kraven i

- Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall (2011:13)
- Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/66/EG av den 6 september 2006 om batterier och ackumulatörer och förbrukade batterier och ackumulatörer och om upphävande av direktiv 91/157/EEG (2011:13)

- Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/19/EU av den 4 juli 2012 om avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning (WEEE) (2011:13).

Post- och telestyrelsen

Post- och telestyrelsen utövar marknadskontroll enligt EU:s marknadskontrollförordning över att produkter överensstämmer med kraven i

- Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/53/EU av den 16 april 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av radioutrustning och om upphävande av direktiv 1999/5/EG utom radioutrustnings egenskaper, när det gäller elsäkerhet (2016:394).

Statens energimyndighet

Statens energimyndighet utövar marknadskontroll enligt EU:s marknadskontrollförordning över att produkter överensstämmer med kraven i

- Rådets direktiv 92/42/EEG av den 21 maj 1992 om effektivitetskrav för nya värmepannor som eldas med flytande eller gasformigt bränsle (2014:520)
- Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/125/EG av den 21 oktober 2009 om upprättande av en ram för att fastställa krav på ekodesign för energirelaterade produkter (2016:187)
- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1369 av den 4 juli 2017 om fastställande av en ram för energimärkning och om upphävande av direktiv 2010/30/EU (2014:520)
- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/740 av den 25 maj 2020 om märkning av däck med avseende på drivmedelseffektivitet och andra parametrar, om ändring av

förordning (EU) 2017/1369 samt om upphävande av förordning (EG) nr 1222/2009 (2014:520)⁷⁴.

Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll

Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll utövar marknads-kontroll enligt EU:s marknadskontrollförordning över att produkter överensstämmer med kraven i

- rådets direktiv 75/107/EEG av den 19 december 1974 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om flaskor som tjänar som mätbehållare (1993:1066)
- rådets direktiv 76/211/EEG av den 20 januari 1976 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om färdigförpackning av vissa varor efter vikt eller volym (1993:1066)
- rådets direktiv 80/181/EEG av den 20 december 1979 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning för måttenheter och om upphävande av direktiv 71/354/EEG (1993:1066)
- Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/45/EG av den 5 september 2007 om fastställande av bestämmelser för färdigförpackade varors nominella mängder, om upphävande av rådets direktiv 75/106/EEG och 80/232/EEG samt om ändring av rådets direktiv 76/211/EEG (1993:1066)
- Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/34/EG av den 23 april 2009 om gemensamma föreskrifter för både mätdon och metrologiska kontrollmetoder (1993:1066)
- Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/31/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av icke-automatiska vågar (1993:1066)

⁷⁴ I bilaga I till EU:s marknadskontrollförordning hänvisas till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1222/2009 av den 25 november 2009 om märkning av däck vad gäller drivmedelseffektivitet och andra väsentliga parametrar. Den förordningen upphörde att gälla den 1 maj 2021. Av artikel 17 i förordning (EU) 2020/740 framgår att hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till förordning (EU) 2020/740.

- Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/32/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av mätinstrument (1993:1066).

Transportstyrelsen

Transportstyrelsen utövar marknadskontroll enligt EU:s marknadskontrollförfordning över att produkter överensstämmer med kraven i

- rådets direktiv 70/157/EEG av den 6 februari 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om tillåten ljudnivå och avgassystemet för motorfordon (2009:211)
- Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG av den 13 oktober 1998 om kvaliteten på bensen och dieselbränslen och om ändring av rådets direktiv 93/12/EEG (2011:346)
- Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/14/EG av den 8 maj 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om buller i miljön från utrustning som är avsedd att användas utomhus (2001:1084)
- Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/64/EG av den 26 oktober 2005 om typgodkännande av motorfordon med avseende på återanvändning (2009:211)
- Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/40/EG av den 17 maj 2006 om utsläpp från luftkonditioneringssystem i motorfordon och om ändring av rådets direktiv 70/156/EEG (2009:211)
- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 715/2007 av den 20 juni 2007 om typgodkännande av motorfordon med avseende på utsläpp från lätta personbilar och lätta nyttofordon (Euro 5 och Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon (2011:345)
- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 78/2009 av den 14 januari 2009 om typgodkännande av motorfordon med avseende på skydd av fotgängare och andra oskyddade

trafikanter, om ändring av direktiv 2007/46/EG och om upphävande av direktiven 2003/102/EG och 2005/66/EG (2009:211)

- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 79/2009 av den 14 januari 2009 om typgodkännande av vägasdrivna motorfordon och om ändring av direktiv 2007/46/EG (2009:211)
- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 595/2009 av den 18 juni 2009 om typgodkännande av motorfordon och motorer vad gäller utsläpp från tunga fordon (Euro 6) och om tillgång till information om reparation och underhåll av fordon samt om ändring av förordning (EG) nr 715/2007 och direktiv 2007/46/EG och om upphävande av direktiven 80/1269/EEG, 2005/55/EG och 2005/78/EG (2011:345)
- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 661/2009 av den 13 juli 2009 om krav för typgodkännande av allmän säkerhet hos motorfordon och deras släpvagnar samt av de system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för dem (2009:211)
- Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1005/2009 av den 16 september 2009 om ämnen som bryter ned ozonskiktet och som utgör utrustning i fartyg (2011:13)
- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 167/2013 av den 5 februari 2013 om godkännande och marknadskontroll av jordbruks- och skogsbruksfordon (2009:211)
- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 168/2013 av den 15 januari 2013 om godkännande av och marknadskontroll för två- och trehjuliga fordon och fyrhjulingar (2009:211)
- Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/53/EU av den 20 november 2013 om fritidsbåtar och vattenskotrar och om upphävande av direktiv 94/25/EG (2016:98)
- Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/90/EU av den 23 juli 2014 om marin utrustning och om upphävande av rådets direktiv 96/98/EG (2016:770)
- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 517/2014 av den 16 april 2014 om fluorerade växthusgaser och om

upphävande av förordning (EG) nr 842/2006 och som utgör utrustning i fartyg (2011:13)

- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 540/2014 av den 16 april 2014 om motorfordons ljudnivå och om utbytesljuddämpningssystem och om ändring av direktiv 2007/46/EG och om upphävande av direktiv 70/157/EEG (2009:211)
- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1628 av den 14 september 2016 om krav för utsläppsgränser vad gäller gas- och partikelformiga föroreningar samt typgodkännande av förbränningsmotorer för mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg, om ändring av förordningarna (EU) nr 1024/2012 och (EU) nr 167/2013 samt om ändring och upphävande av direktiv 97/68/EG (1998:1709)
- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/858 av den 30 maj 2018 om godkännande av och marknadskontroll över motorfordon och släpfordon till dessa fordon samt av system, komponenter och separata tekniska enheter som är avsedda för sådana fordon, om ändring av förordningarna (EG) nr 715/2007 och (EG) nr 595/2009 samt om upphävande av direktiv 2007/46/EG (2009:211)
- Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2018/1139 av den 4 juli 2018 om fastställande av gemensamma bestämmelser på det civila luftfartsområdet och inrättande av Europeiska unionens byrå för luftfartssäkerhet, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 2111/2005, (EG) nr 1008/2008, (EU) nr 996/2010, (EU) nr 376/2014 och direktiv 2014/30/EU och 2014/53/EU, samt om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 552/2004 och (EG) nr 216/2008 och rådets förordning (EEG) nr 3922/91 (1994:1808)
- Kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/945 av den 12 mars 2019 om obemannade luftfartygssystem och om tredjelandsoperatörer av obemannade luftfartygssystem, i fråga om luftfartygssystem som inte anses utgöra leksaker enligt lagen (2011:579) om leksakers säkerhet (1994:1808).

4 Produktkontroll som utförs av andra än marknadskontrollmyndigheter

4.1 Länsstyrelsernas och kommunernas uppgifter vid produktkontroll inom miljöbalkens tillämpningsområde

Promemorians förslag: En kommun ska, när den har ansvar för tillsynen enligt miljöbalken för en viss verksamhet, också utföra kontroll enligt EU:s marknadskontrollförordning av att kemiska produkter, varor och förpackningar uppfyller krav i fråga om information vid tillhandahållande på marknaden, innehållsförteckning, märkning och utformning av förpackningar.

Länsstyrelsen ska när den har ansvar för tillsynen enligt miljöbalken för en viss verksamhet också utföra kontroll enligt EU:s marknadskontrollförordning av att kemiska produkter som släpps ut på marknaden av andra än primärleverantörer uppfyller krav i fråga om information vid tillhandahållande på marknaden, innehållsförteckning, märkning och utformning av förpackningar.

Länsstyrelsen och kommunen ska inom sina ansvarsområden ha det ansvar som en marknadskontrollmyndighet har enligt artiklarna 11.1–11.3, 11.5–11.7, 11.9, 16.1–16.5, 17, 18, 19 och 20.1 i EU:s marknadskontrollförordning.

Länsstyrelsen och kommunen ska rådgöra med den myndighet som är marknadskontrollmyndighet enligt miljö-tillsynsförordningen innan en åtgärd vidtas enligt artiklarna 16.5 eller 19 i EU:s marknadskontrollförordning. När länsstyrelsen eller en kommun har vidtagit åtgärder enligt artiklarna 16 eller 19

i förordningen ska den snarast möjligt informera den ansvariga marknadskontrollmyndigheten om åtgärden.

Länsstyrelsen och kommunen ska årligen följa upp och utvärdera verksamheten och ska senast den 31 januari varje år till den ansvariga marknadskontrollmyndigheten redovisa utvärderingen.

Utredningens förslag överensstämmer delvis med promemorians. Utredningen föreslår att länsstyrelsen och kommuner enbart ska utföra uppgifter enligt artiklarna 11.1–11.3 och 17–18 i EU:s marknadskontrollförordning.

Remissinstanserna: *Sveriges Kommuner och Regioner (SKR)* anser att utredningen inte har klargjort omfattningen av kommunernas uppdrag. *Stockholms kommun*, *Göteborgs kommun* och *Malmö kommun* anser att ansvarsfördelningen mellan marknadskontrollmyndigheterna och kommunerna, gränsdragningen av kommunernas tillsyns- respektive marknadskontrolluppgifter samt finansieringen av kommunernas marknadskontroll inte är tillräckligt utrett. *Örebro kommun* anser att uppdelningen mellan statligt och kommunalt ansvar är otydlig.

Skälen för promemorians förslag och bedömning

Marknadskontrollmyndigheternas övergripande ansvar för marknadskontroll inom miljöbalkens tillämpningsområde

I denna promemoria föreslås att de myndigheter som i dag ansvarar för marknadskontroll inom sina respektive sektorer, med vissa undantag, fortsatt ska ha det ansvaret och utses till marknadskontrollmyndigheter enligt EU:s marknadskontrollförordning. Inom miljöbalkens tillämpningsområde innebär promemorians förslag att Kemikalieinspektionen, Läkemedelsverket, Naturvårdsverket, Transportstyrelsen och Myndigheten för samhällsskydd och beredskap utses till marknadskontrollmyndigheter. Bestämmelser som anger att dessa myndigheter är marknadskontrollmyndigheter, samt över vilka av produktkraven i den harmoniserade unionslagstiftningen i bilaga I till EU:s marknadskontrollförordning marknadskontrollen ska utövas, ska införas i miljötillsynsförordningen (2011:13).

I utkastet till lagrådsremiss görs bedömningen att kommunerna inte bör utses till marknadskontrollmyndigheter enligt EU:s marknadskontrollförordning men att de bör utföra vissa uppgifter enligt förordningen. Detsamma ska, i enligt med förslag i denna promemoria, även gälla för länsstyrelserna.

Som framhålls i utkastet till lagrådsremiss ska en marknadskontrollmyndighet säkerställa en effektiv marknadskontroll inom sitt ansvarsområde. Det åligger vidare en marknadskontrollmyndighet att till exempel delta i kommissionens arbetsgrupper för administrativt samarbete, kommunicera med marknadskontrollmyndigheter i andra medlemsstater genom det gemensamma informations- och kommunikationssystemet samt delta i gränsöverskridande samarbete. Om Europeiska kommissionen utnyttjar befogenheten att besluta genomförandeakter som innehåller villkor för kontroller och hur ofta kontroller ska utföras åligger det marknadskontrollmyndigheterna att se till att kraven i genomförandeakten uppfylls.

Genom att Kemikalieinspektionen, Läkemedelsverket, Naturvårdsverket, Transportstyrelsen och Myndigheten för samhällsskydd och beredskap utses till marknadskontrollmyndigheter inom miljöbalkens tillämpningsområde får dessa myndigheter ansvaret för att marknadskontrollen är effektiv i hela Sverige. Myndigheterna har också ansvaret för nödvändiga kontakter på unionsnivå.

Länsstyrelsernas och kommunernas uppgifter vid produktkontroll inom miljöbalkens tillämpningsområde

Enligt utkastet till lagrådsremiss bör kommunala myndigheter inte utses till marknadskontrollmyndigheter enligt EU:s marknadskontrollförordning men myndigheterna bör fortsätta att bedriva kontroll av kemiska produkter och varor i samma utsträckning som i dag. I utkastet till lagrådsremiss görs bedömningen att kommunernas kontroll bör begränsas till kontroll av att kemiska produkter, varor och förpackningar uppfyller kraven i unionslagstiftningen i fråga om märkning, information och sådan förekomst av förbjudna beståndsdelar som kan konstateras utifrån redovisat produktinnehåll. Vidare anges att det i miljötillsynsförordningen bör klargöras att kommunerna har ansvaret för att

kontrollera produkter som tillhandahålls av distributörer inom kommunen samt vilka krav det är som ska kontrolleras.

I denna promemoria görs bedömningen att kommunernas och länsstyrelsernas ansvar för produktkontroll bör kopplas till det ansvar de har i dag för tillsyn av produkter. I enlighet med förslag i denna promemoria ska det införas nya bestämmelser i 2 kap. miljötillsynsförordningen (2011:13) som anger länsstyrelsernas och kommunernas ansvar för att utföra kontroll enligt EU:s marknadskontrollförordning som hänvisar till de bestämmelser som i dag anger länsstyrelsernas respektive kommunernas tillsynsansvar. Detta innebär att kommunernas ansvar för kontroll av produktkrav vad gäller kemiska produkter, biotekniska organismer eller varor samt länsstyrelsernas ansvar för kontroll av produktkrav för kemiska produkter och biotekniska organismer i huvudsak är detsamma som det som i dag gäller för deras tillsyn och marknadskontroll. En ändring i förhållande till vad som gäller i dag är att kommunerna föreslås få ett ansvar för att kontrollera märkningskrav som följer av regelverket om producentansvar och att batterier är märkta enligt kraven i batteridirektivet.

Länsstyrelserna och kommunerna ska således utföra kontroll enligt EU:s marknadskontrollförordning av att kemiska produkter, varor och förpackningar uppfyller krav i fråga om information vid tillhandahållande på marknaden, innehållsförteckning, märkning och utformning av förpackningar.

Länsstyrelsens ansvar för tillsyn av utsläppande av marknaden av kemiska produkter är dock begränsat. Ansvaret uppkommer endast i de fall länsstyrelsen har tillsynsansvaret över en tillståndspliktig miljöfarlig verksamhet som inte samtidigt är primärleverantör av kemiska produkter. Ett exempel på en sådan verksamhet kan vara en större grossist som förvarar stora mängder kemiska produkter på en fastighet. Länsstyrelsen har inget ansvar för att kontrollera utsläppande på marknaden av varor.

Promemorian föreslår även att en bestämmelse införs i 2 kap. miljötillsynsförordningen som anger att länsstyrelsen och kommunerna inom sina ansvarsområden ska ha det ansvar som en marknadskontrollmyndighet har enligt artiklarna 11.1–11.3, 11.5–11.7, 11.9, 16.1–16.5, 17, 18, och 19 i EU:s marknadskontrollförordning. Dessa artiklar innehåller bestämmelser om hur marknadskontrollen ska utföras, vilka åtgärder som ska vidtas vid

bristande överensstämmelse, öppenhet i marknadskontrollen och om processuella rättigheter för ekonomiska aktörer. De artiklar i förordningen som inte ska tillämpas av kommunerna och länsstyrelserna innehåller bland annat bestämmelser om skyldighet att informera kommissionen och andra medlemsstater i vissa fall samt att delta i olika nätverk. Det handlar om uppgifter som endast bör åligga marknadskontrollmyndigheterna.

Genom de nu föreslagna bestämmelserna om kommunernas och även länsstyrelsernas närmare uppgifter och ansvar för kontroll enligt EU:s marknadskontrollförordning kan de oklarheter som *SKR* och flera kommuner pekar på undvikas.

För att en marknadskontrollmyndighet ska kunna utföra sina uppgifter enligt artiklarna 16, 19 och 20 föreslås att länsstyrelsen och kommunen ska rådgöra med den myndighet som är marknadskontrollmyndighet enligt miljötillsynsförordningen innan en åtgärd vidtas enligt artiklarna 16.5 eller 19 i EU:s marknadskontrollförordning. Syftet med dialogen är även att möjliggöra för berörda myndigheter att föra en diskussion om vilken åtgärd som är mest lämplig. I vissa fall det vara lämpligt att besluta om en åtgärd på nationell nivå i stället för enbart på lokal nivå. Det är dock upp till den enskilda länsstyrelsen eller kommunen att besluta om vilka åtgärder som är lämpliga att vidta i det aktuella ärendet. När länsstyrelsen eller en kommun har vidtagit åtgärder enligt artiklarna 16 eller 19 i förordningen ska de snarast möjligt informera den ansvariga marknadskontrollmyndigheten om åtgärden.

Länsstyrelsernas och kommunernas befogenheter och skyldigheter vid produktkontroll inom miljöbalkens tillämpningsområde

I utkastet till lagrådsremiss föreslås att befintliga bestämmelser i miljöbalken om tillsynsmyndigheters befogenheter, tillsynsvägledning, samarbete mellan tillsynsmyndigheter och miljö-sanktionsavgifter ska tillämpas vid marknadskontroll enligt EU:s marknadskontrollförordning. Utkastets förslag är att befogenheterna i 26 kap. miljöbalken görs tillämpliga vid marknadskontroll, vilket innebär att de även gäller för myndigheter som inte är marknadskontrollmyndigheter men som har ett ansvar för att bedriva marknadskontroll. Vidare görs bedömningen att för att kommunerna ska kunna säkerställa att det sker en effektiv

marknadskontroll inom sina ansvarsområden behöver de ha samma befogenheter som de har tillgång till i dag vid tillsyn enligt miljöbalken. I utkastet till lagrådsremiss sägs att marknadskontrollmyndigheterna behöver få information om den kontroll som har bedrivits i kommunerna för att kunna bedöma om marknadskontrollen är effektiv i hela landet. På miljöområdet kan rapporteringsskyldigheten till exempel fullgöras genom att kommunen till den ansvariga marknadskontrollmyndigheten lämnar in den utvärdering av kontrollverksamheten som ska göras årligen enligt 1 kap. 12 § miljötillsynsförordningen. Därutöver behöver marknadskontrollmyndigheterna få information om farliga produkter som kan påkalla ingripande på nationell nivå eller inom EU samt förhållanden som har uppmärksammats av en kommun och som bör lyftas på en mer övergripande nivå, till exempel i marknadskontrollrådet. Detsamma ska gälla för länsstyrelserna när de utövar kontroll enligt EU:s marknadskontrollförordning.

I enlighet med utkastet till lagrådsremiss föreslås att miljö-tillsynsförordningens bestämmelser om samarbete mellan tillsynsmyndigheter tillämpas för samarbete mellan marknadskontrollmyndigheterna och länsstyrelsen eller kommunerna. Skyldigheten för en tillsynsmyndighet att årligen följa upp och utvärdera sin tillsynsverksamhet (1 kap. 12 § miljötillsynsförordningen) ska även gälla för myndigheter som ska utöva kontroll enligt EU:s marknadskontrollförordning. För att marknadskontrollmyndigheterna ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt EU:s marknadskontrollförordning föreslås en ny bestämmelse, 1 kap. 12 a § miljö-tillsynsförordningen, som ålägger länsstyrelserna och kommunerna att senast den 31 januari varje år till den ansvariga marknadskontrollmyndigheten redovisa den utvärdering av marknadskontrollverksamheten som har gjorts enligt 12 §.

4.2 Kommunernas uppgifter vid produktkontroll av vissa mobila maskiner

Promemorians förslag: Kommunen ska när den har ansvar för tillsynen enligt lagen om åtgärder mot buller och avgaser från mobila maskiner för en viss verksamhet också utföra kontroll enligt EU:s marknadskontrollförordning av att sådan utrustning

som omfattas av förordningen om buller från viss utomhusutrustning och motorer som omfattas av förordningen om avgaskrav för vissa förbränningsmotordrivna mobila maskiner som saluförs av lokala försäljningsställen uppfyller krav i fråga om information och märkning.

Kommunen ska inom sitt ansvarsområde ha det ansvar som en marknadskontrollmyndighet har enligt artiklarna 11.1–11.3, 11.5–11.7, 11.9, 16.1–16.5, 17, 18 och 19 i EU:s marknadskontrollförordning.

Kommunen ska rådgöra med Transportstyrelsen innan en åtgärd vidtas enligt artiklarna 16.5 eller 19 i EU:s marknadskontrollförordning. När kommunen har vidtagit åtgärder enligt artiklarna 16 eller 19 i förordningen ska den snarast möjligt informera Transportstyrelsen om åtgärden.

Kommunen ska om den i sin kontroll uppmärksammar en omständighet som kan leda till åtgärder enligt förordning (EU) 2019/1020, anmäla denna omständighet till Transportstyrelsen.

Den inledande paragrafen i förordningen om avgaskrav för vissa förbränningsmotordrivna mobila maskiner om vilket rättsligt stöd bestämmelserna i förordningen har ska kompletteras med att bestämmelserna om kommunernas tillsynsansvar, uppgifter och rapporteringsskyldighet är meddelade med stöd av bemyndiganden i lagen om åtgärder mot buller och avgaser från mobila maskiner.

Utredningens förslag överensstämmer delvis med promemorians. Utredningen föreslår att det i förordningen (1998:1709) om avgaskrav för vissa förbränningsdrivna mobila maskiner respektive förordningen (2001:1084) om buller från viss utomhusutrustning tas in en bestämmelse som anger att kommuner inom sina ansvarsområden ska utföra de uppgifter som ankommer på en marknadskontrollmyndighet enligt artiklarna 11.1 a och 11.1 b, 11.2 och 11.3, 17 och 18 i EU:s marknadskontrollförordning.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans berör frågan om kommunernas uppgifter på området för produktkontroll av vissa mobila maskiner.

Skälen för promemorians förslag

Transportstyrelsen har det övergripande ansvaret för marknadskontroll för vissa mobila maskiner

I utkastet till lagrådsremiss föreslås att det införs en ny bestämmelse i lagen (1998:1707) om åtgärder mot buller och avgaser från mobila maskiner av innebörd att den myndighet som regeringen bestämmer är marknadskontrollmyndighet enligt EU:s marknadskontrollförordning. I utkastet görs även bedömningen att kommunala myndigheter inte bör utses till marknadskontrollmyndigheter.

Som framhålls i utkastet ska en marknadskontrollmyndighet säkerställa en effektiv marknadskontroll inom sitt ansvarsområde. Det åligger vidare en marknadskontrollmyndighet att till exempel delta i kommissionens arbetsgrupper för administrativt samarbete, kommunicera med marknadskontrollmyndigheter i andra medlemsstater genom det gemensamma informations- och kommunikationssystemet samt delta i gränsöverskridande samarbete. Om Europeiska kommissionen utnyttjar befogenheten att besluta genomförandeakter som innehåller villkor för kontroller och hur ofta kontroller ska utföras åligger det marknadskontrollmyndigheterna att se till att kraven i genomförandeakten uppfylls.

Genom att Transportstyrelsen utses till marknadskontrollmyndighet får Transportstyrelsen ett ansvar för marknadskontrollen i alla led i distributionskedjan inom sitt ansvarsområde. Detta innebär att Transportstyrelsen är ansvarig för att marknadskontrollen är effektiv (se artikel 11 i förordningen) och för att nödvändiga kontakter tas på unionsnivå (se exempelvis artikel 11.8 i förordningen).

Kommunernas uppgifter vid produktkontroll av vissa mobila maskiner

Tillsynen över avgaskrav för vissa förbränningsmotordrivna mobila maskiner är enligt 8 § förordningen (1998:1709) om avgaskrav för vissa förbränningsmotordrivna mobila maskiner delad mellan Transportstyrelsen och kommunala nämnder. Transportstyrelsen har ansvar för den centrala tillsynen över efterlevnaden av förordningen och föreskrifter som har meddelats med stöd av

förordningen medan de kommunala nämnderna har ansvar för den lokala tillsynen. På motsvarande sätt är tillsynen över buller från viss utomhusutrustning delad mellan Transportstyrelsen och kommunala nämnder enligt 9 § förordningen (2001:1084) om buller från viss utomhusutrustning.

Enligt utkastet till lagrådsremiss bör kommunala myndigheter inte utses till marknadskontrollmyndigheter enligt EU:s marknadskontrollförordning men myndigheterna bör fortsätta att bedriva kontroll av varor i samma utsträckning som i dag. Den centrala tillsynen omfattar tillsyn mot tillverkare och importörer samt försäljningsorganisationer som verkar centralt eller nationellt. Kommunerna ansvarar för lokala försäljningsställen. Produktkrav kontrolleras främst centralt men kommunernas tillsyn omfattar i dag bland annat kontroll av att mobila maskiner är märkta i enlighet med kraven i direktiv 2000/14/EG om buller i miljön från utrustning som är avsedd att användas utomhus och med kraven i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1628 av den 14 september 2016 om krav för utsläppsgränser vad gäller gas- och partikelformiga föroreningar samt typgodkännande av förbränningsmotorer för mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg, om ändring av förordningarna (EU) nr 1024/2012 och (EU) nr 167/2013 samt om ändring och upphävande av direktiv 97/68/EG. Det medför således att kommuner utför uppgifter som innebär marknadskontroll, om än i begränsad omfattning. Eftersom EU:s marknadskontrollförordning innebär en harmonisering av marknadskontrollen inom EU måste de kommunala tillsynsåtgärderna hålla sig inom de ramar som förordningen ger.

Även om inslaget av marknadskontroll i kommunernas tillsynsverksamhet är begränsad bör kommunerna därför åläggas ansvaret att följa vissa närmare angivna artiklar i EU:s marknadskontrollförordning när de utför uppgifter som innebär marknadskontroll. En kommunal nämnd bör därför när den utför marknadskontroll inom sitt ansvarsområde ha det ansvar som en marknadskontrollmyndighet har enligt artiklarna 11.1–11.3, 11.5–11.7, 11.9, 16.1–16.5, 17, 18, och 19 i EU:s marknadskontrollförordning. Dessa bestämmelser handlar om hur marknadskontrollen ska utföras, vilka åtgärder som ska vidtas vid bristande överensstämmelse, öppenhet i marknadskontrollen och om processuella rättigheter för ekonom-

iska aktörer. De bestämmelser i förordningen som inte ska tillämpas av kommunerna handlar bland annat om skyldighet att informera kommissionen och andra medlemsstater i vissa fall samt att delta i olika nätverk. Dessa bestämmelser handlar om uppgifter som endast bör åligga marknadskontrollmyndigheterna.

För att Transportstyrelsen ska kunna utföra sina uppgifter enligt artiklarna 16, 19 och 20 föreslås att en kommunal nämnd ska rådgöra med Transportstyrelsen innan en åtgärd vidtas enligt artiklarna 16.5 eller 19 i EU:s marknadskontrollförordning. Syftet med dialogen är även att möjliggöra för berörda myndigheter att föra en diskussion om vilken åtgärd som är mest lämplig. I vissa fall kan det vara lämpligt att besluta om en åtgärd på nationell nivå i stället för enbart på lokal nivå. Det är dock upp till den enskilda kommunen att besluta om vilka åtgärder som är lämpliga att vidta i det aktuella ärendet. När den kommunala nämnden har vidtagit åtgärder enligt artiklarna 16 eller 19 i förordningen ska den snarast möjligt informera Transportstyrelsen om åtgärden.

Kommunernas kontroll bör begränsas till sådan kontroll som är möjlig att genomföra på lokala försäljningsställen inom kommunen. Det bör klargöras i förordningen om avgaskrav för vissa förbränningsmotordriva mobila maskiner och förordningen om buller från viss utomhusutrustning att kommunerna har ansvaret för att kontrollera att varor som saluförs av lokala försäljningsställen inom kommunen uppfyller krav i fråga om information vid tillhandahållande på marknaden och märkning.

Kommunernas rapporteringskyldighet vid marknadskontroll av vissa mobila maskiner

Av 8 § förordningen om avgaskrav för vissa förbränningsmotordrivna mobila maskiner och 9 § förordningen om buller från viss utomhusutrustning framgår att tillsynsmyndigheterna ska samarbeta i tillsynsarbetet. Det finns dock ingen uttalad skyldighet att kommunerna ska informera Transportstyrelsen om de i sin tillsyn får kännedom om något som kan ha betydelse för Transportstyrelsens tillsyn. Transportstyrelsen är som marknadskontrollmyndighet beroende av information från kommunernas lokala tillsyn för att kunna vidta nödvändiga åtgärder i de fall där varor inte uppfyller de harmoniserade kraven. Information om brister som

uppmärksammas i samband med lokal tillsyn har också stor betydelse för att Transportstyrelsen ska kunna allokera resurser på ett effektivt sätt.

För att en marknadskontrollmyndighet ska kunna utföra sina uppgifter enligt artiklarna 16 och 19 bör en kommunal nämnd som i sin kontroll uppmärksammar en omständighet som kan leda till åtgärder enligt förordning (EU) 2019/1020, anmäla detta till Transportstyrelsen.

Det bör därför införas en skyldighet för en kommunal nämnd som i sin kontroll uppmärksammar en omständighet som kan leda till åtgärder enligt förordning (EU) 2019/1020, att anmäla denna omständighet till Transportstyrelsen.

Komplettering av en inledande paragraf om rättsligt stöd

I en inledande paragraf i förordningen om avgaskrav för vissa förbränningsmotordrivna mobila maskiner anges vilket rättsligt stöd de följande paragraferna i förordningen har. Då förordningen tillförts nya paragrafer bör denna inledande paragraf kompletteras så att det framgår vilka bemyndiganden som utnyttjats för dessa nya paragrafer. Den inledande paragrafen ska därför kompletteras så att det framgår att bestämmelserna om kommunernas tillsynsansvar, uppgifter och rapporteringsskyldighet är meddelade med stöd av bemyndiganden i lagen om åtgärder mot buller och avgaser från mobila maskiner.

4.3 Kommunernas uppgifter vid produktkontroll på tobaksområdet

Promemorians förslag: En kommun ska inom sitt ansvarsområde ha det ansvar som en marknadskontrollmyndighet har enligt artiklarna 11.1–11.3, 11.5–11.7, 11.9, 16.1–16.5, 17, 18 och 19 i EU:s marknadskontrollförordning.

Kommunen ska rådgöra med Folkhälsomyndigheten innan en åtgärd vidtas enligt artiklarna 16.5 eller 19 i EU:s marknadskontrollförordning. När kommunen har vidtagit åtgärder enligt

artiklarna 16 eller 19 i förordningen ska den snarast möjligt informera Folkhälsomyndigheten om åtgärden.

Promemorians bedömning: Det behövs inte några bestämmelser på förordningsnivå om kommunernas skyldigheter att rapportera till ansvarig marknadskontrollmyndighet.

Utredningens förslag överensstämmer i mindre grad med promemorians förslag och bedömning. Utredningen föreslår att det i lagen (2018:2088) om tobak och liknande produkter ska tas in en bestämmelse som anger att kommuner inom sina ansvarsområden enligt 7 kap. ska utföra de uppgifter som ankommer på en marknadskontrollmyndighet enligt artiklarna 11.1 a, 11.1 b, 11.2, 11.3, 17 och 18 i EU:s marknadskontrollförordning.

Remissinstanserna: Det är bara *Folkhälsomyndigheten* som behandlar frågan om kommunernas produktkontroll på tobaksområdet. Folkhälsomyndigheten anser att det är oklart vilka kontrolluppgifter som kommunerna ska utföra och vilka upplysningar de ska lämna till statliga myndigheter. Folkhälsomyndigheten anser att gränsdragningen mellan statliga myndigheters och kommuners ansvar bör tydliggöras. Kommuner kan inte utföra vissa specifika uppgifter i EU:s marknadskontrollförordning på tobaksområdet eftersom kommunerna bara utövar tillsyn över detaljister. Detaljisten är en ekonomisk aktör som befinner sig längre ner i leveranskedjan. Detaljisten bär inte ansvaret för själva produkten och har varken befogenhet att återkalla den från marknaden eller rätta eventuella brister hos produkten. Ett kommunalt beslut är begränsat till ett försäljningsställe och innebär att detaljisten inte får tillhandahålla produkter till konsumenter i sin butik. Folkhälsomyndigheten avstyrker därför att kommuner inom ramen för sitt tillsynsansvar enligt lagen om tobak och liknande produkter ska utföra vissa uppgifter som innebär marknadskontroll. Folkhälsomyndigheten ifrågasätter även om alla Sveriges kommuner har förutsättningar för att utföra marknadskontroll på ett effektivt och ändamålsenligt sätt. Kommuner bör i stället bibehålla sin nuvarande roll vid tillsynen.

Skälen för promemorians förslag och bedömning

Folkhälsomyndigheten har det övergripande ansvaret för marknadskontroll på tobaksområdet

I utkastet till lagrådsremiss föreslås en ny bestämmelse i 7 kap. lagen om tobak och liknande produkter av innebörd att Folkhälsomyndigheten är marknadskontrollmyndighet enligt EU:s marknadskontrollförordning. I utkastet görs även bedömningen att kommunala myndigheter inte bör utses till marknadskontrollmyndigheter.

Som framhålls i utkastet ska en marknadskontrollmyndighet säkerställa en effektiv marknadskontroll inom sitt ansvarsområde. Det åligger vidare bland annat en marknadskontrollmyndighet att delta i kommissionens arbetsgrupper för administrativt samarbete, att kommunicera med marknadskontrollmyndigheter i andra medlemsstater genom det gemensamma informations- och kommunikationssystemet samt att delta i gränsöverskridande samarbete. Om Europeiska kommissionen utnyttjar befogenheten att besluta genomförandeakter som innehåller villkor för kontroller och hur ofta kontroller ska utföras åligger det marknadskontrollmyndigheterna att se till att kraven i genomförandeakten uppfylls.

Genom att Folkhälsomyndigheten utses till marknadskontrollmyndighet får Folkhälsomyndigheten det formella ansvaret för marknadskontroll även på den kommunala nivån. Det innebär att Folkhälsomyndigheten har ansvaret för att marknadskontrollen är effektiv (se artikel 11 i EU:s marknadskontrollförordning) och ansvaret för nödvändiga kontakter på unionsnivå (se exempelvis artikel 11.8 i förordningen).

Kommunernas uppgifter vid produktkontroll på tobaksområdet

En kommuns tillsynsuppgifter enligt lagen om tobak och liknande produkter anges i 7 kap. 3 och 4 §§. Den del av tillsynen som innehåller moment av produktkontroll anges i 7 kap. 3 § första och andra punkten. Enligt dessa punkter utövar kommunen tillsyn över att lagen och anslutande föreskrifter följs när det gäller hälsovarningar, produktpresentation och identitets- och säkerhetsmärkning på försäljningsställen (första punkten) och tillhanda-

hållande av elektroniska cigaretter och påfyllningsbehållare på försäljningsställen (andra punkten).

En marknadskontrollmyndighet är enligt definitionen i artikel 3.4 i EU:s marknadskontrollförordning en myndighet som har utsetts av en medlemsstat som ansvarig för att utföra marknadskontroll inom den medlemsstatens territorium. Enligt definitionen av marknadskontroll i artikel 3.3 i förordningen är marknadskontroll den verksamhet som bedrivs av marknadskontrollmyndigheterna för att säkerställa att produkterna överensstämmer med de krav som fastställs i relevant harmoniserad produktlagstiftning.

Kommunerna är på tobaksområdet inte utsedda till marknadskontrollmyndigheter enligt EU:s marknadskontrollförordning. Kommunernas verksamhet med produktkontroll enligt lagen om tobak och liknande produkter får dock ses som marknadskontroll i en funktionell mening (jämför den äldre lydelsen av definitionen av marknadskontroll i förordning [EG] nr 765/2008). Kontroll av att en produkt är tillbörligt märkt eller betecknad är en kontroll av produktens tekniska specifikationer (jämför 2 § förordning [1994:2029] om tekniska regler). Således utför en kommun marknadskontroll när den kontrollerar exempelvis hälsovarningar på cigarettpaket hos en tobakshandlare eller andra försäljningsställen i kommunen.

Samtidigt kan det konstateras, i linje med vad *Folkhälsomyndigheten* anför, att inslaget av marknadskontroll i kommunernas tillsynsverksamhet på tobaksområdet är begränsat. Om en kommun i samband med tillsyn på ett försäljningsställe upptäcker en brist i fråga om exempelvis märkningen av ett cigarettpaket av ett visst märke kan den heller inte besluta om någon mer ingripande åtgärd i fråga om marknadskontroll än att förbjuda den berörda detaljisten (en detaljist omfattas av definitionen av distributör i artikel 3.10 i EU:s marknadskontrollförordning) att tillhandahålla produkten i sin butik. Detta är en lokalt begränsad marknadskontrollåtgärd som i och för sig kan ha effekt över ett större geografiskt område, exempelvis om det rör sig om onlineförsäljning eller så kallad gränshandel. Det är emellertid endast Folkhälsomyndigheten som har befogenhet att besluta om åtgärder som rör tillhandahållandet av en tobaksprodukt på hela den svenska tobaksmarknaden.

I sin tillsynsroll utför kommunerna alltså åtgärder som de facto är att likställa med marknadskontrollåtgärder enligt EU:s marknadskontrollförordning. Förordningen innebär en i vissa delar direkt tillämpbar harmonisering av marknadskontrollåtgärder inom EU, och de kommunala tillsynsåtgärderna måste därför hålla sig inom de ramar som förordningen ger.

När det gäller kommunal produktkontroll inom miljöbalkens område och produktkontroll av vissa mobila maskiner föreslås i promemorian att kommunerna inom sina ansvarsområden ska ha det ansvar som en marknadskontrollmyndighet har enligt artiklarna 11.1–11.3, 11.5–11.7, 11.9, 16.1–16.5, 17, 18, 19 och 20.1 i EU:s marknadskontrollförordning (se avsnitten 4.1 och 4.2).

Mot bakgrund av att inslaget av marknadskontroll i den kommunala tillsynen på tobaksområdet är så pass begränsat kan det övervägas om regleringen av kommunens ansvar att följa EU:s marknadskontrollförordning bör vara lika omfattande på detta område. Det kan exempelvis ifrågasättas om det i den kommunala marknadskontrollverksamheten ens kommer att uppstå situationer som aktualiserar bestämmelserna i artikel 16.3 c–g och därmed också artikel 16.4 i EU:s marknadskontrollförordning. Samma överväganden kan göras beträffande artikel 16.5 och artikel 19 i EU:s marknadskontrollförordning.

Å andra sidan finns det ett värde i att ha en enhetlig reglering av det kommunala ansvaret på alla områden där kommunerna utför uppgifter som innebär marknadskontroll.

För att uppnå en tydlig reglering för kommunerna och berörda detaljister bör det i förordningen om tobak och liknande produkter föreskrivas att en kommun inom sitt ansvarsområde ska ha det ansvar som en marknadskontrollmyndighet har enligt artiklarna 11.1–11.3, 11.5–11.7, 11.9, 16.1–16.5, 17, 18 och 19 i EU:s marknadskontrollförordning. Den samlade regleringen på förordningsnivå av det kommunala ansvaret för marknadskontrollåtgärder blir då också enhetligt utformad. I sammanhanget ska också noteras att utkastet till lagrådsremiss gör bedömningen att kommunerna kan utföra sina uppgifter inom ramen för befintliga befogenheter enligt 7 kap. lagen om tobak och liknande produkter.

För att Folkhälsomyndigheten ska kunna utföra sina uppgifter enligt artiklarna 16, 19 och 20 i EU:s marknadskontrollförordning föreslås att en kommun ska rådgöra med Folkhälsomyndigheten

innan en åtgärd vidtas enligt artiklarna 16.5 eller 19 i EU:s marknadskontrollförordning. När kommunen har vidtagit åtgärder enligt artiklarna 16 eller 19 i förordningen ska den snarast möjligt informera Folkhälsomyndigheten om åtgärden.

Vad innebär det då i praktiken att en kommun ska följa vissa artiklar i EU:s marknadskontrollförordning vid sin tillsyn? De bestämmelser i EU:s marknadskontrollförordning som har betydelse för en kommuns handläggning av ett tillsynsärende med inslag av marknadskontroll är främst artiklarna 11 och 16–18.

I artikel 11 i EU:s marknadskontrollförordning finns bestämmelser om hur marknadskontrollmyndigheterna ska bedriva sin verksamhet. I artikel 11.3 regleras den riskbaserade metod som marknadskontrollmyndigheterna ska följa. Enligt artikel 11.4 i EU:s marknadskontrollförordning får kommissionen anta genomförandeakter med avseende på fastställande av enhetliga villkor för kontroller, kriterier för fastställande av hur ofta kontroller ska utföras samt hur många prover som ska kontrolleras avseende vissa produkter eller produktkategorier, där särskilda risker eller allvarliga överträdelser av unionens tillämpliga harmoniserade unionslagstiftning återkommande har konstaterats, i syfte att säkerställa en hög skyddsnivå för hälsa och säkerhet eller andra allmänintressen som skyddas av den lagstiftningen. Om en sådan genomförandeakt skulle antas på tobaksområdet får det i första hand åligga Folkhälsomyndigheten, som ytterst ansvarig för marknadskontrollen på den kommunala nivån, att inom ramen för sin tillsynsvägledning enligt 7 kap. 1 § lagen om tobak och liknande produkter vägleda kommunerna om hur detta bör inverka på kommunernas tillsynsarbete och rapportering till Folkhälsomyndigheten i fråga om marknadskontroll. Om det i ett sådant läge också finns behov av kompletterande reglering på nationell nivå för att ytterligare styra kommunernas marknadskontroll kan det finnas anledning att återkomma i frågan.

I artikel 16 i EU:s marknadskontrollförordning finns bestämmelser om vilka åtgärder en marknadskontrollmyndighet ska vidta om den upptäcker en produkt som brister i överensstämmelse med tillämplig harmoniserad unionslagstiftning. Som angetts ovan är de åtgärder en kommun kan vidta på tobaksområdet vid upptäckt bristande överensstämmelse i praktiken begränsade till att förbjuda den berörda detaljisten att saluföra tobaksprodukten i fråga. Vid

behov av mer ingripande korrigerande åtgärder krävs att kommunen rapporterar om det inträffade till Folkhälsomyndigheten. Det är därför viktigt att kommunerna, när de har vidtagit ingripande åtgärder, rapporterar detta till Folkhälsomyndigheten.

Artikel 17 i EU:s marknadskontrollförordning reglerar hur marknadskontrollmyndigheterna får använda information, med respekt för principen om konfidentialitet samt om yrkes- och affärshemligheter. I artikel 18 i EU:s marknadskontrollförordning finns bestämmelser om processuella rättigheter för ekonomiska aktörer.

Det är självfallet viktigt att en kommun vid den del av tillsynen som utgör marknadskontroll följer de rättigheter och principer som kommer till uttryck i nyss nämnda artiklar. Kommunernas tillsyn på tobaksområdet regleras av 7 kap. lagen om tobak och liknande produkter. Dessa bestämmelser kompletteras bland annat av bestämmelserna om legalitet, objektivitet och proportionalitet samt om utredningsansvar och kommunikation i förvaltningslagen (2017:900) och av bestämmelser om sekretess i tillsynsverksamhet i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

Eftersom kommunernas tillsyn på tobaksområdet således styrs av ett gediget nationellt regelverk finns det enligt promemorians bedömning i praktiken bara en liten risk för att en kommun, i den del av tillsynen som utgör marknadskontroll, skulle kunna bryta mot någon bestämmelse i EU:s marknadskontrollförordning. Det får i första hand vara en uppgift för Folkhälsomyndigheten, som ansvarig marknadskontrollmyndighet, att i den mån behov skulle uppstå tillsynsvägleda kommunerna om vad exempelvis reglerna i artikel 18 i förordningen innebär för hur kommunerna ska hantera inslaget av marknadskontroll i sin tillsyn på tobaksområdet.

Kommunernas rapporteringsskyldighet vid marknadskontroll på tobaksområdet

Kommunerna är i dag skyldiga att rapportera till Folkhälsomyndigheten om de i sin verksamhet får kännedom om något som kan ha betydelse för Folkhälsomyndighetens tillsyn, se 7 kap. 21 § lagen om tobak och liknande produkter. Det finns inga kompletterande bestämmelser om denna underrättelseskyldighet i förordningen om tobak och liknande produkter.

I utkastet till lagrådsremiss föreslås att bestämmelsen i lagen om tobak och liknande produkter kompletteras på så sätt att kommunen är rapporteringsskyldig även i fall där den får kännedom om något som kan ha betydelse för Folkhälsomyndighetens marknadskontroll enligt EU:s marknadskontrollförordning.

Promemorian bedömer inte att det behövs några bestämmelser på förordningsnivå som komplement till den föreslagna utvidgade rapporteringsskyldigheten. Som framhållits ovan är det endast en mindre del av kommunernas tillsynsverksamhet på tobaksområdet som innebär marknadskontroll. Om en kommun vid ett tillsynsbesök hos en detaljist upptäcker exempelvis att en tobaksprodukt brister i överensstämmelse i fråga om märkning ska kommunen givetvis omgående rapportera detta till Folkhälsomyndigheten. Det är tillräckligt och lämpligt att Folkhälsomyndigheten, inom ramen för sin tillsynsvägledning, klargör för kommunerna i vilka fall de bör underrätta Folkhälsomyndigheten i frågor om marknadskontroll och vilka uppgifter som Folkhälsomyndigheten då behöver.

4.4 Vissa definitioner i förordningen om marknadskontroll av varor och annan närliggande tillsyn ska justeras

Promemorians förslag: Definitionerna i förordningen om marknadskontroll av varor och annan närliggande tillsyn ska ändras så att de inte längre anger att en kommun kan vara marknadskontrollmyndighet eller utföra marknadskontroll. Lydelsen av en bestämmelse i förordningen som anger uppgifter för kommunala marknadskontrollmyndigheter ska justeras.

Promemorians bedömning: Definitionen av marknadskontroll i förordningen om marknadskontroll av varor och annan närliggande tillsyn bör inte upphävas.

Utredningens förslag och bedömning överensstämmer endast delvis med promemorians förslag och bedömning. Utredningen föreslår en sektorsövergripande lag och förordning, där lagen ska innehålla en bestämmelse om definitioner. I konsekvens med detta föreslår utredningen att definitionen av marknadskontroll i

förordningen (2014:1039) om marknadskontroll av varor och annan närliggande tillsyn inte längre ska gälla.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans uttalar sig i frågan.

Skälen för promemorians förslag och bedömning: Utredningen föreslår en definitionsbestämmelse i en sektorsövergripande lag av innebörd att termer och uttryck i lagen ska ha samma betydelse som i EU:s marknadskontrollförordning. Utredningen gör därmed bedömningen att andra gällande definitioner av begreppet marknadskontroll, däribland den i förordningen om marknadskontroll av varor och annan närliggande tillsyn, bör undvikas i svensk lagstiftning. Definitionen i förordningen om marknadskontroll av varor och annan närliggande tillsyn ska därför enligt utredningen upphävas.

Av den departementspromemoria som ligger till grund för den definition av marknadskontroll som används i förordningen om marknadskontroll av varor och annan närliggande tillsyn framgår att avsikten är att definitionen inte ska göra någon åtskillnad mellan åtgärder som vidtas enligt harmoniserad unionslagstiftning eller enligt rent nationella regler på icke-harmoniserade områden (se departementspromemorian Marknadskontroll av varor och annan närliggande tillsyn [Ds 2013:12], s. 42 och 69). Definitionen i den svenska förordningen är således vidare än den definition som används på unionsnivå. Begreppet marknadskontroll i förordningen innefattar annan produktkontroll än produktkontroll enligt harmoniserad unionslagstiftning. Till skillnad från utredningen föreslår utkastet till lagrådsremiss inte heller någon sektorsövergripande reglering av marknadskontroll. Definitionen av marknadskontroll i förordningen om marknadskontroll av varor och annan närliggande tillsyn bör av nu nämnda skäl inte upphävas.

Definitionerna i 2 § i förordningen ska dock justeras med anledning av att kommunala myndigheter inte utses till marknadskontrollmyndigheter enligt EU:s marknadskontrollförordning. Definitionerna ska inte längre ange att en kommun kan vara marknadskontrollmyndighet eller utföra marknadskontroll i förordningens mening. Som en följd av att kommunala myndigheter inte längre är marknadskontrollmyndigheter ska också lydelsen av 3 § i förordningen justeras.

5 Sekretess vid marknadskontroll

Promemorians förslag: Det ska införas en bestämmelse i bilagan till offentlighets- och sekretessförordningen som medför att sekretess enligt 9 § offentlighets- och sekretessförordningen gäller verksamhet som består av marknadskontroll enligt EU:s marknadskontrollförordning. Bestämmelsen ersätter punkterna 151 och 152 i bilagan som därmed upphävs. Sakregistret till bilagan ändras på motsvarande sätt.

I förordningen om marknadskontroll av varor och annan närliggande tillsyn ska det införas en bestämmelse om uppgiftsskyldighet med innebörden att en marknadskontrollmyndighet till en annan marknadskontrollmyndighet ska lämna de uppgifter som behövs för att den mottagande myndigheten ska kunna utföra sin marknadskontroll.

Promemorians bedömning: Punkterna 120 och 148 i bilagan till offentlighets- och sekretessförordningen bör inte upphävas.

Det behövs inte några nya bestämmelser för att en svensk myndighet ska kunna lämna begärd information till en utländsk marknadskontrollmyndighet i ett ärende om ömsesidig assistans enligt EU:s marknadskontrollförordning.

Utredningens förslag och bedömning överensstämmer i huvudsak med promemorians förslag och bedömning. Utredningen föreslår att det ska införas en bestämmelse i bilagan till offentlighets- och sekretessförordningen (2009:641, OSF) som medför att sekretess gäller verksamhet som består i marknadskontroll enligt den föreslagna sektorsövergripande lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadskontrollförordning. Utredningen föreslår att punkterna 120 och 148 i bilagan ska upphävas. Utredningen föreslår vidare en bestämmelse i en sektors-

övergripande förordning med innebörden att en marknadskontrollmyndighet till en annan marknadskontrollmyndighet ska lämna de uppgifter som behövs för att den ska kunna utföra sin marknadskontroll.

Remissinstanserna: *Arbetsmiljöverket* påpekar att även Tullverket bör omfattas av bestämmelsen om uppgiftsskyldighet för att möjliggöra det samarbete mellan marknadskontrollmyndigheterna och Tullverket som EU:s marknadskontrollförordning tänker sig. *Strålsäkerhetsmyndigheten* anför att marknadskontrollmyndigheter inom ramen för sin kontroll kommer att behöva kontakta Strålsäkerhetsmyndigheten för att få stöd med bedömningen av de krav som ställs avseende strålning i de harmoniserade rättsakterna. För att Strålsäkerhetsmyndigheten ska kunna ge relevant stöd torde marknadskontrollmyndigheten behöva ta del av uppgifter om de produkter och företag som utreds. Det är därför av vikt att sekretess även kan tillämpas hos Strålsäkerhetsmyndigheten och det finns skäl att överväga en ny sekretessbestämmelse som omfattar Strålsäkerhetsmyndigheten.

Skälen för promemorians förslag och bedömning

Informationsutbyte och konfidentialitet enligt EU:s marknadskontrollförordning

Av artikel 17 i EU:s marknadskontrollförordning framgår att marknadskontrollmyndigheterna ska utföra sin verksamhet med en hög grad av öppenhet och för allmänheten göra all information tillgänglig som de anser vara relevant för att skydda slutanvändarnas intressen. Marknadskontrollmyndigheterna ska samtidigt respektera principen om konfidentialitet och om yrkes- och affärshemligheter samt skydda personuppgifter i enlighet med unionsrätten och nationell rätt. EU:s marknadskontrollförordning innehåller även flera bestämmelser som förutsätter informationsutbyte mellan myndigheter. Enligt artikel 10.6 ska varje medlemsstat som har mer än en marknadskontrollmyndighet säkerställa att det inrättas lämpliga kommunikations- och samordningsmekanismer för att myndigheterna ska kunna bedriva ett nära samarbete och fullgöra sina uppgifter på ett effektivt sätt. Enligt artikel 22 ska samarbetet och informationsutbytet även gälla gentemot marknadskontroll-

myndigheter i andra medlemsstater, kommissionen och EU:s berörda byråer. Med stöd av bestämmelserna om ömsesidig assistans i artiklarna 22–25 kan en utländsk myndighet komma att rikta en begäran mot en svensk marknadskontrollmyndighet om att få tillgång till uppgifter och vice versa. I skäl 46 anges att utbyte av information mellan marknadskontrollmyndigheter bör hanteras i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning, i syfte att säkerställa att utredningarna inte äventyras och de ekonomiska aktörernas rykte inte skadas.

För att uppfylla kraven på konfidentialitet i EU:s marknadskontrollförordning behöver viss information om enskildas ekonomiska eller personliga förhållanden kunna sekretessbeläggas hos samtliga marknadskontrollmyndigheter. Bestämmelserna om informationsutbyte förutsätter vidare att svenska marknadskontrollmyndigheter kan lämna efterfrågade eller annars nödvändiga uppgifter till andra myndigheter utan hinder av sekretess. Det gäller både nationellt och inom EU. Slutligen är det nödvändigt att känsliga uppgifter som en svensk marknadskontrollmyndighet tar emot från en annan myndighet blir sekretessbelagda hos den mottagande myndigheten.

Nuvarande reglering av sekretess hos marknadskontrollmyndigheterna

Inom ramen för en marknadskontrollmyndighets verksamhet enligt EU:s marknadskontrollförordning kan det förekomma uppgifter om enskildas affärs- eller driftförhållanden, uppfinningar och forskningsresultat. Det kan även förekomma uppgifter om ekonomiska eller personliga förhållanden för den som trätt i affärsförbindelse eller liknande förbindelse med den som är föremål för marknadskontrollen.

Regeringen ges i 30 kap. 23 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) en möjlighet att föreskriva om sekretess för nu nämnt slag av uppgifter när de förekommer i bland annat statliga myndigheters tillsynsverksamhet. Sekretess för uppgift om tillsynsobjektet gäller endast om det kan antas att den enskilde lider skada om uppgifterna röjs. Marknadskontroll är en form av tillsyn och 30 kap. 23 § offentlighets- och sekretesslagen är alltså tillämplig på sådan verksamhet i den utsträckning som regeringen föreskriver om

sekretess. I de fall regeringen har meddelat sådana föreskrifter anges det i bilagan till OSF. Av 9 § i den förordningen, läst tillsammans med bilagan, framgår att sekretess vid tillsyn (inbegripet marknads kontroll) i dag råder i ett flertal fall. I fyra fall anges uttryckligen att sekretess gäller vid sådan tillsyn som utgör marknads kontroll, se punkterna 120, 148, 151 och 152 i bilagan. Marknads kontroll enligt EU:s marknads kontrollförordning listas inte i bilagan.

Sådana uppgifter som en statlig myndighet får från andra myndigheter på grund av EU:s marknads kontrollförordning, eller som myndigheten själv samlar in med stöd av EU-förordningen, omfattas av absolut sekretess enligt 30 kap. 24 § offentlighets- och sekretesslagen. Bestämmelsens tillämplighet förutsätter att EU-rättsakten innehåller en klausul om att uppgifterna inte får lämnas vidare i det aktuella fallet. Artikel 17 i EU:s marknads kontrollförordning om krav på konfidentialitet vid marknads kontroll får anses utgöra en sådan sekretessklausul.

Det behövs en kompletterande bestämmelse om sekretess vid marknads kontroll enligt EU:s marknads kontrollförordning

Det är ett flertal myndigheter som ska bedriva marknads kontroll enligt EU:s marknads kontrollförordning. Promemorian kan konstatera att sekretesskyddet enligt bilagan till OSF varierar dels mellan de berörda marknads kontrollmyndigheterna, dels beroende på vilken produktlagstiftning som tillämpas.

När det gäller sekretess med hänsyn till enskildas intressen för uppgifter som lämnas till marknads kontrollmyndigheterna behövs av dessa skäl ett kompletterande skydd så att ett fullgott och enhetligt sekretesskydd kan tillförsäkras. Bilagan till OSF ska därför kompletteras med en bestämmelse som rör all marknads kontrollverksamhet enligt EU:s marknads kontrollförordning.

I syfte att göra regleringen så lätt att tillämpa som möjligt föreslås att en ny punkt införs i bilagan. Av punkten, läst tillsammans med 9 § första stycket OSF, ska framgå att sekretess gäller vid marknads kontroll enligt EU:s marknads kontrollförordning för uppgift om bland annat enskilds affärs- eller driftförhållande om det kan antas att den kontrollerade lider skada eller men om uppgiften röjs.

I enlighet med artikel 17 i EU:s marknadskontrollförordning ska dock sekretessen begränsas i syfte att skydda slutanvändarnas intressen. Marknadskontrollmyndigheternas beslut ska därför undantas från sekretesskyddet. Vidare bör uppgifter om förhållanden som rör människors hälsa och säkerhet, miljön eller redligheten i handeln lämnas ut om intresset av allmän kännedom har sådan vikt att de bör lämnas ut.

Strålsäkerhetsmyndigheten har framfört att samarbetet mellan myndigheten och marknadskontrollmyndigheterna vid marknadskontroll medför skäl att överväga en ny sekretessbestämmelse. Det behov av sekretess som följer av kravet på konfidentialitet i artikel 17 i EU:s marknadskontrollförordning tillgodoses enligt promemorian av 30 kap. 24 § offentlighets- och sekretesslagen. Promemorian ser inte något behov av ytterligare sekretessbestämmelser med anledning av vad Strålsäkerhetsmyndigheten har anfört.

Nödvändiga justeringar av punkter i bilagan till offentlighets- och sekretessförordningen

Enligt punkt 151 och 152 i bilagan till OSF gäller sekretess vid marknadskontroll enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/425 av den 9 mars 2016 om personlig skyddsutrustning och om upphävande av rådets direktiv 89/686/EEG respektive Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/426 av den 9 mars 2016 om anordningar för förbränning av gasformiga bränslen och om upphävande av direktiv 2009/142/EG. Båda dessa EU-förordningar anges i bilaga I till EU:s marknadskontrollförordning. Behovet av sekretess vid marknadskontroll enligt EU-förordningarna kommer att tillgodoses genom den nu föreslagna nya punkten i bilagan. Punkt 151 och 152 ska därför upphävas.

Även punkt 120 och 148 i bilagan avser sekretess vid marknadskontroll. Till skillnad från punkterna 151 och 152 gäller dessa punkter inte specifikt marknadskontroll enligt någon av de unionsrättsakter som listas i bilaga I till EU:s marknadskontrollförordning. Punkterna 120 och 148 gäller sekretess vid marknadskontroll enligt lagen (2016:96) om fritidsbåtar och vattenskotrar respektive lagen (2016:768) om marin utrustning. Det kan inte uteslutas att dessa punkter ger möjlighet att sekretessbelägga uppgifter vid produktkontroll som inte utgör marknadskontroll enligt EU:s marknads-

kontrollförordning. I denna promemoria görs därför bedömningen, till skillnad från utredningens förslag, att dessa punkter bör kvarstå.

Det finns inte behov av kompletterande bestämmelser om överföring av sekretess

I normalfallet följer inte sekretessen med om en myndighet får en sekretessbelagd uppgift från en annan myndighet. I 11 kap. offentlighets- och sekretesslagen finns bestämmelser om överföring av sekretess, bland annat vid författningsgrundad tillsyn och revision (1 §). Genom sekretessbestämmelserna möjliggörs fortsatt skydd för sekretesskänsliga uppgifter hos en tillsynad myndighet, när den myndighet som utövar tillsynen tar del av dem. Vidare möjliggörs skydd för sekretesskänsliga uppgifter som tillsynsmyndigheten inom ramen för tillsynen har inhämtat från någon annan myndighet än den som är föremål för tillsyn. Kapitlet i offentlighets- och sekretesslagen tar således inte sikte på situationen att en marknadskontrollmyndighet får sekretesskänsliga uppgifter om enskilda från andra myndigheter.

Eftersom det inte finns några bestämmelser om överföring av sekretess som är tillämpliga på marknadskontrollverksamhet måste det finnas en primär sekretessbestämmelse för att sekretess ska gälla hos en marknadskontrollmyndighet som tar emot sekretessbelagda uppgifter. En sådan finns redan eftersom uppgifter som överlämnas enligt bestämmelser i EU:s marknadskontrollförordning omfattas av sekretess enligt 30 kap. 24 § offentlighets- och sekretesslagen när den mottagande myndigheten förfogar över uppgiften på grund av EU-förordningen. Sekretessbestämmelsen är inte begränsad till uppgifter som erhållits från utlandet utan den gäller också för uppgifter som inhämtats inom landet. I övriga fall gäller sekretess enligt den föreslagna kompletterande bestämmelsen i 9 § OSF jämte bilaga. En sådan bestämmelse säkerställer att känsliga uppgifter även efter överlämnande skyddas av sekretess i tillräcklig utsträckning. Det finns därför inte behov av några nya bestämmelser om överföring av sekretess.

Sekretessbrytande bestämmelser

Bestämmelserna om informationsutbyte i EU:s marknadskontrollförordning ställer krav på att en svensk marknadskontrollmyndighet ska kunna lämna relevant information till andra myndigheter utan hinder av sekretess. Detta kan också underlätta för de ekonomiska aktörerna som kan undgå att behöva lämna in samma uppgifter till flera olika myndigheter.

Sekretess gäller enligt offentlighets- och sekretesslagen som huvudregel även i förhållande till andra myndigheter (8 kap. 1 §). Enligt generalklausulen i 10 kap. 27 § första stycket får en sekretessbelagd uppgift dock lämnas till en myndighet om det är uppenbart att intresset av att uppgiften lämnas har företräde framför det intresse som sekretessen ska skydda. Sekretessen gäller inte heller om uppgiftsskyldighet följer av lag eller förordning (10 kap. 28 § första stycket). Den sekretessbrytande bestämmelsen i 10 kap. 28 § är inte tillämplig i förhållande till en utländsk myndighet. I ett sådant fall tillämpas i stället 8 kap. 3 §. Enligt den bestämmelsen får uppgift lämnas om det sker med stöd i särskild lag eller förordning. I begreppet inkluderas även EU-förordningar.

I förhållande till utländska myndigheter innebär bestämmelsen i 8 kap. 3 § offentlighets- och sekretesslagen en möjlighet för en marknadskontrollmyndighet att lämna ut handlingar och uppgifter med stöd av EU-förordningens bestämmelser om ömsesidig assistans. Som utredningen har konstaterat behöver det därför inte införas några särskilda bestämmelser som möjliggör informationsutbyte med utländska myndigheter.

När det gäller samarbete mellan svenska marknadskontrollmyndigheter är marknadskontrollansvaret i Sverige uppdelat på många myndigheter. Deras ansvarsområden är i vissa fall överlappande. De berörda myndigheterna måste ges möjlighet att samarbeta på ett fullgott sätt. Av den kartläggning som 2016 års marknadskontrollutredning har gjort framgår att det kan förekomma att en myndighet i sin kontrollverksamhet får kännedom om uppgifter som är av stor betydelse för andra marknadskontrollmyndigheter, men som är belagda med sekretess (se betänkandet *Marknadskontrollmyndigheter – befogenheter och sanktionsmöjligheter* [SOU 2017:69], s. 243). När en sekretessbestämmelse är tillämplig ger generalklausulen i 10 kap. 27 §

offentlighets- och sekretesslagen visst utrymme för överlämnande av sekretessbelagda uppgifter mellan marknadskontrollmyndigheter. Den bestämmelsen fordrar dock en tämligen noggrann prövning innan varje utlämnande sker och ska inte tillämpas i tveksamma fall. Enligt promemorians bedömning är general-klausulen därför inte tillräcklig för att säkerställa ett effektivt samarbete mellan de svenska marknadskontrollmyndigheterna. Intresset av sekretesskydd för uppgifter om ekonomiska aktörer övervägs här av det starka behovet att vid marknadskontrollverksamhet kunna få del av relevanta uppgifter från andra marknadskontrollmyndigheter.

En sådan uppgiftsskyldighet som avses i 10 kap. 28 § första stycket offentlighets- och sekretesslagen kan följa redan av en EU-förordning. Bestämmelsen om samarbete mellan marknadskontrollmyndigheter i artikel 10.6 EU:s marknadskontrollförordning är dock inte tillräckligt konkretiserad för att den ska anses medföra en sådan uppgiftsskyldighet som avses i 10 kap. 28 § offentlighets- och sekretesslagen. I enlighet med utredningens förslag ska det därför införas en uppgiftsskyldighet som i enlighet med 10 kap. 28 § första stycket offentlighets- och sekretesslagen bryter sekretessen och gör det möjligt för marknadskontrollmyndigheterna att lämna relevant information till andra myndigheter.

I linje med hur regleringen ser ut i produktlagstiftningen i dag föreslår promemorian att bestämmelsen om uppgiftsskyldighet tas in på förordningsnivå. Den ska införas i förordningen (2014:1039) om marknadskontroll av varor och annan närliggande tillsyn. Den förordningen kompletterar EU:s marknadskontrollförordning och innehåller redan liknande bestämmelser (se till exempel 4 c och 10 §§ i förordningen). Upplýsningar om att det i förordningen finns bestämmelser om information och samarbete mellan myndigheter när det gäller marknadskontroll förekommer vidare i flertalet produktförordningar.

Marknadskontrollmyndigheterna ska samarbeta med tullmyndigheterna i syfte att förhindra att produkter som inte överensstämmer med gällande krav släpps ut på unionsmarknaden. Tullverket har i enlighet med artikel 25.1 i EU:s marknadskontrollförordning utsetts till nationell tullmyndighet med ansvar för kontroll av produkter som förs in på unionsmarknaden (se 4 kap.

19 § tullförordningen [2016:287]). Tullverket är dock ingen marknadskontrollmyndighet och föreslås inte heller vara det.

Det kan övervägas om det, som *Arbetsmiljöverket* lyfter fram, behövs en sekretessbrytande bestämmelse om uppgiftsskyldighet som möjliggör för marknadskontrollmyndigheterna att lämna uppgifter till Tullverket utan hinder av sekretess. Marknadskontrollmyndigheterna ska vid marknadskontrollen tillhandahålla information till bland annat Tullverket enligt artikel 25.5 i EU:s marknadskontrollförordning om produktkategorier eller ekonomiska aktörer för vilka en högre risk för bristande överensstämmelse har konstaterats. Artikeln bryter sekretessen i detta avseende. Promemorians bedömning är att den uppgiftsskyldighet som följer av artikel 25.5 i EU:s marknadskontrollförordning i kombination med 10 kap. 28 § offentlighets- och sekretesslagen är tillräcklig och att någon ytterligare bestämmelse om uppgiftsskyldighet inte behövs.

Sekretess hos kommunerna

När en kommun utför uppgifter enligt EU:s marknadskontrollförordning eller lämnar upplysningar om kontrollen till en marknadskontrollmyndighet kan det förekomma uppgifter om enskildas ekonomiska eller personliga förhållanden. Enligt 30 kap. 27 § första stycket 1 offentlighets- och sekretesslagen gäller sekretess för uppgift om en enskilds affärs- eller driftförhållanden i en kommunal myndighets verksamhet som består i bland annat tillsyn med avseende på näringslivet. Sekretess gäller endast om det kan antas att den enskilde lider skada om uppgiften röjs. Av andra punkten i samma stycke följer att också uppgift om andra ekonomiska eller personliga förhållanden för den som har trätt i affärsförbindelse eller liknande förbindelse med den som är föremål för tillsynsverksamheten ska omfattas av sekretess vid kommunernas tillsyn. I paragrafens andra stycke begränsas sekretessen på så sätt att sekretess inte gäller för uppgift i tillsynsverksamhet som bedrivs av den eller de kommunala nämnder som fullgör uppgifter inom miljö- och hälsoskyddsområdet, om intresset av allmän kändedom om förhållande som rör människors hälsa, miljön eller redligheten i handeln eller ett liknande

allmänintresse har sådan vikt att uppgiften bör lämnas ut. Till skillnad från 30 kap. 23 § offentlighets- och sekretesslagen, som gäller för statliga myndigheters verksamhet, behövs inga ytterligare föreskrifter från regeringen utan bestämmelserna är direkt tillämpliga.

Kommunernas uppgifter enligt EU:s marknadskontrollförordning är en form av tillsyn och 30 kap. 27 § offentlighets- och sekretesslagen är alltså tillämplig på sådan verksamhet.

Sammantaget finns med hänsyn till enskildas intressen inte behov av kompletterande sekretesskydd för uppgifter som lämnas till kommunerna.

När det gäller sådana uppgifter som kommunerna kan behöva lämna till marknadskontrollmyndigheterna inom ramen för sin produktkontroll kan sådana uppgifter omfattas av sekretess. I utkastet till lagrådsremiss föreslås att det i produktlagarna ska tas in bestämmelser om rapporteringsskyldighet för kommunerna (se avsnitt 5 i utkastet till lagrådsremiss). De föreslagna bestämmelserna innebär att det kommer att finnas en uppgiftsskyldighet i lag i den mening som avses i den sekretessbrytande bestämmelsen i 10 kap. 28 § första stycket offentlighets- och sekretesslagen. Någon ytterligare sekretessbrytande bestämmelse behövs därför inte.

6 Behandling av personuppgifter vid marknadskontroll

Promemorians bedömning: Förslagen i promemorian kan komma att innebära en utökad personuppgiftsbehandling för några av de myndigheter som nu utses till marknadskontrollmyndigheter. Samtliga utsedda marknadskontrollmyndigheter kan dock förutsättas redan ha såväl riktlinjer som rutiner för personuppgiftsbehandling på plats.

I EU:s dataskyddsförordning finns rättslig grund för marknadskontrollmyndigheternas personuppgiftsbehandling inom ramen för deras marknadskontrollverksamhet. Det behöver inte införas några nya bestämmelser om behandling av personuppgifter med anledning av EU:s marknadskontrollförordning.

Utredningens bedömning överensstämmer med promemorians.

Remissinstanserna yttrar sig inte särskilt över utredningens bedömning.

Skälen för promemorians bedömning

EU:s dataskyddsförordning

För att myndigheter ska kunna utbyta information med varandra krävs, förutom att informationen inte är sekretessbelagd eller att sekretessen kan brytas, att bestämmelser om behandling av personuppgifter hos myndigheterna ger stöd för att uppgifterna får behandlas. Dataskyddsregleringen innebär vissa begränsningar av informationsutbyte i de fall personuppgifter berörs. I skäl 47 till EU:s marknadskontrollförordning anges att all behandling av personuppgifter enligt förordningen omfattas av förordning (EU)

2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning), härefter EU:s dataskyddsförordning. I artikel 17 i EU:s marknadskontrollförordning ställs också krav på att marknadskontrollmyndigheterna ska skydda personuppgifter i enlighet med unionsrätten och nationell rätt.

EU:s dataskyddsförordning utgör grunden för generell personuppgiftsbehandling inom EU. I svensk rätt kompletteras förordningen av lagen (2018:218) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning samt i sektorspecifika registerförfattningar som i stor utsträckning reglerar svenska myndigheters personuppgiftsbehandling.

EU:s dataskyddsförordning gäller i princip för all automatiserad behandling, samt i vissa fall manuell behandling, av personuppgifter. Personuppgifter är varje upplysning som avser en identifierad eller identifierbar levande person. Typiska personuppgifter är personnummer, namn och adress. Ett bolagsnummer är ofta inte en personuppgift men kan vara det om det handlar om ett enmansföretag. Personuppgiftsbehandling innefattar alla former av åtgärder med personuppgifter, exempelvis insamling, användning, utlämnande, spridning eller förstöring. Förordningen hindrar dock inte myndigheter att lämna ut allmänna handlingar enligt offentlighetsprincipen. En myndighet är inte skyldig att lämna ut allmänna handlingar på elektronisk väg men om det sker gäller dataskyddsförordningen för sådant utlämnande.

Den som behandlar personuppgifter är antingen personuppgiftsansvarig eller personuppgiftsbiträde. Personuppgiftsansvarig är den som bestämmer för vilka ändamål uppgifterna ska behandlas och hur behandlingen ska gå till. Personuppgiftsbiträde är den som behandlar personuppgifter för den personuppgiftsansvariges räkning. När uppgifter behandlas av ett personuppgiftsbiträde ska hanteringen regleras genom avtal (artikel 28.3 i EU:s dataskyddsförordning).

För att en myndighets behandling av personuppgifter ska vara laglig måste det finnas en rättslig grund för behandlingen. Personuppgifter får endast behandlas om minst ett av de villkor som anges i artikel 6.1 a–f i EU:s dataskyddsförordning är uppfyllt. Dessa villkor utgör den rättsliga grunden för personuppgiftsbehandlingen.

Uppräkningen av vad som kan utgöra rättslig grund för behandling av personuppgifter i artikel 6.1 är uttömmande. Av intresse för myndigheters verksamhet är artikel 6.1 e som gäller när behandlingen är nödvändig för att utföra en uppgift av allmänt intresse eller som ett led i den personuppgiftsansvariges myndighetsutövning. I förarbetena till dataskyddslagen uttalar regeringen att alla uppgifter som riksdag eller regering gett i uppdrag åt statliga myndigheter att utföra är av allmänt intresse (se propositionen Ny dataskyddslag [prop. 2017/18:105], s. 56 och 57).

Personuppgifter i marknadskontrollverksamhet

Genom förslagen i denna promemoria utses ansvariga marknadskontrollmyndigheter för de 70 unionsrättsakter som anges i bilaga I till EU:s marknadskontrollförordning.

I huvudsak innebär dessa förslag att de myndigheter som i dag ansvarar för marknadskontroll inom sina respektive sektorer ska fortsätta att ha det ansvaret. I några fall föreslås dock en viss omfördelning av marknadskontrollansvar myndigheter emellan (se avsnitt 3.1). I några fall föreslås även att en ansvarig marknadskontrollmyndighet utses på områden där det hittills har saknats en sådan (se avsnitt 3.2). Samtliga myndigheter som på så sätt föreslås få nya uppgifter är redan i dag marknadskontrollmyndigheter. De tillkommande uppgifterna bedöms endast nödvändiggöra en mindre mängd tillkommande hantering av personuppgifter.

I utkastet till lagrådsremiss lämnas förslag som innebär att marknadskontrollmyndigheterna får utökade befogenheter att kontrollera att produkter som tillhandahålls på EU:s inre marknad uppfyller gällande krav. De myndigheter som genom förslagen i denna promemoria nu utses till marknadskontrollmyndigheter kan, till följd av sina utökade befogenheter, komma att behöva hantera personuppgifter i något större utsträckning än i dag. Bland annat förutses en ökad insamling av uppgifter om enskilda hos berörda myndigheter vid marknadskontrollen. Inom ramen för denna verksamhet kommer alltså myndigheterna att behandla till exempel organisationsnummer för enskild näringsverksamhet, namn på fysiska företrädare och adress- och kontaktuppgifter.

Promemorian gör sammantaget bedömningen att promemorians förslag kan innebära en utökad personuppgiftsbehandling för några av de myndigheter som nu utses till marknadskontrollmyndigheter. Det kan emellertid förutsättas att samtliga myndigheter redan har såväl riktlinjer som rutiner för personuppgiftshantering på plats.

EU:s dataskyddsförordning ställer krav på att myndigheten har rättslig grund för behandling av personuppgifterna. Genom utpekandet som marknadskontrollmyndighet ges marknadskontrollmyndigheterna i uppdrag att utföra uppgifter som är av allmänt intresse. Det innebär att den rättsliga grunden i artikel 6.1 e i EU:s dataskyddsförordning för behandling av personuppgifter är tillämplig. Personuppgiftsbehandlingen bedöms nödvändig för att kunna utföra nu nämnda uppgifter och den rättsliga grunden är fastställd på det sätt som krävs enligt artikel 6.3.

Det förekommer att uppgifter som samlas in i marknadskontrollverksamhet hanteras av andra än marknadskontrollmyndigheterna själva, till exempel konsulter. Om det ingår behandling av personuppgifter i hanteringen är bestämmelserna om personuppgiftsbiträden tillämpliga och personuppgiftsbiträdesavtal ska upprättas.

Vad gäller frågan om personuppgiftsbehandlingen är proportionerlig bör beaktas att berörda ekonomiska aktörer agerar yrkesmässigt. De uppgifter som kommer att behandlas är inte sådana känsliga personuppgifter som avses i artikel 9.1 i EU:s dataskyddsförordning eller uppgifter om lagöverträdelse (artikel 10). Det kommer främst vara fråga om kontaktuppgifter till företrädare för juridiska personer. Intrånget i de registrerades personliga integritet bedöms därför vara förhållandevis litet. Vid en avvägning mellan den registrerades personliga integritet och behovet av att personuppgiften behandlas framstår behandlingen som proportionerlig.

Det finns inte någon särskild lagreglering avseende personuppgiftsbehandling i ärenden avseende marknadskontroll. Myndigheternas hantering av personuppgifter sker med stöd av EU:s dataskyddsförordning, lagen (2018:218) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning och förordningen (2018:219) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning. Promemorian bedömer att det finns stöd för den behandling av personuppgifter som promemorians förslag kan

medföra i det generella dataskyddsregelverket. Det behöver inte införas några nya bestämmelser om behandling av personuppgifter med anledning av EU:s marknadskontrollförordning.

7 Avgifter vid marknadskontroll

Promemorians förslag: Bestämmelser som anger att marknadskontrollmyndigheten får meddela föreskrifter om avgifter eller ta ut avgifter för marknadskontroll enligt EU:s marknadskontrollförordning ska införas eller kompletteras i

- förordningen om avgaskrav för vissa förbränningsmotor-drivna mobila maskiner
- förordningen om EG-gödselmedel
- förordningen om brandfarliga och explosiva varor
- förordningen om avgifter för provning och tillsyn enligt miljöbalken
- avgasreningsförordningen
- förordningen om fritidsbåtar och vattenskotrar
- förordningen om marin utrustning.

I förordningen om avgaskrav för vissa förbränningsmotordrivna mobila maskiner och avgasreningsförordningen ska bestämmelserna om lagstöd också kompletteras med en hänvisning till lagen med bemyndigande att meddela vissa föreskrifter om marknadskontroll av varor och annan närliggande tillsyn.

Utredningens förslag överensstämmer delvis med promemorians. Utredningen föreslår att bemyndiganden för marknadskontrollmyndigheterna att meddela föreskrifter om ersättning för kostnader för marknadskontroll enligt EU:s

marknadskontrollförordning ska framgå i en sektorsövergripande förordning.

Remissinstanserna: Majoriteten av remissinstanserna har inget att invända mot förslaget att bemyndiganden för marknadskontrollmyndigheterna att ta ut avgift för sin verksamhet framgår i en sektorsövergripande förordning.

Skälen för promemorians förslag: I utkastet till lagrådsremiss föreslås att det i lagen (2014:140) med bemyndigande att meddela vissa föreskrifter om marknadskontroll av varor och annan närliggande tillsyn ska införas ett generellt bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om avgifter för marknadskontroll enligt EU:s marknadskontrollförordning. För att lagstiftningen ska vara överskådlig föreslås vidare att vissa produktlagar som i dag innehåller avgiftsbestämmelser ska innehålla en upplysningsbestämmelse som hänvisar till bemyndigandet i lagen (2014:140) med bemyndigande att meddela vissa föreskrifter om marknadskontroll av varor och annan närliggande tillsyn. Enligt utkastets förslag ska sådana upplysningsbestämmelser införas i

- lagen (1992:1512) om elektromagnetisk kompatibilitet
- lagen (1992:1684) om EG-gödselmedel
- miljöbalken (1998:808)
- lagen (1998:1707) om åtgärder mot buller och avgaser från mobila maskiner
- luftfartslagen (2010:500)
- lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor
- avgasreningslagen (2011:318)
- drivmedelslagen (2011:319)
- lagen (2016:96) om fritidsbåtar och vattenskotrar
- elsäkerhetslagen (2016:732)
- lagen (2016:768) om marin utrustning.

Syftet med förslagen i denna promemoria är att anpassa svensk rätt till EU:s marknadskontrollförordning genom ändringar i de berörda

produktförordningarna. Förslagen i promemorian har utformats med utgångspunkten att de möjligheter marknadskontrollmyndigheterna i dag har att ta ut avgifter för utförd kontroll ska vara oförändrade. Vissa justeringar av avgiftsbestämmelser och anknytande bestämmelser på förordningsnivå behöver göras enligt det följande.

I utkastet till lagrådsremiss har ändringar föreslagits av några bestämmelser i produktlagarna som rör avgifter i syfte att undvika dubbelreglering. De förslagen nödvändiggör justeringar av de anslutande förordningarna.

I utkastet till lagrådsremiss föreslås att bemyndigandena att meddela föreskrifter om avgifter för marknadskontroll enligt EU:s marknadskontrollförordning i 29 § lagen (2016:96) om fritidsbåtar och vattenskotrar och 22 § lagen (2016:768) om marin utrustning ersätts av hänvisningar till lagen med bemyndigande att meddela vissa föreskrifter om marknadskontroll av varor och annan närliggande tillsyn. Av 15 § förordningen (2016:98) om fritidsbåtar och vattenskotrar följer att Transportstyrelsen får meddela föreskrifter om avgifter enligt 29 § lagen om fritidsbåtar och vattenskotrar. För att denna bestämmelse även fortsatt ska innefatta ett bemyndigande att meddela föreskrifter om avgifter för marknadskontroll enligt EU:s marknadskontrollförordning ska det med stöd av bemyndigandet i 2 § lagen med bemyndigande att meddela vissa föreskrifter om marknadskontroll av varor och annan närliggande tillsyn anges att Transportstyrelsen även får meddela sådana föreskrifter. Av samma skäl ska motsvarande ändring införas i 17 § förordningen (2016:770) om marin utrustning.

Nuvarande bestämmelser om tillsyn av produkter i lagen (1992:1684) om EG-gödselmedel avser uteslutande kontroll av produktkrav enligt den harmoniserade unionslagstiftning som anges i bilaga I till EU:s marknadskontrollförordning, och ingen annan form av tillsyn. Därför föreslås i utkastet till lagrådsremiss att lagens tillsynsbestämmelser upphävs och ersätts av bestämmelser om marknadskontroll enligt EU:s marknadskontrollförordning. Enligt förslaget ska även avgiftsbemyndigandet i 8 § lagen upphävas. Av 2 § 3 förordningen (2004:13) om EG-gödselmedel följer att marknadskontrollmyndigheten får meddela föreskrifter om avgifter för kontroll som utövas enligt förordning (EG) nr 2003/2003, enligt lagen (1992:1684) om EG-gödselmedel eller enligt föreskrifter som

meddelats med stöd av lagen. Då denna bestämmelse har meddelats med stöd av 8 § lagen om EG-gödselmedel måste den anpassas. För att marknadskontrollmyndigheten även fortsatt ska få meddela föreskrifter om avgifter för marknadskontroll ska bemyndigandet i 2 § lagen med bemyndigande att meddela vissa föreskrifter om marknadskontroll av varor och annan närliggande tillsyn utnyttjas. I förordningen om EG-gödselmedel ska därför anges att marknadskontrollmyndigheten får meddela föreskrifter om avgifter för marknadskontroll enligt EU:s marknadskontrollförordning.

I 27 § andra stycket lagen (2010:1011) om brandfarliga och explosiva varor finns en bestämmelse som, i fråga om sådan tillsyn som utgör marknadskontroll enligt lagen, anger att avgift för tillsynen och för provtagning och undersökning av prov av varan får tas ut endast om det vid undersökningen visar sig att varan inte uppfyller ställda krav. I utkastet till lagrådsremiss föreslås att den bestämmelsen ska utgå. För att rättsläget ska förbli oförändrat ska därför en motsvarande bestämmelse tas in som en ny paragraf i förordningen (2010:1075) om brandfarliga och explosiva varor.

Transportstyrelsen tar i dag med stöd av 34 § avgasreningslagen (2011:318) och 16 § avgasreningsförordningen ut en tillsynsavgift av tillverkare av fordon och fordonskomponenter i form av en löpande timtaxa, se 29 kap. 1 § 3 Transportstyrelsens föreskrifter om avgifter (TSFS 2016:105). Därtill tar Transportstyrelsen i dag med stöd av 12 § lagen (1998:1707) om åtgärder mot buller och avgaser från mobila maskiner och 9 § förordningen (1998:1709) om avgaskrav för vissa förbränningsmotordrivna mobila maskiner ut en tillsynsavgift av tillverkare av motorer till mobila maskiner i form av en löpande timtaxa, se 29 kap. 1 § 1 TSFS 2016:105.

För att säkerställa att det inte råder någon osäkerhet om att nuvarande möjlighet att ta ut avgift för marknadskontroll består, bör det i förordningen (1998:1709) om avgaskrav för vissa förbränningsmotordrivna mobila maskiner och avgasreningsförordningen (2011:345) införas en bestämmelse som anger att Transportstyrelsen får meddela föreskrifter om avgifter för marknadskontroll enligt EU:s marknadskontrollförordning. I sammanhanget kan noteras att förordningen om buller från viss utomhusutrustning hänvisar till förordningen om avgaskrav för vissa förbränningsmotordrivna mobila maskiner i fråga om bemyndiganden att meddela föreskrifter om avgifter (11 §).

I en inledande paragraf i förordningen om avgaskrav för vissa förbränningsmotordrivna mobila maskiner respektive avgasreningsförordningen anges vilket rättsligt stöd de följande paragraferna i förordningen har. Då förordningarna tillförts nya paragrafer bör den inledande paragrafen kompletteras så att det framgår vilka bemyndiganden som utnyttjats för dessa nya paragrafer. Den inledande paragrafen ska därför kompletteras med en hänvisning till lagen med bemyndigande att meddela vissa föreskrifter om marknadskontroll av varor och annan närliggande tillsyn. Samtidigt ska nödvändiga följdändringar göras i paragraferna.

Det finns flera paragrafer i förordningen (1998:940) om avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken som behöver ändras för att marknadskontrollmyndigheterna ska kunna fortsätta att ta ut avgifter för marknadskontroll på samma sätt som de gör i dag när det gäller tillsyn.

Enligt 6 kap. 2 § i förordningen om avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken har vissa aktörer skyldighet att betala avgifter för Kemikalieinspektionens prövning och tillsyn avseende kemiska produkter. Bestämmelsen bör kompletteras så att den även gäller avgift för marknadskontroll av sådana produkter. Motsvarande kompletteringar ska göras i de bestämmelser i förordningen som reglerar producenters skyldighet att betala avgift för Naturvårdsverkets tillsyn avseende elutrustning, batterier och förpackningar. Samtidigt ska nödvändiga redaktionella ändringar göras i 1 kap. 1 § och 6 kap. 1 §.

Läkemedelsverket har genom 6 kap. 52 § förordningen om avgifter för prövning och tillsyn enligt miljöbalken bemyndigats att meddela föreskrifter om avgifter för prövning och tillsyn av kosmetiska produkter och tatueringsfärger. Enligt föreslagna ändringar i miljötillsynsförordningen (2011:13) ska Läkemedelsverket vara marknadskontrollmyndighet och utöva kontroll enligt EU:s marknadskontrollförordning över att kosmetiska produkter och tatueringsfärger överensstämmer med kraven i förordning (EG) nr 1223/2009 respektive post 75 i bilaga XVII till förordning (EG) nr 1907/2006. Bemyndigandet för Läkemedelsverket att meddela föreskrifter om avgifter för tillsyn bör kompletteras så att det även omfattar kontroll enligt EU:s marknadskontrollförordning.

8 Anpassningar till EU:s kontrollförfordning

8.1 Reglering av offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet

EU:s kontrollförfordning innehåller bestämmelser om hur den offentliga kontrollen i medlemsstaterna ska organiseras och genomföras. Förfordningen ersätter Europaparlamentets och rådets förfordning (EG) nr 884/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd.

Kontrollförfordningen har ett bredare tillämpningsområde än förfordning (EG) nr 884/2004 och ska, till skillnad från den förfordningen, även tillämpas vid kontroll av utsläppande på marknaden av växtskyddsmedel, av användning av växtskyddsmedel samt avsiktlig utsättning av genmodifierade organismer i miljön.

Syftet med kontrollförfordningen är att fastställa harmoniserade unionsramar för organisationen av offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet än offentlig kontroll i alla led i den jordbruksbaserade livsmedelskedjan. Med annan offentlig verksamhet avses annan verksamhet än offentlig kontroll som de behöriga myndigheterna utför på området. Exempel på annan offentlig verksamhet är kontrollmyndigheternas åtgärder att utfärda förelägganden vid bristande efterlevnad.

Den 1 augusti 2020 trädde nya och ändrade bestämmelser i miljöbalken i kraft, se propositionen Förbättrad tillsyn på miljöområdet (prop. 2019/20:137). De nya och ändrade bestämmelserna i balken innebär bland annat att miljöbalken anpassas till EU:s kontrollförfordning.

Det finns således tre slag av tillsyn på miljöområdet – tillsyn som grundas på miljöbalkens bestämmelser, kontroll enligt EU:s marknadskontrollförordning och kontroll enligt EU:s kontrollförordning. Flera av de myndigheter som bedriver tillsyn på miljöområdet, såsom Kemikalieinspektionen, Naturvårdsverket och kommunerna, utför tillsyn av alla tre slag. I denna promemoria föreslås att nya bestämmelser om kontroll enligt EU:s marknadskontrollförordning tas in i miljötillsynsförordningen. För tillämpningens skull är det nödvändigt att i det sammanhanget också anpassa miljötillsynsförordningen till EU:s kontrollförordning och de ändringar i miljöbalken som trädde i kraft den 1 augusti 2020.

8.2 Behöriga myndigheter enligt EU:s kontrollförordning

Promemorians förslag: De myndigheter som enligt miljö-tillsynsförordningen ansvarar för tillsyn av utsläppande på marknaden och användning av växtskyddsmedel samt avsiktlig utsättning av genmodifierade organismer i miljön ska utses till behöriga myndigheter enligt artikel 4 i EU:s kontrollförordning. Det innebär att Havs- och vattenmyndigheten, Kemikalieinspektionen, Jordbruksverket, länsstyrelserna och kommunerna utses till behöriga myndigheter.

Skälen för promemorians förslag

Reglering av de behöriga myndigheternas ansvarsområden

Medlemsstaterna ska för vart och ett av de områden som omfattas av de bestämmelser som avses i artikel 1.2 i EU:s kontrollförordning utse den eller de myndigheter som ska tilldelas ansvaret för att organisera eller utföra offentlig kontroll eller annan offentlig verksamhet. Enligt artikel 4 är de myndigheter som tilldelas ansvaret för att organisera eller utföra offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet behöriga myndigheter.

De myndigheter som enligt miljötillsynsförordningen (2011:13) är ansvariga för tillsyn av utsläppande på marknaden och användning

av växtskyddsmedel samt avsiktlig utsättning av genmodifierade organismer i miljön bör utses till behöriga myndigheter enligt EU:s kontrollförordning. Det innebär att Havs- och vattenmyndigheten, Kemikalieinspektionen och Jordbruksverket ska utses till behöriga myndigheter i fråga om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön enligt den fördelning som följer av 2 kap. 13, 14 och 18 §§ miljötillsynsförordningen.

Kemikalieinspektionen, länsstyrelserna och kommunerna ska utses till behöriga myndigheter i fråga om utsläppande på marknaden av växtskyddsmedel och användning av växtskyddsmedel enligt den fördelning som följer av 2 kap. 21, 30–32 §§ miljötillsynsförordningen. Därutöver ska Jordbruksverket utses till behörig samordnande myndighet för användning av växtskyddsmedel (se avsnitt 7.3).

Tilldelning av ansvar för offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet

Kommunerna kommer att vara behöriga myndigheter enligt EU:s kontrollförordning. Det innebär inte att kommunerna tillförs nya tillsynsobjekt men de får ett nytt regelverk att följa och till viss del nya åligganden. Om kommissionen utnyttjar de delegerade befogenheter som kontrollförordningen ger kan kommunerna dessutom bli skyldiga att följa särskilda krav och praktiska arrangemang när den offentliga kontrollen utförs.

Normalt ingår det i en behörig myndighets uppgifter att ha kontakter med kommissionen och övriga medlemsstater på ett visst område. När det som i detta fall finns flera behöriga myndigheter inom en medlemsstat måste en central myndighet utses som svarar för kontakterna med kommissionen och övriga medlemsstater inom ett område. Vilka myndigheter som utses till samordnande myndigheter framgår av avsnitt 7.3. De kommunala nämnderna åläggs således inte uppgifter som innebär krav på kontakter med kommissionen och andra medlemsstater.

8.3 Samordnande myndigheter enligt EU:s kontrollförfordning

Promemorians förslag: Kemikalieinspektionen ska samordna samarbetet och kontakterna med Europeiska kommissionen och övriga medlemsstater i Europeiska unionen i enlighet med artikel 4.2 b i EU:s kontrollförfordning i frågor som rör utsläppande på marknaden av växtskyddsmedel.

Jordbruksverket ska samordna samarbetet och kontakterna med Europeiska kommissionen och övriga medlemsstater i Europeiska unionen i enlighet med artikel 4.2 b i EU:s kontrollförfordning i frågor som rör användning av växtskyddsmedel.

Naturvårdsverket ska samordna samarbetet och kontakterna med Europeiska kommissionen och övriga medlemsstater i Europeiska unionen i enlighet med artikel 4.2 b i EU:s kontrollförfordning i frågor som rör avsiktlig utsättning av genmodifierade organismer i miljön enligt förordningen (2002:1086) om utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön och förordning (EG) nr 1829/2003.

Kemikalieinspektionen, Jordbruksverket och Naturvårdsverket ska dessutom inom sina ansvarsområden utföra de uppgifter som en medlemsstat har enligt artikel 100 i EU:s kontrollförfordning.

Skälen för promemorians förslag: Om en medlemsstat tilldelar ansvaret för att organisera eller utföra offentlig kontroll och annan offentlig verksamhet på ett och samma område till mer än en behörig myndighet ska medlemsstaten se till att samordningen mellan de behöriga myndigheterna är ändamålsenlig och verkningsfull (artikel 4.2 a i EU:s kontrollförfordning). En myndighet med ansvar för att samordna samarbetet ska utses på varje område (artikel 4.2 b). Den samordnande myndigheten ska även svara för kontakterna med kommissionen och övriga medlemsstater inom området (artikel 4.2 b).

De myndigheter som ansvarar för tillsynsvägledning i dag bör vara samordnande myndigheter enligt EU:s kontrollförfordning och därmed sköta kontakterna med kommissionen och andra medlems-

stater samt ansvara för att samordningen mellan de behöriga myndigheterna är ändamålsenlig och verkningsfull. Det innebär att Kemikalieinspektionen ska vara samordnande myndighet i frågor som rör utsläppande på marknaden av växtskyddsmedel. Jordbruksverket ska vara samordnande myndighet i frågor som rör användning av växtskyddsmedel och Naturvårdsverket ska vara samordnande myndighet i frågor som rör avsiktlig utsättning av genmodifierade organismer i miljön.

Enligt artikel 100 i EU:s kontrollförfordning ska medlemsstaterna utse ett eller flera nationella referenslaboratorier för varje referenslaboratorium som utsetts för Europeiska unionen i enlighet med artikel 93.1. Kemikalieinspektionen, Jordbruksverket och Naturvårdsverket ska inom sina ansvarsområden utföra de uppgifter som ankommer på en medlemsstat enligt artikel 100.

9 Följändringar och övriga anpassningar

9.1 Ändringar till följd av att förordning (EG) nr 765/2008 ändras

Promemorians förslag: I förordningen om farliga ämnen i elektrisk och elektronisk utrustning och tullförordningen ska hänvisningar till bestämmelser om marknadskontroll i förordning (EG) nr 765/2008 ändras så att hänvisningarna i stället avser EU:s marknadskontrollförordning.

I följande förordningar som hänvisar till bestämmelser om ackreditering eller CE-märkning i förordning (EG) nr 765/2008 ska förordning (EG) nr 765/2008 anges med dess nya titel:

- förordningen om gemensam kontrollstämpel m.m. för arbeten av guld, silver eller platina
- containerförordningen
- förordningen om arbetsförhållanden vid vissa internationella vägtransporter
- förordningen om besiktning av samlingstålt
- förordningen om besiktning av tivolianordningar
- körkortsförordningen
- förordningen om buller från viss utomhusutrustning
- förordningen om kör- och vilotider samt färdskrivare, m.m.
- förordningen om transport av farligt gods
- förordningen om energideklaration för byggnader

- skatteförfarandeförordningen
- taxitrafikförordningen
- förordningen om farliga ämnen i elektrisk och elektronisk utrustning
- förordningen om certifiering av vissa tjänster på energiområdet
- förordningen om energikartläggning i stora företag
- förordningen om frivillig miljöledning och miljörevision
- förordningen om redovisningscentraler och beställningscentraler för taxitrafik
- förordningen om fluorerande växthusgaser.

Utredningens förslag överensstämmer delvis med promemorian.

Utredningen föreslår inte att hänvisningar till bestämmelser om ackreditering eller CE-märkning i förordning (EG) nr 765/2008 ska ersättas med hänvisningar till förordningens nya titel när det gäller förordningen (1975:49) om gemensam kontrollstämpel m.m. för arbeten av guld, silver eller platina, containerförordningen (1980:640), förordningen (1993:185) om arbetsförhållanden vid vissa internationella vägtransporter, förordningen (1993:1633) om besiktning av samlingstält, förordningen (1993:1634) om besiktning av tivolianordningar, körkortsförordningen (1998:980), förordningen (2001:1084) om buller från viss utomhusutrustning, förordningen (2004:865) om kör- och vilotider samt färdskrivare, m.m., förordningen (2006:311) om transport av farligt gods, förordningen (2006:1592) om energideklaration för byggnader, skatteförfarandeförordningen (2011:1261), taxitrafikförordningen (2012:238), förordningen (2012:970) om certifiering av vissa tjänster på energiområdet, förordningen (2014:347) om energikartläggning i stora företag, förordningen (2014:864) om frivillig miljöledning och miljörevision eller förordningen (2016:623) om redovisningscentraler och beställningscentraler för taxitrafik.

Remissinstanserna har inte haft några invändningar mot utredningens förslag.

Skälen för promemorians förslag

Hänvisningar till förordning (EG) nr 765/2008 ska ersättas med hänvisningar till EU:s marknadskontrollförordning

I förordningen (2012:861) om farliga ämnen i elektrisk och elektronisk utrustning och i tullförordningen (2016:287) finns hänvisningar till bestämmelser om marknadskontroll i förordning (EG) nr 765/2008. Eftersom bestämmelserna om marknadskontroll i förordning (EG) nr 765/2008 togs bort den 16 juli 2021 ska hänvisningarna i stället avse EU:s marknadskontrollförordning. Det finns dock inte behov av att i 1 kap. 1 § andra stycket tullförordningen ange att uttryck som används i tullförordningen har samma betydelse som i EU:s marknadskontrollförordning.

Hänvisningarna till EU:s marknadskontrollförordning bör vara dynamiska. Därigenom får ändringar i EU:s marknadskontrollförordning omedelbart genomslag.

Förordning (EG) nr 765/2008 ska anges med ny titel i hänvisningar som avser ackreditering eller CE-märkning

I flera sektorsspecifika förordningar finns det hänvisningar till bestämmelser om ackreditering och CE-märkning i förordning (EG) nr 765/2008. Dessa bestämmelser upphävs inte genom EU:s marknadskontrollförordning och hänvisningarna i dessa svenska förordningar bör därför endast ändras på så sätt att förordning (EG) nr 765/2008 anges med dess nya titel. I Den första kompletterande promemorian till utredningens betänkande föreslogs sådana ändringar när det gäller fordonsförordningen (2009:211), förordningen (2009:895) med instruktion för Styrelsen för ackreditering och teknisk kontroll samt plan- och byggförordningen (2011:338). Utredningen har föreslagit att sådana ändringar även bör införas i förordningen (2012:861) om farliga ämnen i elektrisk och elektronisk utrustning samt i förordningen (2016:1128) om fluorerande växthusgaser. Sådana ändringar bör dock göras i samtliga förordningar där det vid bestämmelser om ackreditering och CE-märkning hänvisas till den äldre titeln för förordning (EG) nr 765/2008. Följande förordningar ska därför ändras:

- förordningen om gemensam kontrollstämpel m.m. för arbeten av guld, silver eller platina
- containerförordningen
- förordningen om arbetsförhållanden vid vissa internationella vägtransporter
- förordningen om besiktning av samlingstält
- förordningen om besiktning av tivolianordningar
- körkortsförordningen
- förordningen om buller från viss utomhusutrustning
- förordningen om kör- och vilotider samt färdskrivare, m.m.
- förordningen om transport av farligt gods
- förordningen om energideklaration för byggnader
- skatteförfarandeförordningen
- taxitrafikförordningen
- förordningen om farliga ämnen i elektrisk och elektronisk utrustning
- förordningen om certifiering av vissa tjänster på energiområdet
- förordningen om energikartläggning i stora företag
- förordningen om frivillig miljöledning och miljörevision
- förordningen om redovisningscentraler och beställningscentraler för taxitrafik
- förordningen om fluorerande växthusgaser.

9.2 **Ändringar till följd av föreslagna anpassningar till EU:s marknadskontrollförordning**

Promemorians förslag: I förordningen om måttenheter, mätningar och mätdon ska hänvisningar till de bestämmelser i lagen om måttenheter, mätningar och mätdon som fått nya beteckningar anpassas.

Kemikalieinspektionen ska överta den föreskriftsrätt avseende avgifter för marknads kontroll som Jordbruksverket har enligt förordningen om EG-gödselmedel.

Direktiv 2014/34/EU om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om utrustning och säkerhetssystem som är avsedda för användning i explosionsfarliga omgivningar ska anges med dess rättade titel i förordningen med instruktion för Arbetsmiljöverket och i elsäkerhetsförordningen.

Arbetsmiljöverkets ansvar för marknads kontrollen över att produkter överensstämmer med kraven i förordning (EU) nr 2016/425 om personlig skyddsutrustning ska endast regleras i förordningen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om personlig skyddsutrustning.

Den skyldighet att lämna uppgifter till Myndigheten för samhällsskydd och beredskap som Livsmedelsverket har enligt förordningen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om gasanordningar ska upphöra.

Utredningens förslag: Utredningen föreslår att myndigheternas marknads kontrollansvar ska framgå i en sektorsövergripande förordning i stället för i de sektorsspecifika förordningarna. Utredningen lämnar därför inga förslag om följdändringar i och justeringar av de sektorsspecifika förordningarna som motsvarar promemorians förslag.

Remissinstanserna: Då utredningen föreslagit en sektorsövergripande förordning har remissinstanserna inte haft anledning att beröra frågan om behov av följdändringar i de sektorsspecifika förordningarna.

Skälen för promemorians förslag: I utkastet till lagrådsremiss föreslås att den nuvarande 6 a § lagen (1992:1514) om måttenheter, mätningar och mätton ska betecknas 6 i §. Den nuvarande hänvisning i 7 § 2 andra stycket förordningen (1993:1066) om måttenheter, mätningar och mätton till 6 a § lagen om måttenheter, mätningar och mätton ska därför ersättas med en hänvisning till 6 i §.

Enligt 2 § 3 förordningen (2004:13) om EG-gödselmedel får Jordbruksverket meddela föreskrifter om avgifter för kontroll som utövas enligt förordning (EG) nr 2003/2003. I avsnitt 3.1 föreslås Kemikalieinspektionen överta Jordbruksverkets ansvar för

marknadskontrollen av produkter som omfattas av förordning (EG) nr 2003/2003. Som en följd av detta ska Kemikalieinspektionen även överta föreskriftsrätten avseende avgifter för marknadskontroll.

Titeln för Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/34/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om utrustning och säkerhetssystem som är avsedda för användning i explosionsfarliga omgivningar har rättats (EUT L 60, 5.3.2016, s. 101–104). I 2 § 3 d förordningen (2007:913) med instruktion för Arbetsmiljöverket samt i 40 § elsäkerhetsförordningen (2017:218) hänvisas till direktivets felaktiga titel. Dessa bestämmelser ska därför anpassas och den rättade titeln användas.

I dag framgår Arbetsmiljöverkets ansvar för marknadskontrollen av personlig skyddsutrustning av såväl 3 § förordningen (2018:127) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om personlig skyddsutrustning som av 2 § 3 e förordningen (2007:913) med instruktion för Arbetsmiljöverket. Det är tillräcklig om detta ansvar framgår i en av förordningarna. Marknadskontrollansvaret för produkter som omfattas av förordning (EU) nr 2016/425 delas mellan Konsumentverket och Arbetsmiljöverket. Eftersom Konsumentverkets ansvar framgår av 2 § förordningen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om personlig skyddsutrustning blir det tydligast för marknadsaktörerna om även Arbetsmiljöverkets ansvar regleras i denna förordning. 2 § 3 e förordningen med instruktion för Arbetsmiljöverket ska därför utgå.

I avsnitt 3.1 föreslås Myndigheten för samhällsskydd och beredskap överta Livsmedelsverkets ansvar för marknadskontrollen av produkter som omfattas av förordning (EU) 2016/426. Enligt 5 § förordningen (2018:1179) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om gasanordningar har Myndigheten för samhällsskydd och beredskap en samordnande funktion när det gäller marknadskontroll av anordningar och tillbehör och enligt 8 § andra stycket ska Elsäkerhetsverket och Livsmedelsverket lämna de uppgifter till Myndigheten för samhällsskydd och beredskap som denna myndighet behöver för att utföra sin samordnande funktion. Då Livsmedelsverket inte längre ska ansvara för någon del av marknadskontrollen av produkter som omfattas av förordning (EU) 2016/426 ska myndighetens uppgiftsskyldighet enligt 8 § andra

stycket förordningen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om gasanordningar upphöra.

9.3 Socialstyrelsen ska inte längre ingå i marknadskontrollrådet

Promemorians förslag: Socialstyrelsen ska inte ingå i marknadskontrollrådet.

Utredningens förslag överensstämmer inte med promemorians förslag. Utredningen föreslår inte någon ändring av vilka myndigheter som ska ingå i marknadskontrollrådet.

Remissinstanserna har inte berört frågan om Socialstyrelsens deltagande i marknadskontrollrådet.

Skälen för promemorians förslag: Av förordningen (2015:284) med instruktion för Socialstyrelsen framgår bland annat att myndigheten är en förvaltningsmyndighet för verksamhet som gäller hälso- och sjukvård och annan medicinsk verksamhet, tandvård, socialtjänst, stöd och service till vissa funktionshindrade samt frågor om alkohol och missbruksmedel. Socialstyrelsen ska också bistå regeringen med underlag och expertkunskap för utvecklingen inom sitt verksamhetsområde. I myndighetens uppdrag ingår även att ta fram föreskrifter, kunskapsstöd och statistik och göra uppföljningar och utvärderingar i syfte att stödja och utveckla hälso- och sjukvården och socialtjänsten. Tidigare hade Socialstyrelsen tillsyn över egentillverkade produkter inom hälso- och sjukvården men tillsynsansvaret flyttades till Inspektionen för vård och omsorg år 2013.

Med beaktande av att Socialstyrelsen inte längre ansvarar för tillsyn eller kontroll av produkter saknas behov av att myndigheten deltar i det informations- och erfarenhetsutbyte om marknadskontroll som sker inom ramen för marknadskontrollrådet. Socialstyrelsen ska därför inte längre ingå i marknadskontrollrådet. Den förteckning över statliga myndigheter som ingår i marknadskontrollrådet som återfinns i bilagan till förordningen (2014:1039) om marknadskontroll av varor och annan närliggande tillsyn ska anpassas för att återspegla denna förändring av rådets sammansättning.

9.4 Övriga anpassningar i miljötillsynsförordningen till EU:s kontrollförordning och EU:s marknadskontrollförordning

Promemorians förslag: Bestämmelser i miljötillsynsförordningen om samarbete och samordning mellan tillsynsmyndigheter, tillsynsvägledning och uppgiftsskyldighet ska tillämpas för myndigheter som ska utöva kontroll enligt EU:s kontrollförordning eller EU:s marknadskontrollförordning.

Utredningens förslag: Utredningen föreslår att myndigheternas marknadskontrollansvar ska framgå i en sektorsövergripande förordning i stället för i de sektorsspecifika förordningarna. Utredningen behandlar heller inte EU:s kontrollförordning. Utredningen lämnar av dessa skäl inga förslag om anpassningar i miljötillsynsförordningen som motsvarar promemorians förslag.

Remissinstanserna har inte haft anledning att beröra de frågor som behandlas i detta avsnitt.

Skälen för promemorians förslag: I utkastet till lagrådsremiss föreslås att befintliga bestämmelser i 26 kap. miljöbalken om tillsynsmyndigheters tillsynsvägledning och samarbete mellan tillsynsmyndigheter görs tillämpliga vid marknadskontroll, vilket innebär att de även gäller för myndigheter som inte är marknadskontrollmyndigheter men som har ett ansvar för att bedriva marknadskontroll. Att dessa bestämmelser ska tillämpas vid kontroll enligt EU:s kontrollförordning följer av nuvarande lydelse av 26 kap. 30 och 31 §§ miljöbalken.

I miljötillsynsförordningen finns bestämmelser som rör uppföljning och utvärdering av tillsynen, underrättelse och information till tillsynsvägladande myndigheter samt bestämmelser om tillsynsvägledning. Dessa bestämmelser är viktiga för att tillsynen ska vara effektiv och samordnad och bör gälla även vid kontroll enligt EU:s kontrollförordning eller EU:s marknadskontrollförordning.

Bestämmelserna i 1 kap. miljötillsynsförordningen ska göras tillämpliga även när en myndighet utövar kontroll enligt EU:s kontrollförordning eller EU:s marknadskontrollförordning. Skyldigheten för en tillsynsmyndighet att årligen följa upp och

utvärdera sin tillsynsverksamhet (1 kap. 12 § miljötillsynsförordningen) ska även gälla för myndigheter som enligt 2 kap. ska utöva kontroll enligt EU:s marknadskontrollförordning. Tillsynsmyndighetens skyldigheter att på begäran lämna den information som en tillsynsvägladande myndighet behöver för sin tillsynsvägledning (1 kap. 1 §) samt att uppmärksamma ansvarig myndighet på uppgifter som kan leda till tillsynsåtgärder (1 kap. 16 § miljötillsynsförordningen) ska gälla även när kommunerna och länsstyrelserna utövar kontroll enligt EU:s marknadskontrollförordning. Tillsynsmyndigheternas skyldighet att, om det är ändamålsenligt och möjligt, samordna tillsynen ska även tillämpas vid kontroll enligt EU:s marknadskontrollförordning (1 kap. 17 § miljötillsynsförordningen).

De tillsynsvägladande myndigheterna som avses i 3 kap. ska inom sitt vägledningsområde även ge tillsynsvägledning i fråga om kontroll enligt EU:s kontrollförordning eller EU:s marknadskontrollförordning av EU-förordningar och bestämmelser som genomför EU-direktiv inom miljöbalkens tillämpningsområde (3 kap. 1 § miljötillsynsförordningen). Detta innebär att de myndigheter som utses till marknadskontrollmyndigheter även har ansvar för att ge tillsynsvägledning i frågor som gäller kontroll enligt EU:s kontrollförordning eller EU:s marknadskontrollförordning.

10 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Promemorians förslag: De föreslagna förordningsändringarna ska träda i kraft den 2 juli 2022.

I övergångsreglerna till förordningen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om medicintekniska produkter ska det införas en bestämmelse som innebär att Läkemedelsverket ansvarar för marknadskontrollen av sådana medicintekniska produkter för in vitro-diagnostik för vilka kraven i direktiv 98/79/EG om medicintekniska produkter för in vitro-diagnostik fortsatt ska tillämpas.

Promemorians bedömning: Det finns inte behov av ytterligare övergångsbestämmelser.

Utredningens förslag överensstämmer inte med promemorians. Utredningen föreslår att den sektorsövergripande förordningen och övriga författningsändringar ska träda i kraft den 16 juli 2021.

Remissinstanserna har inga invändningar mot förslagen.

Skälen för promemorians förslag och bedömning: De förordningsändringar som föreslås är anpassningar och följdändringar med anledning av att EU:s marknadskontrollförordning ska tillämpas i sin helhet. De återstående lagändringar som enligt utkastet till lagrådsremiss behövs för att komplettera EU-förordningen föreslås träda i kraft den 2 juli 2022. De föreslagna förordningsändringarna ska träda i kraft samma datum.

Enligt punkt 4 b i övergångsbestämmelserna till lagen (2021:600) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordningar om medicintekniska produkter gäller den upphävda lagen (1993:589) om medicintekniska produkter alltså för medicintekniska produkter för in vitro-diagnostik som har släppts ut på marknaden

eller har tagits i bruk före den 26 maj 2022, med vissa närmare angivna undantag. Även enligt punkt 11 i nu nämnda övergångsbestämmelser ska den upphävda lagen gälla. I punkt 19 anges att bestämmelserna om tillsyn, straff, förverkande, tystnadsplikt och avgifter i den upphävda lagen ska fortsätta att gälla i de avseenden och så länge som bestämmelser i den lagen ska tillämpas.

Enligt förslag i utkastet till lagrådsremiss ska bestämmelserna om marknadskontroll vara tillämpliga även vid marknadskontroll av sådana medicintekniska produkter för in vitro-diagnostik för vilka den upphävda lagen enligt övergångsbestämmelserna till lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s förordningar om medicintekniska produkter fortfarande ska tillämpas.

Europaparlamentets och rådets direktiv 98/79/EG av den 27 oktober 1998 om medicintekniska produkter för in vitro-diagnostik återfinns i punkt 11 i bilaga I till EU:s marknadskontrollförordning. Den skyldighet att utse en myndighet som ansvarar för marknadskontrollen som följer av artikel 10.2 i förordningen omfattar således även detta direktiv. Enligt promemorian bör detta ansvar fördelas genom en ny punkt i övergångsreglerna till förordningen (2021:631) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordning om medicintekniska produkter.

För övriga förordningar saknas behov av övergångsbestämmelser.

11 Konsekvenser

11.1 Konsekvenser för marknadskontrollmyndigheter

Promemorians bedömning: Myndigheten för samhällsskydd och beredskap kan inom befintliga anslagsramar hantera eventuella tillkommande kostnader för att vara marknadskontrollmyndighet enligt EU:s marknadskontrollförordning för material och delar som används vid tillverkningen av gasanordningar och som kan komma i kontakt med livsmedel eller dricksvatten samt för aerosolbehållare med innehåll som inte är brandfarligt.

Kemikalieinspektionen kan inom befintliga anslagsramar hantera eventuella tillkommande kostnader för att vara marknadskontrollmyndighet enligt EU:s marknadskontrollförordning för EG-gödselmedel, material och produkter som är avsedda att komma i kontakt med livsmedel, vissa metaller i bilar och uttjänta fordon.

Konsumentverket kan inom befintliga anslagsramar hantera eventuella tillkommande kostnader för att vara marknadskontrollmyndighet enligt EU:s marknadskontrollförordning för obemannade luftfartygssystem som anses utgöra leksaker.

Läkemedelsverket kan inom befintliga anslagsramar hantera eventuella tillkommande kostnader för att vara marknadskontrollmyndighet enligt EU:s marknadskontrollförordning för blandningar som är avsedda att användas vid tatuering.

Förslagen om nya sekretessbestämmelser bedöms inte medföra ökade kostnader för marknadskontrollmyndigheterna.

Utredningens bedömning överensstämmer delvis med promemorians. Utredningen anger att de myndigheter som pekas ut som marknadskontrollmyndigheter enligt artikel 10.2 i EU:s

marknadskontrollförordning kommer att ha behov av ökade anslag för att kunna uppfylla sitt ansvar enligt EU-förordningen.

Remissinstanserna: En majoritet av remissinstanserna har inga invändningar mot utredningens bedömning. *Konsumentverket* instämmer i utredningens bedömning att de myndigheter som pekas ut som marknadskontrollmyndigheter kommer att ha behov av ökade anslag för att kunna uppfylla sitt ansvar enligt EU:s marknadskontrollförordning. *Kemikalieinspektionen* påtalar att myndigheten behöver tilldelas ytterligare medel för att kunna uppfylla sitt utvidgade marknadskontrollansvar avseende EU-gödselmedel samt material och produkter som är avsedda att vara i kontakt med livsmedel. Enligt *Myndigheten för samhällsskydd och beredskap* behövs ett utökat anslag motsvarande två årsarbetskrafter för att myndigheten ska kunna utföra de tillkommande uppgifterna. *Naturvårdsverket* anser att det borde ha gjorts en närmare analys av vilka konsekvenser förslaget till lagen med kompletterande bestämmelser till EU:s marknadskontrollförordning har för berörda myndigheters möjligheter att ta ut tillsynsavgifter enligt miljöbalken. En sådan analys behövs för att kunna beräkna behovet av ytterligare statliga anslag till marknadskontrollmyndighet för att finansiera marknadskontrolluppgifter där avgifter inte får tas ut.

Skälen för promemorians bedömning: I utkastet till lagrådsremiss föreslås samtliga marknadskontrollmyndigheter få utökade befogenheter. De konsekvenser som uppstår för de marknadskontrollmyndigheter som nu utses genom förslagen i denna promemoria, och som *Konsumentverket* och *Naturvårdsverket* tar upp, uppstår i allt väsentligt av förslagen i utkastet till lagrådsremiss.

Några myndigheter får genom förslagen i promemorian ändrade ansvarsområden, vilket *Kemikalieinspektionen* och *Myndigheten för samhällsskydd och beredskap* tar upp.

Promemorian föreslår att *Kemikalieinspektionen* ska ta över *Jordbruksverkets* marknadskontrollansvar för EG-gödsel samt ansvar från *Livsmedelsverket* för marknadskontroll av material och produkter som är avsedda att vara i kontakt med livsmedel enligt förordning (EG) nr 1907/2006 och direktiv 2011/65/EU. *Kemikalieinspektionen* tilldelas även ansvar för att utöva marknadskontroll över att produkter överensstämmer med kraven i direktiv 2000/53/EG. Utpekandet som marknadskontroll-

myndighet enligt EU:s marknadskontrollförordning för dessa produkter innebär nya uppgifter, men Kemikalieinspektionen har redan i dag delvis liknande åligganden. Kemikalieinspektionen får vidare ökat anslag med 15 miljoner kronor år 2022 för myndighetens arbete med marknadskontroll, och anslaget beräknas ökas ytterligare efterföljande år (se budgetpropositionen för 2022 [prop. 2021/22:1], utgiftsområde 20). Eventuella kostnadsökningar till följd av de nya uppgifterna bedöms därför kunna hanteras inom befintliga anslagsramar.

För Konsumentverket innebär utpekandet som marknadskontrollmyndighet för obemannade luftfartygssystem som anses vara leksaker, vilka omfattas av kommissionens delegerade förordning (EU) 2019/945 av den 12 mars 2019 om obemannade luftfartygssystem och om tredjelandsoperatörer av obemannade luftfartygssystem, en ny uppgift jämfört med i dag. Å andra sidan utövar Konsumentverket i nuläget redan marknadskontroll över leksaker när det gäller säkerhet, med undantag för brännbarhet, kemiska egenskaper och elsäkerhet. Att verket pekas ut som marknadskontrollmyndighet enligt EU:s marknadskontrollförordning för obemannade luftfartygssystem som utgör leksaker bör därmed inte medföra några nämnvärda ekonomiska konsekvenser för verket och uppgiften bedöms kunna hanteras inom befintliga anslagsramar.

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap föreslås få ett utökat marknadskontrollansvar genom att ta över visst ansvar från Livsmedelsverket avseende material till gasanordningar enligt förordning (EU) 2016/426 som kan komma i kontakt med livsmedel eller dricksvatten. Vidare tilldelas Myndigheten för samhällsskydd och beredskap ansvar för marknadskontroll över aerosolbehållare som omfattas av direktiv 75/324/EEG och vars innehåll inte är brandfarligt. Dessa uppgifter motsvarar i stor utsträckning de uppgifter som myndigheten utför i dag inom ramen för sin marknadskontroll. Eventuella kostnader bör kunna hanteras inom befintliga anslagsramar.

Eftersom Läkemedelsverket redan har tillsynsansvar för primärleverantörers utsläppande på marknaden av blandningar som är avsedda att användas vid tatuering medför utpekandet som marknadskontrollmyndighet enligt EU:s marknadskontrollförordning för tatueringsfärger som omfattas av post 75 i bilaga

XVII till förordning (EG) nr 1907/2006 inget nämnvärt ökat resursbehov.

Promemorian föreslår, i likhet med utredningen, att det ska införas en uppgiftsskyldighet mellan marknadskontrollmyndigheter för att möjliggöra överlämnande av sekretessbelagda uppgifter mellan myndigheterna. Vidare föreslås en enhetlig sekretessbestämmelse i offentlighets- och sekretessförordningen (2009:641) för att samma typ av uppgifter ska omfattas av sekretesskydd hos samtliga marknadskontrollmyndigheter. Dessa förslag bedöms främja samarbetet mellan marknadskontrollmyndigheter och förväntas bidra till en effektivare marknads kontroll. Förslagen bedöms inte medföra några kostnadsökningar för myndigheterna.

11.2 Konsekvenser för länsstyrelser, kommuner och ekonomiska aktörer

Promemorians bedömning: Förslagen bedöms inte innebära några ökade kostnader för länsstyrelserna.

Förslaget att en kommun vid utförandet av uppgifter som innebär marknads kontroll ska följa vissa närmare angivna artiklar i EU:s marknadskontrollförordning samt förslagen om en skyldighet för en kommun att rapportera till ansvarig marknads kontrollmyndighet bedöms innebära ett proportionerligt ingrepp i den kommunala självstyrelsen.

Utöver de kostnader som tillkommer till följd av införandet av vissa rapporteringsskyldigheter bedöms de förslag som lämnas i promemorian inte innebära några större praktiska skillnader för kommunerna.

Förslagen om nya sekretessbestämmelser bedöms inte medföra ökade kostnader för länsstyrelser, kommuner eller enskilda aktörer.

Utredningens bedömning överensstämmer delvis med promemorians.

Remissinstanserna: Merparten av remissinstanserna har inga invändningar mot utredningens bedömning. *Naturvårdsverket* anser att det borde ha gjorts en utförligare analys av behovet av ytterligare

statliga anslag till länsstyrelser och kommuner för att finansiera marknadskontrolluppgifter där avgifter inte får tas ut.

Skälen för promemorians bedömning

Konsekvenser för länsstyrelser

I promemorian läggs förslag som innebär att länsstyrelsernas ansvar för marknadskontroll av kemiska produkter inom miljöbalkens område överensstämmer med det ansvar länsstyrelsen har för tillsyn av berörda produkter. Det är inte fråga om några skillnader för länsstyrelserna. Förslagen bedöms därför inte innebära några ökade kostnader för länsstyrelserna.

Promemorians förslag om nya sekretessbestämmelser bedöms inte leda till nämnvärda ekonomiska konsekvenser för länsstyrelserna.

Konsekvenser för kommuner och ekonomiska aktörer

När det gäller de föreslagna kraven på att kommuner vid utförandet av uppgifter som innebär marknadskontroll ska följa vissa närmare angivna artiklar i EU:s marknadskontrollförordning gör promemorian bedömningen att det begränsade ingrepp i den kommunala självstyrelsen detta medför är proportionerligt då EU:s marknadskontrollförordning innebär en harmonisering av hur marknadskontroll inom EU ska bedrivas. För att den marknadskontroll som utförs i Sverige ska vara förenlig med EU:s marknadskontrollförordning är det därmed nödvändigt att även den del av marknadskontrollen som kommunerna ansvarar för utförs i enlighet med förordningens krav.

I promemorian läggs även förslag som medför att kommuner i vissa fall ska rapportera uppgifter till den ansvariga marknadskontrollmyndigheten. I utkastet till lagrådsremiss görs bedömningen att införandet av en utökad rapporteringsskyldighet är nödvändigt för att Sveriges utpekade marknadskontrollmyndigheter ska kunna fullgöra sina skyldigheter enligt EU:s marknadskontrollförordning. Utkastet bedömer därför att ingreppet i den kommunala självstyrelsen inte kan undvikas genom någon mindre ingripande

åtgärd och att förslagen därmed inte går utöver ändamålet som motiverar dem. I utkastet till lagrådsremiss görs även bedömningen att rapporteringsskyldigheten inte till fullo motsvaras av någon liknande uppgift i dag och att kostnaden därför inte bör beräknas i jämförelse med nuvarande uppgifter. Kostnaden för denna tillkommande uppgift bedöms i utkastet uppgå till 2 600 000 kr. Detta motsvarar vad riksdagen har beslutat att kommunerna ska få årligen från år 2022 som ett allmänt bidrag (se budgetpropositionen för 2022 [prop. 2021/22:1], utgiftsområde 25).

I promemorian läggs förslag som innebär ett tydliggörande av kommunernas nuvarande uppgifter. I dessa delar bedöms förslagen därför inte innebära några ökade kostnader för kommunerna.

Inom miljöbalkens tillämpningsområde utökas kommunernas ansvarsområde till att omfatta kontroll av märkningskrav som följer av regelverket om producentansvar och att batterier är märkta enligt kraven i batteridirektivet.

Såvitt gäller kommunernas uppgifter för produktkontroll av vissa mobila maskiner läggs i promemorian förslag som innebär ett tydliggörande av de uppgifter och det ansvar som kommunerna i dag har på området, dvs. att de ska kontrollera att varor som saluförs på lokala försäljningsställen uppfyller fastställda krav i fråga om information och märkning. Förslagen handlar således inte om att ge kommunerna nya uppgifter eller öka omfattningen av nuvarande uppgifter utöver den tidigare nämnda rapporteringsskyldigheten. Med hänsyn till de krav som följer av marknadskontrollförordningen kan kommunerna behöva ändra sitt arbetssätt när det gäller kontrollen av vissa mobila maskiner.

Det kan i sammanhanget nämnas att det har föreslagits ett bemyndigande i 2 § lagen (2014:140) med bemyndigande att meddela vissa föreskrifter om marknadskontroll av varor och annan närliggande tillsyn, se utkastet till lagrådsremiss. Bemyndigandet innebär att en kommun får meddela föreskrifter om avgifter för kontroll som utförs av en kommunal nämnd. Sammantaget bedöms det dock mot denna bakgrund att förslagen i denna promemoria inte innebär några ökade kostnader för kommunerna i fråga om produktkontroll inom miljöbalkens tillämpningsområde och av vissa mobila maskiner.

Förslagen om omfördelning av ansvar för marknadskontroll kommer för vissa ekonomiska aktörer leda till att en annan statlig

myndighet kontrollerar aktörens produkter. Något ökat resursbehov finns inte av den anledningen.

Promemorians förslag om nya sekretessbestämmelser bedöms inte leda till nämnvärda ekonomiska konsekvenser för vare sig kommuner eller enskilda aktörer.